

1 130 2
8 ΧΡΟΝΙΑ 0
8 8 1
8 8

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2018

TRIGILIDAS

TRAVEL & HOLIDAYS

MyCar RENTALS
Drive your dream in Greece

Μέλος των :

MESSINIA
your true nature

Πλήρης ταξιδιωτική εξυπηρέτηση από το 1974

Ταξιδέψτε γρήγορα με άνεση και ασφάλεια με πούλμαν τελευταίας τεχνολογίας από 8, 20, 23, 50, 53 & 64 θέσεις με δωρεάν ασύρματο Ιντερνετ!!

Πούλμαν 50 & 53 θέσεων

Πούλμαν 64 θέσεων

0 στόλος μας

Βαν 8 θέσεων

Πούλμαν 20 θέσεων

Πούλμαν 23 θέσεων

ΜΑΓΕΥΤΙΚΕΣ
ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

www.trigilidas.gr

Κεντρικό γραφείο : Πολυχάρους 4, 24100 Καλαμάτα, Τηλ. +3027210-90900-86200-27710
Φαξ. +302721026293, e-mail: info@trigilidas.gr

Υποκατάστημα Καρδαμύλης: Κεντρική πλατεία, 24022 Καρδαμύλη
Τηλ. +302721064150 Φαξ. +302721064151, e-mail: kardamyli@trigilidas.gr

ΜΗ.Τ.Ε.: 12/49/Ε/60/000223/0/0

και φυσικά
σε ΟΛΗ την
ΕΛΛΑΔΑ!

Μεταφορά ελαιολάδου ✓

Μεταφορά δερμάτων ✓

Μετακομίσεις ✓

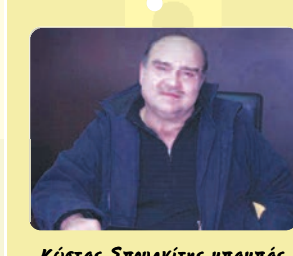
Ψυγειομεταφορές
ευπαθών προϊόντων ✓

Διανομή σε όλη
τη Μεσσηνία ✓

Διανομή σε όλη
την Αττική ✓

Περισυλλογή
από όλα τα χωριά
της Μεσσηνίας ✓

4 γενιές Σπουργίτης

ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ : Λ. ΑΘΗΝΩΝ 186 - ΤΗΛ. 27210 22266 - 23319-21473

ΑΘΗΝΑ: ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΣ 14 ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ, ΤΗΛ. 210 3475114 - 3464640

e-mail: spou.k@hotmail.com

site: www.spourgitis.gr

f spourgitis.gr

Ήταν, είναι και θα είναι εδώ

Η αντοχή είναι ένας από τους πιο καθοριστικούς παράγοντες για την επιτυχία στον αθλητισμό. Αντοχή στο χρόνο, στις δυσκολίες, στον πρωταθλητισμό, στις αυξανόμενες μέρες με τη μέρα απαιτήσεις στο γήπεδο και την κοινωνία. Ο Μεσσηνιακός αντέχει 130 ολόκληρα χρόνια. Δεν είναι βέβαια ένας αθλητής, είναι όμως ένας σύλλογος στο πρόσωπο του οποίου καθρεφτίζονται γενιές και γενιές Μεσσηνίων που έχουν γαλουχηθεί με τα αθλητικά του ιδεώδη. Πόσες χιλιάδες να είναι άραγε οι αθλητές που έχουν φορέσει τα πράσινα σε όλα τα σπορ από το 1888 μέχρι σήμερα; Δυστυχώς το μητρώο των αθλητών που θα μπορούσε να απαντήσει στο παραπάνω ερώτημα έχει χαθεί. Το βέβαιο είναι ωστόσο πως για 130 χρόνια ο Μεσσηνιακός αποτελεί ένα ολοζώντανο κομμάτι της κοινωνίας της πόλης φέρνοντας στα γήπεδα τη νεολαία και επιτελώντας τεράστιο κοινωνικό έργο. Ένας σύλλογος με αντοχή, υπομονή και επιμονή, συνέπεια και αρχές. Στοιχεία που του επιτρέπουν να προσελκύει αλλά και να γεννά όλο και περισσότερους αξιόλογους ανθρώπους, οι οποίοι τον εξελίσσουν και αποτελούν εγγύηση για το μέλλον του. Ένα μέλλον που αναμένεται εξ ίσου λαμπρό με το παρελθόν, όπως επισημάνε ακόμη και ο Μεσσηνιος πρόεδρος της

Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος η παρουσία του οποίου έδωσε ξεχωριστή λάμψη στην μεγάλη γιορτή του συλλόγου τον περασμένο Ιούνιο.

Στα γενέθλια των 130 ετών η "Ελευθερία" ετοίμασε μια ειδική επετειακή έκδοση σε μια προσπάθεια να καταγραφούν κάποιες σημαντικές στιγμές από την ιστορία του συλλόγου, για την οποία φυσικά θα χρειάζονταν τόμοι βιβλίων.

Ο δημοσιογράφος - συγγραφέας Ηλίας Μπιτσάνης, μετά από έρευνα ετών, κάνει μια εξαιρετικά περιεκτική καταγραφή της πορείας του Μεσσηνιακού στο χρόνο, παρουσιάζοντας στοιχεία και λεπτομέρειες άγνωστες στον κόσμο. Ο Μεσσηνιακός διαθέτει ανθρωπίνους που φροντίζουν να μην λησμονείται το ένδοξο παρελθόν. Ένας από αυτούς, ο Χρήστος Ζερτίτης, φιλοξενείται επίσης στην σημερινή έκδοση της "Ε" βοηθώντας μας να γνωρίσουμε την εξέλιξη των τμημάτων του συλλόγου αλλά και να θυμηθούμε ανθρώπους που έπαιξαν καταλυτικό ρόλο στην πορεία διαφορετικών χρονικών περιόδων.

Όσον αφορά τα χρυσά χρόνια της Α' εθνικής στο βόλεϊ, ο τότε παράγοντας Παναγιώτης Παπαμικρούλης θυμάται βήμα βήμα και μοιράζεται

μαζί μας το πως χτίστηκε εκείνη η περίφημη ομάδα που γέμιζε κάθε εβδομάδα το Κλειστό της Παραλίας.

Η συντακτική ομάδα της "Ε" (αποτελούμενη από τους Παναγιώτη Φαντάκο, Κώστα Ηλιόπουλο, Παναγιώτη Πρεζεράκο και Νίκο Τσουμπράκο ενώ τη σελιδοποίηση έκανε ο Γιάννης Σακκάς) προσπάθησε να καταγράψει στοιχεία και απόψεις από αρκετά πρόσωπα που άφησαν το δικό τους στίγμα στο σύλλογο σε όλα του τα σπορ. Έτσι άνθρωποι που πήραν αλλά και έδωσαν πολλά στο Μεσσηνιακό καταθέτουν τις εμπειρίες τους. Προπονητές που πρόσφεραν για πολλές δεκαετίες στο σύλλογο όπως οι Κώστας Δέδες και Δημήτρης Πουλόπουλος. Αθλητές όπως ο Λούης Τσάτουμας που για πολλά χρόνια πρωταγωνιστούσε στο στίβο σε διεθνές επίπεδο ή ο Παναγιώτης Δούσης που γνώρισε τον αθλητισμό μικρό παιδί στον Μεσσηνιακό και συνεχίζει να τρέχει παρότι διανύει την 9η δεκαετία της ζωής του!

Και φυσικά πολλοί ακόμη αθλητές και αθλήτριες μιλούν με τα καλύτερα λόγια για τα βιώματα τους στον Μεσσηνιακό. Το σύλλογο που δεν έχει μόνο τεράστια ιστορία αλλά και λαμπρό παρόν και μέλλον.

Νίκος Τσουμπράκος

Βασιλάδα Μεσσηνίας | Τ. 27220 41002 | Κ. 6974 347537
psaroulis_wines@yahoo.gr | www.psarouliswines.gr | Οινοποιία Ψαρούλη

Σύντομη ιστορία

Η ιστορία του Μεσσηνιακού στο βάθος της αγγίζει την περίοδο του αστικού εκσυγχρονισμού της πόλης στα τέλη του 19ου αιώνα και παρακολουθεί την πορεία του τόπου μέχρι σήμερα. Στη διοίκηση του συλλόγου έπαιξαν σπουδαίο ρόλο παράγοντες της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής ζωής ανεξαρτήτως της γνώμης που μπορεί να έχει κάποιος για τη θητεία τους. Σε αυτήν ακριβώς τη διαπίστωση θα πρέπει να αναζητήσουμε τόσο την ιστορικότητα του συλλόγου, όσο και τη σχέση του με την τοπική κοινωνία. Η πορεία του δεν είναι ευθύγραμμη αλλά ακολουθεί τι στροφές της ιστορίας και αντανακλά σε κάθε περίοδο τις κοινωνικές αντιλήψεις για τον αθλητισμό.

Του Ηλία Μπισσάνη

Τις τελευταίες δεκαετίες του 19ου αιώνα εξελίσσεται αργά στην Καλαμάτα η φάση του αστικού εκσυγχρονισμού. Η πόλη πριν από αυτή την εποχή περιορίζεται ουσιαστικά σε τρεις οικιστικούς πυρήνες: Την Καλαμάτα γύρω από το Κάστρο και μέχρι τους Αγίους Αποστόλους όπου είναι το εμπορικό κέντρο. Τα Καλύβια στη δυτική όχθη του Νέδοντα, μια καθαρά αγροτική περιοχή. Και την Παραλία, ένα ψαροχώρι ουσιαστικά μακριά από την πόλη. Γύρω από την πόλη οι χωρικοί που κατεβαίνουν από την Αρκαδία και την Αλαγονία χτίζουν τα χωριά: Αβραμιού, Μιχαλικά, Ταμπάκινα, Γιαννιτσάνικα. Ο Νέδοντας σχηματίζει μια τεράστια ποταμιά, όνομα που αναγράφεται ακόμη και σήμερα στα συμβόλαια για τις περιοχές από την 23ης Μαρτίου μέχρι και την παραλιακή περιοχή. Περνάει λίγο πιο κάτω από τους Αγίους Αποστόλους

και φθάνει μέχρι τα σκαλιά του Αγιονικόλα ανατολικά, μέχρι τις παρυφές του λόφου στη Μπουλούκου δυτικά και ξεχύνεται προς τη θάλασσα. Η πόλη αναζητά ζωτικό χώρο και τον βρίσκει με την εκβάθυνση του Νέδοντα που εξελίσσεται σε διαφορετικές φάσεις και ολοκληρώνεται τη δεκαετία του 1880. Εποχή κατά την οποία παράλληλα εκτρέπεται και η κοίτη του λίγο πιο κάτω από το σημερινό δημαρχείο, προκειμένου να κατασκευαστεί το λιμάνι. Έτσι το 1875 κατασκευάζεται η λεωφόρος Παραλίας, δηλαδή η Αριστομένηους. Τη δεκαετία του 1890 η δημοτική οδός Παραλίας, δηλαδή η Φαρών. Κατασκευάζονται γέφυρες, το τρένο συνδέει την πόλη με την Αθήνα το 1896, ενώ κατασκευάζεται και το λιμάνι από το 1882 μέχρι το 1901. Με δεδομένα αυτά από τα τελευταία χρόνια του 19ου αιώνα αρχίζουν οι συζητήσεις για το

Παναγιώτης Εμμ. Μπενάκης

Ποδοσφαιρική Όμας Μεσσηνιακού Έτους 1932.

Κ. Χεελᾶς, Δ. Γλυμοφρύσης, Ι. Παπαμιμούλης, Ι. Καλογερόπουλος, Α. Σταθάκης, Ε. Γιαννακού, Κ. Μελениός, Σ. Κοταχιάς, Α. Αλεξανδρόπουλος, Η. Παπαδόπουλος, Β. Παπαρής, Α. Αλεξανδρόπουλος, Τ. Μαυρολάκης...

σχέδιο πόλης που ολοκληρώνεται το 1905 βάζοντας τις βάσεις για τη νεότερη πόλη. Τα έργα υποδομής είναι αποτέλεσμα της δράσης νέων κοινωνικών δυνάμεων που ξεπετάχτηκαν μέσα από την ανάπτυξη του εμπορίου και τις βιομηχανικές παραγωγές και επιδιώκουν να αναβαθμίσουν τη θέση της πόλης μέσα στον ελλαδικό χώρο.

Στο πλαίσιο αυτό δημιουργούνται νέες κοινωνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες. Σχηματίζονται θιάσοι, ιδρύεται η φιλαρμονική ενώ στις αρχές της δεκαετίας 1890-1900 είναι βεβαιωμένο ότι λειτουργούν ένας πεζοπορικός σύλλογος, ο "Ευκλής" και ένας ποδηλατικός στον οποίο πάνω κάτω συμμετέχουν οι ίδιοι άνθρωποι, κυρίως δικηγόροι και έμποροι.

Στην αθλητική δραστηριότητα με την αγωνιστική μορφή της δίνει ώθηση η οργάνωση των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας. Σε όλη την Ελλάδα συγκροτούνται ερανικές επιτροπές για να συγκεντρώσουν χρήματα. Η Καλαμάτα δεν αποτελεί εξαίρεση στο κλίμα ενθουσιασμού που καλλιεργείται. Στις 17 Μαρτίου 1895 ο Δήμαρχος Καλαμάτας Πέτρος Μαυρομιχάλης ανακοινώνει ότι όρισε επιτροπή που αποτελείται από τους: Νικόλαο Παπαφωτεινό, Αλέξανδρο Συρμόπουλο, Στέφανο Μελισουργό, Νικήτα Στρατηγόπουλο, Μιχαήλ Ασημακόπουλο, Σταμάτιο Εφέσιο, Ηλία Πανταζόπουλο, Κωνστ. Ζαχαράκη, Κ. Στασινόπουλο, Ν. Καρβελά, Φωτεινό Μαντή, Βίκτωρα Τζαν, Νικόλαο Μπαστουνόπουλο, Ηλία Γεωργίου, Βασίλειο Κοτίνη,

Διονύσιο Σταματελάκη, Παναγιώτη Μπενιάδη, Δημήτριο Παυλίκο, Σάββα Δουκάκη και Δημήτριο Καπόμπαση.

Πρόεδρος του "Ευκλή" είναι ένας νεαρός δικηγόρος, ο Παναγιώτης Μπενάκης, ο οποίος αργότερα εκλέχτηκε δήμαρχος και από τα έργα της θητείας του είναι το γνωστό ομώνυμο για πολλά χρόνια δημοτικό σχολείο. Τα μέλη του συλλόγου αποφασίζουν να μετατρέψουν το σύλλογο σε γυμναστικό όπως αναφέρεται σε δημοσίευμα της εποχής που υπογράφει ο τότε έμπορος Παναγιώτης Φωτίου Στρούμπος, ο οποίος έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στη δημιουργία του "Μεσσηνιακού". Όσο και αν προκαλεί έκπληξη σε ορισμένους, πρόκειται για τον μετέπειτα Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και

Φαναριοφανοσάλων Ιεζεκιήλ Βελανιδιώτη. Mas πληροφορεί λοιπόν ότι:

«Ο παρ' ημών από πέρυσι ευδοκίμως λειτουργών Σύλλογος Πεζοπόρων "Ευκλής", ευχαρίστως μανθάνομεν ότι μετασηματίζεται εις Γυμναστικόν καταλλήλως τροποποιημένου του καταστατικού κατά τας υποδείξεις των εις άλλα μέρη λειτουργούντων ομοειδών συλλόγων. Τας πρώτας βάσεις έθεσεν η προ καιρού εκλεχθείσα επιτροπή, ην εκθύμως και ο τέως Νομάρχης Χ. Παλαμάς υπεστήριξεν. Ο σύλλογος εν δημοσία αυτού συνεδριάσει δια μυστικής ψηφοφορίας εξέλεξε επιτροπήν εκ των κ. Π. Γ. Σταμπολτζή, Π. Φ. Στρούμπου, Γ. Ρεμπουτσάκου, Π. Α. Σάλμα και Ν. Προβελέγγιου εις την οποίαν ανετέθη η εξέλεξις της

**Εξαιρετικά
απαλό
ξύρισμα**

BIC Πάντα κάτι παραπάνω!

Andania
 Το δικό μας νερό

...το μόνο **Αρτεσιανό**

τηλ. 27240 27520
www.andaniawater.gr
e-mail: info@andaniawater.gr

μέχρι σήμερα διαχειρήσεως, η ενέργεια αρχαιρεισίων, και η ίδρυσις Γυμναστηρίου. Η επιτροπή κατάλληλως εργασθείσα εξέλεξε κατάλληλον δια γυμναστήριον οικόπεδον το δε υπουργείον διέταξε να παραδοθώσιν του Γυμνασίου τα όργανα. Δια του αρίστου λοιπόν τούτου συλλόγου, σπουδαία έλλειψις της πόλεως διορθούται, και το Γυμναστήριον υπό την εποπτείαν του ρέκτου κ. Ν. Καρακλή Γυμναστού άρχεται των εργασιών του. Δεκτός γίνεται πας τις δια μικράς μνυαίας συνδρομής. Ελπίζομεν ότι πάντες θα σπεύσωσι να συνδράμωσι το σπουδαίον τούτο έργο του συλλόγου, πολλοί δε συμπολίται μας θα εγγραφώσι ως μέλη».

Η διαδικασία του ολοκληρώνεται στις 20 Αυγούστου 1895. Η ιδρυτική γενική συνέλευση στην οποία ψηφίζεται καταστατικό και εκλέγεται διοίκηση, πραγματοποιείται σε αίθουσα των εκπαιδευτηρίων Χριστόπουλου. Δηλαδή στην οικία Αποστολάκη, εκεί όπου για πολλά χρόνια στεγαζόταν η εφημερίδα "Θάρρος πριν μεταφερθεί στις νέες της εγκαταστάσεις.

Στη συνέλευση παίρνουν μέρος 100 άτομα σύμφωνα με το ρεπορτάζ της εποχής:

"Ελλειψις επαισθητή για την υγιεινή της πόλεως πληρώθη την παρελθούσαν Κυριακήν, δια της ίδρύσεως Γυμναστικού Συλλόγου. Ομας φιλοπροόδων νέων εσχμάτισε τον πυρήνα και εκάλεσε τους πολίτας προς ευόδωσιν του σκοπού.

Η πρόσκλησις εύρεν ηχώ παρά τοις πολλοίς, οίτινες συνθηροίσθησαν την παρελθούσαν Κυριακήν εν τω εκπαιδευτηρίω του κ. Θ. Χριστόπουλου, όπου ο τελειόφοιτος της Νομικής κ. Ιωάννης Μπενή Ψάλτης προσεφώνησε δια των κατωτέρω ωραίων ρημάτων τους συνελθόντας περί τους εκατόν, μεθ' ου πρόβησαν εις την επισηφίσιν του καταστατικού του Συλλόγου και είτα εις τας αρχαιρεισίας.

Πρόεδρος του Συλλόγου εξε-

λέγη ο νεαρός πολιτευτής κ. Παναγιώτης Μπενάκης, αντιπρόεδρος ο ρέκτης σιδιρέμπορος κ. Ιω. Ρεμπουτσάκος, ταμίας ο δραστήριος και φιλοπρόδος έμπορος κ. Γεώργιος Σταμπολτζής, γραμματεύς ο διδάκτωρ της Νομικής και συμπαθής της πόλεως μας ποιητής και δημοσιογράφος Παναγ. Α. Σάλμας, διευθυντής του Γυμναστηρίου ο πτυχιούχος της γυμναστικής δάσκαλος κ. Κ. Κάτσαρης".

Πέραν του Παναγιώτη Μπενάκη για τον οποίο αναφερθήκαμε ενωρίτερα, στο πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του "Μεσσηνιακού" πρέπει να υπογραμμιστεί η συμμετοχή του Παναγιώτη Σάλμα δικηγόρου, δημοσιογράφου και ποιητή, ο οποίος εξελέγη δημοτικός σύμβουλος Καλαμάτας, χρημάτισε Δήμαρχος Καλαμάτας την περίοδο 1924-1925 και αργότερα πρόεδρος του "Μεσσηνιακού".

Ο "Μεσσηνιακός" δραστηριοποιείται και ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων, στις 18 Φεβρουαρίου, οργανώνει στη Φραγκολίμνα τους πρώτους αγώνες που έγιναν στην Καλαμάτα, "δοκιμαστικούς" για την επιλογή αθλητών που θα τιμούσαν τα εθνικά μας χρώματα. Όπως γράφει η τοπική εφημερίδα "Φαραί" "την παρελθούσαν Κυριακήν εν τη πλατεία της Φραγκολίμνης και εν μέσω απείρου πλήθους ετέλεσεν ο υπό αρίστους οίωνούς ιδρυθείς και προ μηνών λειτουργών Μεσσηνιακός Γυμναστικός Σύλλογος τους πρώτους αυτού γυμναστικούς δοκιμαστικούς αγώνες, ων τα αποτελέσματα και η μέχρι τούδε πορεία αυτού το μέλλον του σωματείου λαμπρόν προοιωνίζουσιν".

Η εφημερίδα καταχωρίζει αναλυτικό ρεπορτάζ με τα αθλήματα και τους αθλητές που πήραν μέρος, ενώ η δεύτερη φάση των αγώνων γίνεται μετά από μια εβδομάδα.

Τελικά όμως στους Ολυμπιακούς Αγώνες δεν παίρνει μέρος κανένας αθλητής, γεγονός

που επικρίνεται από τον Τύπο και καταλογίζεται ευθύνη στο Δήμο Καλαμάτας.

Την άνοιξη του 1896 ο Μπενάκης παραιτείται από την προεδρία του συλλόγου και αναλαμβάνει τα νήνια μια άλλη προσωπικότητα της Καλαμάτας, ο δικηγόρος Χρυσάνθος Παγώνης με θεατρικές σπουδές και δραστηριότητα, υποψήφιος δήμαρχος αργότερα και νομάρχης σε νομούς της Πελοποννήσου.

Ο αθλητισμός την περίοδο αυτή ως νεωτερικότητα, είναι ένα πεδίο κοινωνικής ανέλιξης και βήμα για τη διεκδίκηση δημοσίων αξιωμάτων. Έτσι εκδηλώνεται σύγκρουση στους κόλπους της καλαματιανής ελίτ και ιδρύεται δεύτερος σύλλογος, ο Γυμναστικός Όμιλος Καλαμάτας. Μεταξύ των ιδρυτικών μελών συγκαταλέγονται οι Γεώργιος Κουτσομπτόπουλος δήμαρχος στις εκλογές του 1903, Λεωνίδας Καπετανάκης δικηγόρος τέως βουλευτής, Πανάγος Θεοδωρόπουλος καθηγητής κατόπιν Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης, Ιωάννης Σταματελάκης διδάκτορας Φυσικών Επιστημών και αργότερα Διευθυντής της Γεωργικής Βιομηχανίας και Πανάγος Κ. Φλέσσας τελειόφοιτος Νομικής και στη συνέχεια Νομικός και στη συνέχεια και γεροϋσιαστής.

Για την πορεία αυτού του συλλόγου δεν υπάρχουν στοιχεία, η πόλη δεν "χωράει" αυτή την εποχή δύο γυμναστικούς συλλόγους. Το πιο πιθανόν είναι πως έμεινε στα χαρτιά αφού δεν παίρνει μέρος στην ιδρυτική συνέλευση του ΣΕΓΑΣ το 1897 και ένα μέρος των ιδρυτικών μελών δραστηριοποιείται αργότερα στο "Μεσσηνιακό".

Η υπόθεση του αθλητισμού στην πόλη προχωρεί με δυσκολίες και το 1899 ο "Μεσσηνιακός" ιδρύει και τμήμα μουσικής στο οποίο διδάσκονται όργανα και δημιουργείται χορωδία. Για ένα μικρό διάστημα το 1899 με 1900 στην προεδρία του συλλόγου βρίσκεται ο Δημήτρης Καριζόπουλος. Μακρινές οι εποχές

και δύσκολο να διερευνηθούν οι λεπτομέρειες, όμως φαίνεται ότι το 1900 έχουμε επανίδρυση του συλλόγου ίσως λόγω συγχώνευσης με τον Γυμναστικό Όμιλο Καλαμάτας. Την ηγεσία του τώρα αναλαμβάνει ο δικηγόρος με σπουδές σε πολλές χώρες της Ευρώπης, Ευθύμιος Νικολόπουλος. Η παρουσία του στα διοικητικά του συλλόγου διήρκεσε περίπου 3 χρόνια αλλά σηματοδεύτηκε από ένα πολύ σημαντικό γεγονός που κράτησε "ζωντανό" το "Μεσσηνιακό" μέχρι σήμερα: Κέρδισε την πρώτη παραχώρηση δημοτικού χώρου για την κατασκευή γυμναστηρίου. Το συμβόλαιο υπογράφηκε ανάμεσα στο Δήμαρχο Καλαμάτας Πέτρο Καπετανάκη και τον Ευθύμιο Νικολόπουλο και προέβλεπε ότι "ο Δήμος Καλαμάτας παραχωρεί στο Μεσσηνιακό Γυμναστικό Σύλλογο την αρκτική

άκρην της πλατείας στρατιωτικών ασκήσεων, δι' όλο το μήκος της και σε πλάτος 50 μέτρων" για την ίδρυση γυμναστηρίου. Η παραχώρηση γινόταν για μια δεκαετία και αν δεν υπήρχε ανανέωση, το οικόπεδο θα επανερχόταν στην ιδιοκτησία του Δήμου, ενώ στο Δήμο θα επανερχόταν το οικόπεδο αυτοδικαίως σε περίπτωση κατά την οποία ο Σύλλογος διαλυόταν ή δεν ξεπλήρωνε το σκοπό του. Ο χώρος που παραχωρήθηκε τότε από το Δήμο, πολύ μικρή σχέση έχει με το σημερινό γήπεδο του Συλλόγου. Η περιοχή ήταν πλατεία για την οποία ο Δήμος είχε διαθέσει σημαντικά ποσά προκειμένου να διαμορφωθεί και δεν υπήρχε ακόμη το στρατόπεδο.

Το πρώτο γυμναστήριο του "Μεσσηνιακού" σύμφωνα με κάποιες πληροφορίες είχε λειτουργήσει από το 1895 στην περιοχή

τη Φραγκόλιμνας και σε οικόπεδο του Χρυσάνθου Παγώνη, αργότερα μεταφέρθηκε στον "Κήπο Αλτ" κάπου δίπλα στη σημερινή Φαρών και στη συνέχεια στη γέφυρα Σταματελάκη, δηλαδή κάπου στη συμβολή της Νέδοντος ή της Αρτέμιδος με την Κολοκοτρώνη. Λειτουργήσε εκεί μέχρι το 1902 όταν και καταδαφίστηκε για να κατασκευαστεί καινούργιο. Η υπόθεση του αθλητισμού προχωρεί με δυσκολίες και το 1905 βρίσκουμε πρόεδρο του συλλόγου το Μάρκο Δαζέα, σημαντική προσωπικότητα εκείνης της εποχής, δικηγόρο, δημοτικό σύμβουλο και βουλευτή των φιλελευθέρων το 1909. Ο Δαζέας υπογράφει το συμβόλαιο με το οποίο ο Γεώργιος Ε. Παπαδόπουλος παραχωρεί οικόπεδο στην Παραλία για την κατασκευή γυμναστηρίου. Πρόκειται για το ίδιο πρόσωπο που δώρισε οικόπεδο και χρήματα για την κατασκευή του βρεφοκομείου της Μητρόπολης. Κατά περιεργό τρόπο αυτό το οικόπεδο "χάθηκε" και έμειναν μόνον τα συμβόλαια. Εργασίες στο νέο γυμναστήριο που παραχώρησε ο δήμος ξεκινούν το 1906 και μάλιστα με πολύ αργούς ρυθμούς. Την ίδια χρονιά δημιουργείται επιτροπή εράνου για την ενίσχυση του συλλόγου στην οποία συμμετέχουν ο Νομάρχης Μεσσηνίας κ. Λουριώτης, ο Π. Μακρή Διευθυντής της Τραπεζας Αθηνών, Ευθ. Νικολόπουλος πρώην Νομάρχης, Μάρκος Δαζέας και Λεων. Καπετανάκης δικηγόροι, Νικόλαος Βαρβαρρήγος γυμνασιάρχης, Ιωάννης Κωστόπουλος, και Παναγιώτης Τζαϊλόπουλος έμποροι. Το 1910 πρόεδρος είναι πάλι ο Ευθύμιος Νικολόπουλος και στο Ημερολόγιο του ΣΕΓΑΣ δίνεται εξήγηση για το επίπεδο δραστηριοποίησής του "Μεσσηνιακού": "Ο σύλλογος ιδρύθη και αυτός εκ του ενθουσιασμού των Ολυμπιακών Αγώνων του 1896. Η δράσις του συλλόγου τούτου περιωρίσθη εν τη έδρα αυτού, τούτο μεν ένεκα ελλείψεως

Παρέλαση αθλητών στο γήπεδο του Μεσσηνιακού

επαρκών πόρων, τούτο δε, και σπουδαιότερον, ένεκα της μεγάλης αποστάσεως και των δυσκόλων μέσων συγκοινωνίας της έδρας του μετά της πρωτευούσης.

Πάντως γενικώς ομιλών τις και περί του συλλόγου τούτου ως και περί άλλων υπό τας αυτάς συνθήκας βιούντων, δεν δύναται ή να αναγνωρίσει και τούτο το έργο υπέρ του εν γένει αθλητισμού".

Την πρώτη δεκαετία του 20ου αιώνα σημαντικό ρόλο στο "Μεσσηνιακό" και τις σχέσεις του με το ΣΕΓΑΣ παίζει ο Γεώργιος Λογοθέτης δικηγόρος και στη συνέχεια ανώτατος δικαστικός που διετέλεσε υπουργός Δικαιοσύνης της υπηρεσιακής κυβέρνησης Δεμερτζή το 1935-1936.

Σε αυτή τη φάση εμφανίζεται το ποδόσφαιρο στην Καλαμάτα, όπου υπάρχει η περιγραφή του αγώνα που έγινε το 1909. Ο επιφανής νομικός Ηλίας Μικρουλέας έχει καταγράψει τα ονόματα των ποδοσφαιριστών της ομάδας αυτής, η οποία λειτουργούσε στα πλαίσια του "Μεσσηνιακού":

Νικόλαος Καπετανάκης, Δημήτριος Αγγελίδης, Γ. Οικονομίδης, Ηλ. Μικρουλέας, Ντ. Γιαμπανάς, Χρυσόστομος Βογόπουλος, Ιωάννης Καπετανάκης, Εμμ. Παπαναργύρου, Γεώργιος Κοντοζαμάνης, Κούλης Μπασάκος, Γεώργιος Αγγελίδης, Πότης Νικολόπουλος,

Ηλ. Ρακιτζής, Π. Πτωχούλης, Φώτης Κωστόπουλος, Ι. Ηλιόπουλος, Βενετσάνος Κετσέας, Γ. Φραγκούλης, Δ. Βεντήρης, Φάνης Νινιός, Κώστας Σταματόπουλος. Οι περισσότεροι από αυτούς διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στη συνέχεια, όπως για παράδειγμα ο συνταγματάρχης Βενετσάνος Κετσέας, οι τραπεζίτες Κωστόπουλοι και άλλοι.

Με την αναφορά αυτή, ουσιαστικά κλείνει η πρώτη ιστορική περίοδος για το "Μεσσηνιακό". Γιατί ακολουθεί η μακρά πολεμική περίοδος κατά την οποία παραλύει η οικονομική και κοινωνική ζωή και ουσιαστικά νεκρώνει η λειτουργία των κάθε είδους συλλόγων.

Από την άνοιξη του 1924 αρχίζουν οι διαδικασίες επανίδρυσης του "Μεσσηνιακού" που ολοκληρώνονται τον Ιούλιο και συγκροτείται η πρώτη διοίκηση της νέας φάσης. Την αποτελούν: Πρόεδρος Αντώνης Χριστακόπουλος τέως γυμνασιάρχης. Αντιπρόεδρος Αναστάσιος Κουτουμάνος διευθυντής Πρακτικού Λυκείου. Γραμματέας Φιλόστρατος Κατσανός δικηγόρος. Ταμίας Παναγιώτης Τριαντάφυλλος έμπορος. Έφοροι Κωνσταντίνος Δουβόγιαννης και Ηλίας Κοντέας. Επιμελητής Χρήστος Γεωργιάδης.

Στα τέλη του 1924 ιδρύεται ο Όμιλος Φιλάθλων Καλαμάτας, ο οποίος παρουσιάζει

εξαιρετική δραστηριότητα και οργανώνει αγώνες στα τέλη Μαΐου 1925. Δίνεται παμπελοποννησιακός χαρακτήρας και καλούνται σύλλογοι, κοινότητες, σχολεία κλπ. Στην οργανωτική επιτροπή συμμετέχουν στελέχη και των δύο συλλόγων και στους αγώνες παίρνουν μέρος πολλοί αθλητές από διάφορες περιοχές της Μεσσηνίας και τη Λακωνία. Υπάρχουν τα αποτελέσματα αλλά δεν καταγράφεται δίπλα από τα ονόματα η προέλευση των αθλητών και όπως φαίνεται το συλλογικό είχε περάσει σε δεύτερο πλάνο. Η συνύπαρξη φαίνεται ότι ήταν ομαλή και ο Όμιλος Φιλάθλων είχε δύο σπουδαίους αθλητές: Το Σταύρο Μανωλόπουλο που κέρδισε στο Μαραθώνιο στους Πανιώνιους αγώνες το 1925 και τους πανελλήνιους το 1926. Και το Νίκο Μπιτσάνη που κέρδισε το άλμα εις ύψος στους Πανιώνιους αγώνες. Αυτά είναι και τα δυο χρόνια που δραστηριοποιείται ο Όμιλος, ο οποίος όπως φαίνεται στη συνέχεια διαλύεται ή συγχωνεύεται με το Μεσσηνιακό. Ο οποίος το φθινόπωρο του 1927 προκηρύσσει Παμεσσηνιακούς αγώνες στίβου και ζητά την οικονομική ενίσχυση όλων των καλαματιανών. Τη σχετική ανακοίνωση υπογράφουν ο πρώην δήμαρχος Παναγιώτης Σάλμας ως πρόεδρος, ο Σταύρος Τσιμιπιδής ως γραμματέας και οι Φιλόστρατος

ΑΘΗΝΑ - ΚΑΘΑΜΑΤΑ ΣΕ 2 ΩΡΕΣ ΚΑΙ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟ ΜΟΡΕΑΣ

Με την ολοκλήρωση του σύγχρονου αυτοκινητοδρόμου ΜΟΡΕΑΣ, το ταξίδι σας από/προς τη Μεσσηνία, τη Λακωνία και την Αθήνα είναι πλέον πιο άνετο και ασφαλές από ποτέ.

Αμώδεις παραλίες, αρχαιολογικά αξιοθέατα, μεσογειακή φύση, παραδοσιακοί οικισμοί, τοπική κουζίνα, γνήσιο λάδι από την εύφορη γη της Πελοποννήσου σας, ή ακόμα και η επαγγελματική σας δραστηριότητα, ό,τι κι αν σας φέρνει στην Πελοπόννησο, τώρα φθάνετε πιο γρήγορα από ποτέ, με την άνεση και την ασφάλεια αυτοκινητόδρομου ΜΟΡΕΑΣ.

Στο δρόμο, είμαστε πάντα δίπλα σας

ΜΟΡΕΑΣ Α.Ε., τηλ.: 2710-562.000, fax: 2710-562.007
www.moreas.com.gr, e-mail: info@moreas.com.gr

Για τους οπαδούς για τους φιλάθλους και όχι μόνο...

- Για μπάλα
- Για μπάσκετ
- Για καφέ
- Για κουβεντούλα

Delivery καθημερινά 7.30 π.μ. - 9 μ.μ.

**Αριστοδήμου και Ποιυχάρους
Τηλ. 27210 94199**

Κατσανός, Κωνσταντίνος Γεωργούλης, Βασίλης Παλαμάρας, Παναγιώτης Τριαντάφυλλος και Μιχαήλ Ρετζέπης. Σε αυτή τη σύνθεση αξίζει να επισημανθεί η παρουσία του Κωνσταντίνου Γεωργούλη, σπουδαίου φιλόλογου που διατέλεσε επιθεωρητής στο Βαρβάκειο Πρότυπο Σχολείο και αργότερα γενικός γραμματέας του υπουργείου Παιδείας. Όπως και του Βασίλη Παλαμάρα ο οποίος είχε την μακροβιότερη παρουσία στα διοικητικά του Μεσσηνιακού και διετέλεσε διορισμένος δήμαρχος την περίοδο 1946-1951.

Οι αγώνες γίνονται στις 22 Οκτωβρίου 1927 και σημειώνουν επιτυχία. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε ότι από το 1925 και μετά, με σημαντική συμβολή των προσφύγων, συντελείται μια έκρηξη στη δημιουργία αθλητικών σωματείων. Με πρώτη την Ένωση Κωνσταντινουπόλεως που αποτέλεσε την ομάδα των προσφύγων και στη συνέχεια τον Απόλλωνα. Οι δυο αυτοί σύλλογοι δραστηριοποιήθηκαν κυρίως στο χώρο του ποδοσφαίρου - όπως και οι άλλοι αργότερα - και έδωσαν ομηρικές μάχες μεταξύ τους και στο γήπεδο αλλά και στους αθλητικούς θεσμούς. Κλείνοντας την παρένθεση θα πρέπει να πούμε ότι στους Παμεσσηνιακούς αγώνες εκτός από τους αθλητές του Μεσσηνιακού πήραν μέρος αθλητές της Ένωσης Κωνσταντινουπόλεως, του Απόλλωνα, του Εθνικού, του Ολυμπιακού, του Εργατικού Αστέρα και του Νησιού. Από τα αποτελέσματα προκύπτει ότι ο Μεσσηνιακός αναδείχθηκε πολυνίκης και στη συνέχεια μέχρι σήμερα μονοπώλησε το χώρο του στίβου, από τον οποίο και γεννήθηκε.

Την ίδια περίοδο φουντώνουν οι συζητήσεις για την επέκταση του σταδίου, το οποίο είχε μείνει όπως φτιάχτηκε στις αρχές του 20ου αιώνα. Το διοικητικό συμβούλιο του Μεσσηνιακού αποφασίζει να ενεργήσει έτσι ώστε να κατασκευαστεί ένα

στάδιο στο οποίο θα μπορούν να γίνονται και πανελλήνιοι αγώνες. Έτσι το γήπεδο θα έπρεπε να επεκταθεί ανατολικά, δυτικά και νότια ώστε να πενταπλασιαστεί η έκτασή του. Παράλληλα το σχέδιο προέβλεπε την κατασκευή κερκίδων 15.000 θέσεων από μπετόν αρμέ αλλά και υποδομών εξυπηρέτησης των αθλητών με γυμναστήριο, ντους, αποδυτήρια και άλλα. Στις αρχές του 1928 ο δήμος αποφασίζει να διαθέσει το ποσό των 100.000 δραχμών και η διοίκηση του Μεσσηνιακού, εκφράζοντας ευχαριστίες καλεί τους καλαματιανούς να συνδράμουν σε αυτή την προσπάθεια.

Στα τέλη του 1929 εκδηλώνεται μια έκρηξη στο Βόλει με τη δημιουργία ομάδων στα σχολεία και με την πρωτοβουλία των γυμναστών. Στις αρχές του 1930, ο Μεσσηνιακός έχοντας δημιουργήσει και δική του ομάδα, παίρνει την υπόθεση υπό την προστασία του και οργανώνει πρωτάθλημα με τη συμμετοχή όλων των ομάδων της πόλης και των σχολείων. Παίρνουν μέρος ο Μεσσηνιακός, η Ένωση Κωνσταντινουπόλεως, ο Απόλλωνας, το 1ο Γυμνάσιο, το 2ο Γυμνάσιο και το Πρακτικό.

Την άνοιξη του 1930 ο Απόλλωνας αποκτά δικό του γήπεδο στο χώρο του παλιού νοσοκομείου (σημερινό δημαρχείο) στην οδό Αθηνών και έτσι πρωταγωνιστεί στο χώρο του ποδοσφαίρου, στον οποίο σταδιακά περιορίζουν τη δράση τους όλα τα σωματεία εκτός του Μεσσηνιακού.

Το 1930 είναι χρονιά σταθμός στην ιστορία του Μεσσηνιακού. Η χώρα γιορτάζει καθυστερημένα τα 100 χρόνια από την επανάσταση του 1821 και ο Μεσσηνιακός στο πλαίσιο του γιορτασμού οργανώνει τα "Ελευθέρια", αγώνες στίβου στους οποίους πήραν μέρος ο Μεσσηνιακός, ο Ηρακλής Πύργου, ο Άρης Τρίπολης και η Δάφνη Καλαμάτας. Στην ομάδα ήδη είναι γυμναστής ο σπουδαίος Πάνος

Ένα μέρος της πλούσιας τροπαιοθήκης του Μεσσηνιακού

Γλυκοφρύδης, ενώ για την τέλεση των αγώνων έγινε επέκταση του σταδίου ανατολικά και νέα διαρρύθμιση.

Η αθλητική δραστηριότητα συνεχίζεται χωρίς κάτι το ιδιαίτερο τα επόμενα χρόνια και στις αρχές του 1933 εκλέγεται νέα διοίκηση του συλλόγου στην οποία συμμετέχουν πολλοί γνωστοί καλαματιανοί: Πάνος Κωστόπουλος, Ιωάννης Σάλμας, Σάκης Δεληγιάννης, Κωνσταντίνος Λυμπερόπουλος, Σωτήρης Οικονομίδης, Φιλόστρατος Κατσάνος, Νικόλαος Κούτρος, Δημήτριος Σταματίου, Δημήτριος Λαμπρόπουλος, Νικόλαος Αντωνακόπουλος, Αριστείδης Παπαδόπουλος, Παναγιώτης Τριαντάφυλλος, Δημήτριος Παπασαραντόπουλος, Βασίλειος Παλαμάρας και Δημήτριος Πλεμμένος.

Τα επόμενα χρόνια κυριαρχεί το ποδόσφαιρο όπου ο Μεσσηνιακός διαθέτει ομάδα και πολύ λίγα πράγματα γίνονται στο στίβο και τα άλλα αθλήματα. Από το 1937 αρχίζει η διαδικασία ολοκλήρωσης του σταδίου, η οποία συνοδεύει και σημαντικές διοργανώσεις. Την περίοδο 1936-1937 πρόεδρος γίνεται ο δικηγόρος Ιωάννης Σάλμας που αργότερα από το 1952 μέχρι το 1962 διετέλεσε πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Καλαμάτας. Στις αρχές του 1937 ως πρόεδρος υπογράφει συμβόλαιο αγοράς 4 στρεμμάτων

από το Γεώργιο Μανούσο, δίπλα στο χώρο που είχε απομείνει από το οικόπεδο το οποίο είχε παραχωρηθεί αρχικά. Γιατί στο μεταξύ είχε δημιουργηθεί το στρατόπεδο και αυθαιρέτως σε μια περίοδο που ο Μεσσηνιακός είχε περιέλθει σε αδράνεια, ο στρατός καταπάτησε τμήμα του σταδίου. Υπογράφουν ακόμη ως αντιπρόεδρος ο Λεωνίδας Δεληγιάννης, ως γενικός γραμματέας ο Βασίλειος Παλαμάρας και ως ταμίας ο Φιλόστρατος Κατσάνος.

Μετά από λίγες ημέρες καταργείται από το καθεστώς Μεταξά η διοίκηση και διορίζεται πενταμελής επιτροπή με πρόεδρο τον εργολάβο δημόσιων έργων Γεώργιο Γαλανόπουλο και μέλη τους Πάνο Γλυκοφρύδη, Βασίλειο Παλαμάρα, Μοίρα και Δημήτριο Αποστολάκη.

Μετά την αγορά του οικοπέδου γίνεται περίφραξη του χώρου που καταλαμβάνει πλέον το γήπεδο και παρεμβάσεις έτσι ώστε να διαμορφωθεί ο χώρος σε αγωνιστικό: Εξομαλύνονται οι κλίσεις, δημιουργείται ευθεία για τα 100 και 110 μέτρα με εμπόδια, κατασκευάζονται βαλβίδες για τις ρίψεις, δημιουργείται σκοπευτήριο και χώρος για τένις. Έτσι στα τέλη Μαΐου διεξάγονται οι πρώτοι Παμμεσσηνιακοί Αγώνες με μεγάλη συμμετοχή αθλητών και ομάδων που προ-

έρχονται από σχολεία της Καλαμάτας και τις επαρχίες της Μεσσηνίας μέχρι την Ολυμπία.

Λίγους μήνες αργότερα ο Μεσσηνιακός παίρνει μέρος στους πρώτους Παμπελοποννησιακούς Αγώνες που γίνονται στην Πάτρα, στους οποίους συμμετέχουν ακόμη η Παναχαϊκή, ο Σπαρτιατικός και η Ελλάς Βέλου Κορινθίας. Στη συνολική βαθμολογία ο Μεσσηνιακός έρχεται δεύτερος. Ο Μεσσηνιακός συνεχίζει την έντονη δραστηριότητα οργανώνοντας αγώνες στίβου αλλά ακόμη βόλεϊ και μπάσκετ.

Έχοντας πλέον ομάδα, τεχνογνωσία και σχετικά καλές υποδομές, ο Μεσσηνιακός οργανώνει τους δεύτερους Παμπελοποννησιακούς Αγώνες στην Καλαμάτα στα τέλη Μαΐου 1938. Συναγερμός στην πόλη και στους αγώνες συμμετέχουν ακόμη η Παναχαϊκή, η Ελλάς και ο Διαγόρας Βέλου, ο Ηρακλής Πύργου, ο Σπαρτιατικός, ο Γυμναστικός Σύλλογος Γυθείου και ο Παντριφυλιακός Γυμναστικός Σύλλογος Κυπαρισσίας. Αυτή τη φορά ο Μεσσηνιακός αναδεικνύεται πολυνίκης και πρώτος στη βαθμολογία με δεύτερη την Παναχαϊκή. Τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου με εντολή του υπουργείου Παιδείας ο Μεσσηνιακός οργανώνει τους αγώνες Νότιας Πελοποννήσου καθώς διαθέτει στάδιο. Παίρνουν μέρος ακόμη ο Άρης

Καταυλισμός σεισμοπαθών στο γήπεδο του Μεσσηνιακού το 1986

Τρίπολης, ο Σπαρτιατικός και ο Γυμναστικός Σύλλογος Γυθείου.

Νέα μεγάλη αθλητική διοργάνωση και η τελευταία πριν από τον πόλεμο, ήταν οι 3οι Πελοποννησιακοί Αγώνες που οργανώθηκαν από το Μεσσηνιακό στην Καλαμάτα στα τέλη Μαΐου 1939 και τους οποίους πήραν μέρος ακόμη η Παναχαϊκή, ο Ηρακλής Πύργου, ο Σπαρτιατικός και ο Γυμναστικός Σύλλογος Γυθείου. Νικητής των αγώνων αναδεικνύεται ο Μεσσηνιακός στο νήμα.

Εν τω μεταξύ, την ίδια χρονιά γίνεται πρόεδρος ο Βασίλειος Παλαμάρας και γίνεται ένα ακόμη μεγάλο βήμα για την ολοκλήρωση του σταδίου: Αγοράζεται ένα οικοπέδο 116 τετραγωνικών από τον Φώτη Φωτόπουλο και η έκταση που διαθέτει ο Μεσσηνιακός ακουμπάει πλέον τον Βέλιουρα. Το σκέπασμα του ρέματος και η αγορά ενός ακόμη οικοπέδου 80 τετραγωνικών μέτρων αργότερα, ολοκληρώνει το στάδιο στη σημερινή του περίπου έκταση.

Η μεταπολεμική περιπέτεια στην Ελλάδα, δεν άφηνε περιθώρια για αθλητισμό. Ο εμφύλιος πόλεμος και τα όσα ακο-

λούθησαν ανέστειλαν τις αθλητικές δραστηριότητες. Σποραδικά εμφανίζονται ποδοσφαιρικές ομάδες, αλλά ο "Μεσσηνιακός" δραστηριοποιείται σε άλλα αθλήματα, όπως είναι το μπάσκετ, που κάνει τα πρώτα του βήματα. Στην Προεδρία του Συλλόγου βρίσκεται μέχρι το θάνατό του το 1953 ο Β. Παλαμάρας. Μετά το θάνατό του, ανέλαβε την Προεδρία του "Μεσσηνιακού" ο τότε Δήμαρχος Καλαμάτας Παν. Καίσαρης.

Τα "Παπαφλέσσεια" αποτέλεσαν την πρώτη μεγάλη μεταπολεμική αθλητική προσπάθεια και οφείλονται στον Παν. Καίσαρη. Άρχισαν το 1956, ετελούντο σε χρονικά διαστήματα τα οποία δεν ήταν πάντα σταθερά και διακόπηκαν 1969. Άρχισαν και πάλι το 1984 και συνεχίζονται μέχρι και σήμερα.

Τα πρώτα Παπαφλέσσεια έγιναν στις 13 Μαΐου 1956 και οργανώθηκαν από το Δήμαρχο Καλαμάτας Π. Καίσαρη και τον Επιθεωρητή Σωματικής Αγωγής κ. Λιακόπουλο, για να τιμηθεί η μνήμη του αγωνιστή του 1821 "Παπαφλέσσα".

Πραγματοποιήθηκαν Μάιο, σε ανάμνηση της θυσίας του

Παπαφλέσσα στο Μανιάκι.

Την άνοιξη του 1957 και ενώ ο Μεσσηνιακός ετοιμάζεται για τα δεύτερα «Παπαφλέσσεια», πεθαίνει ο Παναγιώτης Καίσαρης, το διοικητικό συμβούλιο του Μεσσηνιακού συλλόγου αναδιαρθρώνεται ως εξής: Πρόεδρος Θόδωρος Μαρκόπουλος. Γεν. Γραμματέας Πέτρος Καρακούσπς. Α' Αντιπρόεδρος Σωτήρης Οικονομίδης. Β' Αντιπρόεδρος Θόδωρος Τριαντάφυλλος. Έφορος Αθανάσιος Γεωργούντζος. Ταμίας Παναγιώτης Αλησμόνης. Μέλη Δημήτρης Περρέας, Δημήτρης Μπούρας, Πέτρος Ευταξόπουλος, Χρήστος Αλεξόπουλος, Νίκος Κουτσούλης και Ιωάννης Κάρβελης.

Τα δεύτερα «Παπαφλέσσεια» διευρύνονται και παίρνουν πελοποννησιακό χαρακτήρα για να εξελιχθούν μέχρι σήμερα σε παγκόσμιας αναγνώρισης αθλητική διοργάνωση.

Από το τιμόνι του Μεσσηνιακού πέρασε ένα πλήθος ανθρώπων που ο καθένας με το δικό του τρόπο στήριξε την πορεία και διασφάλισε τη συνέχειά του.

Ο διευθυντής της "Σημαίας" Θόδωρος Μαρκόπουλος έμεινε

μέχρι το 1963 και ακολούθησαν οι: Γεώργιος Ζουζανέας μέχρι το 1968, Θεόδωρος Λεονταρίτης από το 1972 μέχρι το 1975, Γεώργιος Αντωνόπουλος μέχρι το 1977, Χρήστος Καπερνόπουλος μέχρι το 1979, Βασίλειος Κουτέλας μέχρι το 1986, Γεώργιος Λαγανάκος μέχρι το 1990, Γεώργιος Μαλαπέτσας μέχρι το 1991, Δημήτρης Τσάκωνας μέχρι το 1993, Τάσος Μισέρος μέχρι το 2006, Γεώργιος Νταβουτιάν μέχρι το 2011, Σταύρος Παπαδόπουλος μέχρι το 2014 και ο Τάκης Στασινόπουλος μέχρι σήμερα. Σε όλη τη μεταπολεμική περίοδο με εξαίρεση τη διάρκεια της δικτατορίας που ουσιαστικά έπαψαν να λειτουργούν τα αθλητικά σωματεία και επιβλήθηκε η ποδοσφαιρική ενοποίηση, ο Μεσσηνιακός αποτέλεσε τροφodότη του ελληνικού στίβου ενώ σημείωσε μεγάλες συλλογικές επιτυχίες.

Από τους κόλπους του ξεπήδησαν βαλκανιονίκες και πανελληνιονίκες με κορυφαίο τον Λούπη Τσάτουμα που γνώρισε παγκόσμιες διακρίσεις.

Σε συλλογικό επίπεδο κορυφαία εποχή ήταν η άνοδος της ομάδας βόλεϊ στην πρώτη εθνική κατηγορία την εποχή της προεδρίας του Βασίλη Κουτέλα. Και στο ποδόσφαιρο η άνοδος στη δεύτερη εθνική κατηγορία την εποχή της προεδρίας του Σταύρου Παπαδόπουλου. Αυτή η πορεία είναι βέβαιο ότι θα συνεχιστεί με την αγάπη των ανθρώπων του συλλόγου και την αναγκαία συμπαράσταση της κοινωνίας.

Στο πλαίσιο της εκδήλωσης κάναμε μια προσπάθεια να παρουσιάσουμε σε αδρές γραμμές την ιστορία του Μεσσηνιακού. Η έρευνα για το θέμα αυτό συνεχίζεται όπως θα διαπίστωσαν όσοι παρακολουθούν από παλαιότερα τις δημοσιεύσεις.

Έχουμε πολλά ακόμη να μάθουμε και να διερευνήσουμε και πιστεύω πως θα τα καταφέρουμε.

CAR CENTRE ΚΑΨΑΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Επισκευή & Συντήρηση Αυτοκινήτων

Με εμπειρία δεκαετιών και με συνεχή ενημέρωση, εγγυόμαστε το αποτέλεσμα των εργασιών μας για τον έλεγχο και τη συντήρηση του αυτοκινήτου σας. Πάντα με σεβασμό στον πελάτη και πάθος για την εργασία μας! Το άρτια εκπαιδευμένο προσωπικό, σε συνδυασμό με τη χρήση σύγχρονου εξοπλισμού, εγγυάται την παροχή υπηρεσιών υψηλής ποιότητας. Στο συνεργείο μας παρέχουμε: ηλεκτρονική διάγνωση, γενικό service, αλλαγή ιμάντα χρονισμού, πλήρωση φρέον, επισκευή φρένων, ευθυγράμμιση, έλεγχο ΚΤΕΟ, αλλαγή αναρτήσεων, καθαρισμό μπεκ. Επίσης πραγματοποιούμε προγραμματισμό εγκεφάλων, επισκευή μίζας και κινητήρα, και γενικά παντός τύπου επισκευές.

 Ευθυγράμμιση
με αναβαθμισμένο εγκέφαλο
για σίγουρα αποτελέσματα!
Σε ανταγωνιστικές τιμές.

 Για την επισκευή του αυτοκινήτου σας
ελάτε στους καλύτερους
Με σεβασμό στον πελάτη
και πάθος για την εργασία μας!

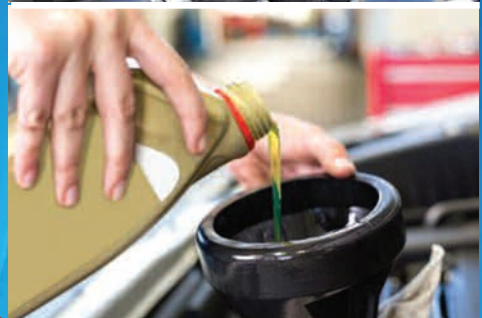
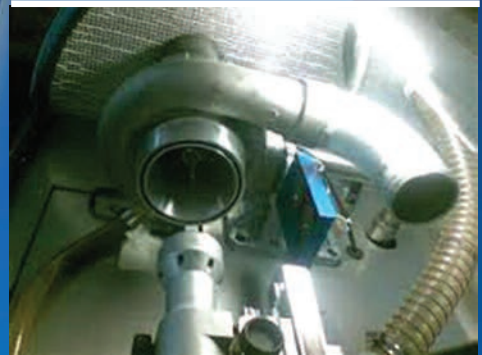
 Έλεγχος - Επισκευή από επαγγελματίες
Με εμπειρία δεκαετιών και
συνεχή ενημέρωση,
σας εγγυόμαστε το αποτέλεσμα
των εργασιών μας.

Ασπρόχωμα, Καλαμάτα Κόμβος Ζαφείρη

Καλέστε μας! Κινητό: 6945-478611,
Σταθερό: 27210 93530, e-mail: kasp@otenet.gr

**ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ
ΜΠΕΚ**

**ΚΛΕΙΣΤΕ ΤΩΡΑ
ΡΑΝΤΕΒΟΥ
ΚΑΙ ONLINE**

“Αγάπησα από την

Μπορεί τα χρόνια να πέρασαν αλλά η αγάπη δεν σβήνει και ο Γιέρτζι Βελτζ αγάπησε από την πρώτη μέρα την πόλη της Καλαμάτας και το Μεσσηνιακό, τον οποίο οδήγησε στις μεγαλύτερες επιτυχίες του στο πρωτάθλημα βόλεϊ της Α' εθνικής το 1986.

Το 1988 ο Πολωνός προπονητής επέστρεψε στην πατρίδα του και τριάντα χρόνια μετά επισκέφθηκε ξανά τη μεσσηνιακή πρωτεύουσα, προσκεκλημένος του Μεσσηνιακού για την επετειακή εκδήλωση για τα 130 χρόνια από την ίδρυση του συλλόγου που έγινε στις 16 Ιουνίου του 2018.

Ο θρύλος του παγκοσμίου βόλεϊ με μεγάλες διακρίσεις με την εθνική Πολωνίας σε Ολυμπιακούς Αγώνες, ευρωπαϊκά και παγκόσμια πρωταθλήματα ήρθε στην Καλαμάτα, συνοδευόμενος από τη συζυγό του Ντανούτα και το γιο του Γιάρεκ.

“Είχα πολλές προσκλήσεις να έρθω, αλλά τα προβλήματα υγείας δεν με άφησαν. Ερχομαι μετά από 30 χρόνια και είναι τρομερή η αλλαγή, στην πόλη και στους δρόμους”, είπε στην “Ελευθερία” ο σπουδαίος προπονητής, ο οποίος αναμόρφωσε το ελληνικό βόλεϊ με την παρουσία του για πέντε χρόνια στην εθνική ομάδα και μετέπειτα στον Παναθηναϊκό (σε άνδρες και γυναίκες).

Το 1986 κατφόρισε στην Καλαμάτα, κρατώντας την υπόχρεση που είχε δώσει το 1981 στον Βασίλη Κουτέλα, ότι αν του δοθεί η ευκαιρία θα αναλάβει το Μεσσηνιακό,

Το χρυσό στους Ολυμπιακούς

Για το χρυσό μετάλλιο στο Μόντρεαλ το 1976, όπου η Πολωνία νίκησε την πανίσχυρη Σοβιετική Ένωση στον τελικό των Ολυμπιακών αγώνων, ο Βελτζ θυμάται ότι: “Αυτό το παιχνίδι ήταν σαν να παίζει Ελλάδα – Τουρκία. Μετά την 9η θέση στο Μόναχο το 1972, ήρθε ο Βάγκνερ που ήταν πολύ καλός στη θεωρία και την πρακτική. Πριν από αυτή τη διοργάνωση είχαμε διακρίσεις σε παγκόσμιο και ευρωπαϊκό πρωτάθλημα και για την Ολυμπιάδα δουλεύαμε 6 μήνες. Είχαμε τακτική και υπολογίζαμε και την κόπωση, ώστε να είναι μεγαλύτερη του αντιπάλου. Ετσι μετά τα 2 πρώτα σετ χάναμε δύο πόντους σε κάθε άλμα. Η Ρωσία πήγε στον τελικό, έχοντας κερδίσει όλα τα παιχνίδια μέχρι τότε με 3-0 σετ. Εμείς χάναμε 2-0 από την Κορέα στο πρώτο ματς και κερδίσαμε 3-2, στη συνέχεια 3-0 τον Καναδά, 3-2 σε τρομερό ματς την Κούβα. Με την Τσεχοσλοβακία είχαμε πολλές δυσκολίες και κερδίσαμε 3-1. Στον ημιτελικό νικήσαμε 3-2 την Ιαπωνία και στον τελικό 3-2 τη Σοβιετική Ένωση με 15-7 στο τελευταίο σετ”.

Να σημειωθεί ότι ο Πολωνός προπονητής, ήταν και αθλητής του βόλεϊ και μάλιστα διεθνής, αλλά ένα πρόβλημα στη σπονδυλική στήλη τον ανάγκασε να σταματήσει σε ηλικία 30 ετών. Το βόλεϊ είναι γι' αυτόν είναι όμως όλη του η ζωή και του δίνει δύναμη, ακόμα και σήμερα να ξεπερνά τις δυσκολίες.

την Καλαμάτα πρώτη μέρα”

που ευτύχησε έτσι να έχει προπονητή έναν άνθρωπο που μεταξύ άλλων το 1976 αναδείχθηκε χρυσός Ολυμπιονίκης με την Πολωνία στο Μόντρεαλ (ως συνεργάτης του Βάγκνερ) Ο 83χρονος σήμερα Γιέρζι Βελτζ ξετυλίγει το κουβάρι των αναμνήσεων, έχοντας απέναντί του τον παλιό παράγοντα Παναγιώτη Παπαμικρούλη με το οποίο συνεργάστηκε στη χρυσή εποχή του Μεσσηνιακού και ήταν ένας από αυτούς που “έψησε” τον δάσκαλο του βόλεϊ να αφηφίσει τα προβλήματα υγείας και να μπει στο αεροπλάνο για την Ελλάδα.

“Όταν ήρθα πρώτη φορά στην Καλαμάτα το 1981 πρόεδρος ήταν ο Κουτέλας και είδα ότι ο κόσμος ήταν φανταστικός, όπως και η πόλη. Την αγάπησα από την πρώτη μέρα και του είπα ότι αν μου δοθεί ποτέ η ευκαιρία θα έρθω προπονητής”, θυμάται αρχικά ο Βελτζ και προσθέτει: “Όταν λοιπόν ήρθα το 1986 δεν ήξερα ότι είχαν φύγει ο Κουτέλας και ο Ξεροβάσιλας. Ήταν ο Μιχαλόπουλος και γνώριζα τους Μπουσουήνη, Δημόπουλο, Παπαμικρούλη. Τότε λοιπόν φοβήθηκαν ότι θα πάρω την τσάντα και θα φύγω. Ο Βελτζ όμως δεν φεύγει παρά τις δυσκολίες. Αρχίσαμε προετοιμασία και ο σεισμός μας δυσκόλεψε ακόμα περισσότερο. Κάναμε προπονήσεις στην Καλαμάτα και την Αθήνα”. Για τους παίκτες που είχε εκείνη την εποχή είπε: “Ζήτησα τους Τριανταφυλλόπουλο και Κούρτογλου, που

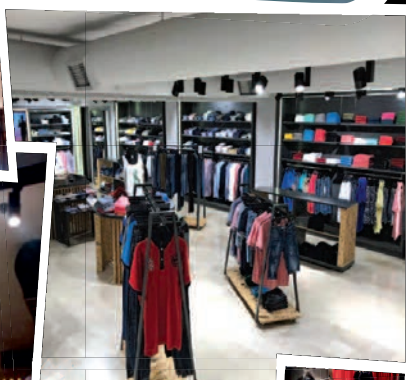
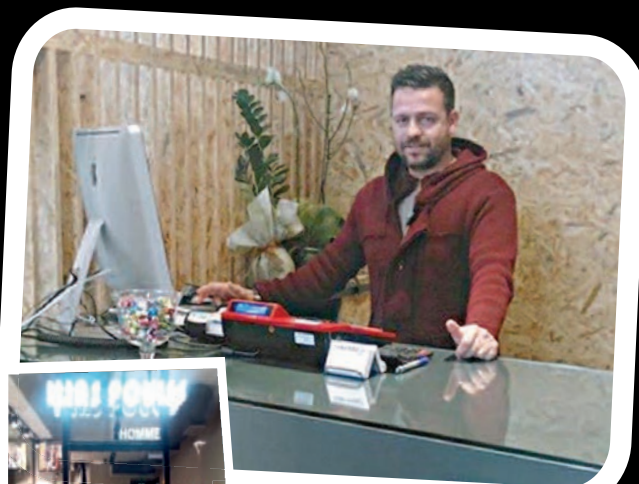
μαζί με τους Ραμέα, Κουτουλέα, Λιακάκη και Σερεμέτη ήταν η βασική εξάδα. Στον πρώτο γύρο κάναμε μόνο δύο νίκες, αλλά έτσι όπως δουλέυαμε εμείς δεν δούλευε άλλη ομάδα”. Ως εκ τούτου ο Βελτζ πίστευε ότι η ανάκαμψη είναι θέμα χρόνου, όπερ και εγένετο: “Στο δεύτερο γύρο κάναμε 8 νίκες τις περισσότερες εκτός έδρας. Κερδίσαμε Ορεσιτιάδα, Πανελλήνιο, Ηρακλή και χάσαμε δύσκολα μόνο από Παναθηναϊκό, Ολυμπιακό και Αρη. Ημουν ευχαριστημένος από τη συνεργασία, αλλά δεν μπορούσα να μείνω άλλο”.

Ο Βελτζ πράγματι έφυγε την επόμενη σεζόν για τον Παναθηναϊκό, αλλά το μυαλό του παρέμεινε στο Μεσσηνιακό, μιας και τον ιστορικό σύλλογο ανέλαβε για δύο χρόνια ο αδερφός του Αντρέι, που είναι 13 χρόνια μικρότερος. Το 1988 ο παλιός προπονητής του Μεσσηνιακού έφυγε από τη δεύτερη, όπως λέει πατρίδα του.

Ο Βελτζ θεωρεί ότι οι Έλληνες έχουν ταλέντο, αρκεί να πηγαίνουν όλο μπροστά και όχι δεξιά ή αριστερά. Ο ίδιος παραδέχεται ότι όταν δέχτηκε την πρόταση της Ελληνικής Ομοσπονδίας να αναλάβει την Εθνική ομάδα δεν πίστευε ότι θα έρθουν τόσες επιτυχίες και μετάλλια σε μεσογειακούς αγώνες, βαλκανικούς, κύπελλο άνοιξης και άλλες διοργανώσεις.

Οι επιτυχίες συνεχίστηκαν και στον Παναθηναϊκό, την ομάδα που όπως λέει έχει στην καρδιά του.

ΙΛΙΑΣ ΡΟΥΛΙΣ homme

**Μεγάλη ποικιλία
για όλες
τις ηλικίες!!!**

υπερμεγέθη
έως **12XL**
κουστούμι
έως **No72**

**ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ**

το κατάστημα διαθέτει
κάτω όροφο 200 τ.μ.

Αριστομένους 73 & Βασ. Όλγας 2 | Καλαμάτα
τ. 2721403709 | E-mail: iliaspouliskalamata@gmail.com

Η ιστορία του τμήματος βόλεϊ

Ο Μεσσηνιακός Γ.Σ. ιδρύθηκε το 1888 στην Καλαμάτα και λειτούργησε πολλά τμήματα, όπως Τμήμα Γυμναστικής, Στίβου, Ποδηλασίας. Το 1909 το τμήμα Ποδοσφαίρου και το 1928 τμήματα Μπάσκετ και Βόλεϊ. Το βόλεϊ στην Καλαμάτα υπήρξε το άθλημα με το οποίο ασχολήθηκαν,

Του Χρήστου Ζερίτη

στα πρώτα χρόνια της ιδρύσεώς του το 1925, οι άριστοι μαθητές του Β΄ Γυμνασίου και του Πρακτικού Λυκείου Καλαμάτας. Πρώτη αναφορά, από όσα γνωρίζουμε, για την ενασχόληση καλαματιανών αθλητών με το βόλεϊ, γίνεται μέσα από τις στήλες της εφημερίδας «Σημαία» Καλαμάτας το 1925,

όπου γράφεται πως «...και τα θαυματικά αγωνίσματα Voley και Basket ball (άτινα δεν είναι δυνατόν βέβαια να λάβουν θέσιν εις το πρόγραμμα αθλητικών αγώνων) δεν ηγνόησεν ο Όμιλος και πολύ γρήγορα

θα εμφανισθώσιν εις επιδείξεις σχολικάς...». Ακολούθως και με την ίδρυση

του τμήματος βόλεϊ του Μεσσηνιακού Γ.Σ το 1928, αλλά και με την ύπαρξη από το 1927 «τερέν δια Βώλεϋ Μπόλ», το άθλημα διαδίδεται και κερδίζει πολλούς αθλητές και φίλους αμφοτέρων των φύλων, οι οποίοι το διδάσκονται, αγωνίζονται και το παρακολουθούν με θέρμη.

More than a resort...!!!

Ένα ξενοδοχείο
με ιστορία 50 ετών...
μια αναλλοίωτη αξία!

Ένα σύγχρονο ξενοδοχείο μοναδικό στο είδος του, που συνδυάζει την ποιότητα των υποδομών και την αρτιότητα των εγκαταστάσεων με τη διακριτική πολυτέλεια σε κοσμοπολίτικη ατμόσφαιρα με υψηλή αισθητική.

Καλαμάτα, Μεσσηνία
τηλ.: 27210 42000
reservations@aktitaygetos.gr
www.aktitaygetos.gr

Μέσα από απομνημονεύματα αθλητών και την ειδικσεογραφία εκείνων των χρόνων μαθαίνουμε ειδήσεις και ονόματα αυτών που ασχολήθηκαν με το άθλημα. Γράφει ο Δημήτρης-Τάκης Π. Χιουρέας, σε ανέκδοτο κείμενό του, σχετικά με τις αναμνήσεις του ως αθλητής του Μεσσηνιακού την περίοδο 1927-1934, αλλά και ως μαθητής του Πρακτικού Λυκείου της Καλαμάτας: «Από τα ομαδικά αθλήματα, εκτός από το ποδόσφαιρο, άνοιξη γνώρισε το βόλεϊ. Αγαπήθηκε πολύ από τους μαθητές και μετά το μάθημα της Γυμναστικής ή σε ελεύθερες ώρες, χωριζόμαστε σε ομάδες και παίζαμε. Τα παιχνίδια γίνονταν σε φιλική-ανταγωνιστική ατμόσφαιρα με έπαθλα για τους νικητές τα «λουκούμια», μέσα σε επιδοκιμασίες ή αποδοκιμασίες των θεατών, μαθητών που συμμετείχαν ενεργά στην «πλάκα». Όμως γίνονταν και σχετικά επίσημοι αγώνες, κατ' αρχάς μεταξύ των Σχολείων της Μέσης Εκπαίδευσης και κατόπιν με την συμμετοχή Σωματείων. Τους αγώνες αυτούς τους θυμάμαι γιατί μετείχα κι εγώ ως παίκτης στις αντιπροσωπευτικές ομάδες του Λυκείου τόσο στο βόλεϊ, όσο και στο ποδόσφαιρο και στον Μεσσηνιακό. Από τους παίκτες που διακρίνονταν σημειώνω τους παρακάτω: Γαλανόπουλος Γ., ήξερε καλό βόλεϊ που είχε μάθει στο «Λεόντειο Λύκειο» της Αθήνας ως μαθητής. Ήταν ψηλός και κάρφωνε όπως καρφώνουν σήμερα (σημ. το κείμενο γράφτηκε το 1997), δηλαδή χτυπούσε την μπάλα («κόπανο» τον λέγαμε), ενώ εμείς είχαμε συνηθίσει να πιάνουμε την μπάλα στον αέρα και συγχρόνως να καρφώνουμε («πιαστά» όπως λέγεται στην αθλητική γλώσσα). Ένας τέτοιος καρφωτής ήταν ο ψηλός και παχύς Βασ. Αλεξόπουλος («μπλατσάρας»), καλός πασαδόρος ήταν ο Τάκης Ταρσούλης, άλλοι παίκτες ήσαν ο Παπακώτσος Σπ., Μπιζίμης Ιωαν., Δημόπουλος Ν. ο οποίος ήταν και ποδοσφαιριστής

Η ομάδα του Μεσσηνιακού με τον Δημήτρη Καραμίνη

του Μεσσηνιακού, Παπαδόγιαννης Θεοδ. κ.α». Σπουδαία περιγραφή από έναν σπουδαίο άνθρωπο και επιστήμονα.

Η εφημερίδα Καλαμάτας «Σημαία» γράφει στις 25.3.1928: «Σήμερα επίδειξις άμεσος Βόλλεϋ εις την πλατείαν Συντάγματος», ενώ ένα μήνα αργότερα γράφει η εφημερίδα «Θάρρος» Καλαμάτας την 24.4.1928: «Το βώλλεϋ-Μπώλ κατώρθωσε να επιβληθή εις τας ψυχάς του νεανικού μας κόσμου χάρις εις τας προσπαθείας του Μεσσηνιακού Συλλόγου, όστις παρέχει αφειδώς τα μέσα δια την εξυπηρέτησιν του αθλητισμού γενικώς». Στην εφημ. «Σημαία» την 19.11.1929 δημοσιεύεται η είδηση για έναν αγώνα βόλλεϋ που είχε γίνει στο γυμναστήριο του Μεσσηνιακού την 17.11.1929: «Προχθές ετελέσθησαν εις το γήπεδον του Μεσσηνιακού Γυμναστικού συλλόγου οι προαναγγελθέντες αγώνες Βόλλεϋ-Μπώλ μεταξύ των ομάδων του Βου Γυμνασίου και του Πρακτικού Λυκείου. Ο αγών ήτο θεαματικώτατος. Οι παίκται του Βου Γυμνασίου κατόρθωσαν να υπερισχύσουν με 15-6, 15-13 και 15-14 και τοιουτρόπως έληξεν ο ωραίος αγών. Την νικήτριαν ομάδα απετέλεσαν οι 1)

Ηλίας Καπιταίνεας 2) Π.Αργυρόπουλος, 3) Χ.Σιώρης, 4) Π.Βλαχόγιαννης, 5) Κ.Μάντζαρης και 6) Π.Καλογερέας, την δε του Πρακτικού Λυκείου οι :1) Κ.Αδαμόπουλος (αρχηγός), 2) Π.Σκιός, 3) Χ.Κολιόπουλος, 4) Ν.Κοτσάλης, 5) Κ.Τσιριβάκος και 6) Π.Ιωαννίδης. Διαιτητής ήτο ο Γυμναστής του Αου Γυμνασίου κ. Ν.Κουτσούλης. Λάισμαν οι κ.κ. Β.Αλεξόπουλος και Α.Πελεκάνος. Πληροφορούμεθα ότι την ερχομένη Κυριακή θα συναντηθώσιν εις το γήπεδο του Μεσσηνιακού Γ.Σ. αι ομάδες του Αου και Βου Γυμνασίου. Ο αγών προμηνύεται πεισματώδης». Λίγες ημέρες αργότερα, την 23.11.1929 και στην ίδια εφημερίδα, δημοσιεύεται και άλλη σχετική είδηση: «Προχθές συννητήθησαν εις το Γυμναστήριον αι 2 ομάδες του Αου Γυμνασίου με την ομάδα του Πρακτικού Λυκείου της Α1 τάξεως. Νικήτρια ανεδείχθη η του Αου Γυμνασίου με τέρματα ως εξής: 12-15, 15-13, 15-12. Την Κυριακή θα συναντηθώσιν αι ομάδες του Α΄ Γυμνασίου. Επίσης την Κυριακή θα συναντηθώσιν αι ομάδες του Πρακτικού Λυκείου μετά του Μεσσηνιακού Αθλητικού Συλλόγου». Παρεμφερείς αγώνες συνεχίζουν να γίνονται μεταξύ

των σχολείων και της ομάδος του Μεσσηνιακού και στην εφημ. «Σημαία» την 23.3.1930 δημοσιεύεται η είδηση περί διεξαγωγής πρωταθλήματος βόλλεϋ-μπώλ μεταξύ των ομάδων του Μεσσηνιακού, του Α΄ Γυμνασίου, του Β΄ Γυμνασίου και του Πρακτικού Λυκείου. Στην εφημ. «Σημαία» την 3.6.1930 δημοσιεύεται η διεξαγωγή αγώνων βόλλεϋ μεταξύ γυναικών-μαθητριών, στα πλαίσια των Γυμναστικών επιδείξεων στο τέλος του εκπαιδευτικού έτους. Ο σπόρος του βόλλεϋ στην Καλαμάτα που έριξε ο Μεσσηνιακός ρίζωσε και τα κορίτσια των Γυμνασίων της Καλαμάτας, που πιθανότατα θα στελέχωναν και την ομάδα γυναικείου βόλλεϋ του Μεσσηνιακού, πρωτοπορούν και αθλούνται σε ένα άθλημα ανδροκρατούμενο. Γράφει η εφημερίδα : «Αρχίζει έπειτα το αγώνισμα του Βώλλεϋ μπώλ μεταξύ των ομάδων μαθητριών του Α΄ και Β΄ Γυμνασίου και του Πρακτικού Λυκείου, και της Δ΄ τάξεως του Β΄ Γυμνασίου, υπό την διαιτησίαν του κ. Νινιού. όλο το γυναικείο πείσμα, η γυναικεία φιλοτιμία και η νευρική προσπάθεια συνεκεντρώθησαν και διετέθησαν από μέρους των διαγωνιζομένων ομάδων, αι

Η γυναικεία ομάδα του 1984

οποίοι διεξεδίκαν την νίκην αναμεταξύ των. Η ατυχία όμως των αντιπάλων φαίνεται πως έρχεται εις ενίσχυσιν της Δ΄ τάξεως του Α΄ Γυμνασίου, η οποία κατ' αυτόν τον τρόπον αναδεικνύεται νικήτρια με αποτέλεσμα 15-13 που έγινε δεκτό με χειροκροτήματα, αλλά και με απογοητεύσεις. Την νικήτριαν ομάδα της Δ΄ τάξεως του Β΄ Γυμνασίου απετέλουν αι Δες Φουρναράκη, Σκλήκα, Μήνη, Καλιγά, Τιμπίδη και Συκιώτου. Την μικτήν Α΄ Β΄ Γυμνασίου και Πρακτικού Λυκείου αι Δες Νικοπούλου, Μαυροειδή, Κάισαρη, Θεοφανοπούλου, Μπαλτασοπούλου και Σουκαρά. Διεκρίθησαν δια τα πράγματα υπέροχα σερβιρίσματά των αι Δες Κάισαρη, Σκλήκα, Νικοπούλου, και Μαυροειδή».

Τα χρόνια περνούν και φαίνεται πως ο Μεσσηνιακός συνεχίζει να έχει τμήμα Βόλεϊ, αλλά και πως εξακολουθεί το άθλημα να είναι δημοφιλές. Στην εφημ. «Σημεία» την 1.5.1937 δημοσιεύεται η παρακάτω είδηση: «Ο Μεσσηνιακός Γυμναστικός Σύλλογος θα έλθη σε διαπραγματεύσεις δια μίαν διπλήν συνάντησιν Βόλλευ-Μπώλ και Μπάσκετ Μπώλ, δια την Κυριακήν του Θωμά, πιθανώς δε της Τριπόλεως. Ως γνωστόν η ομάς Βόλλευ-Μπώλ και Μπάσκετ-Μπώλ, μολοντί κατηρτίσθη προ ολίγου καιρού, είναι ισχυ-

ρότατη. Εις την ομάδα μεταξύ άλλων παίζουν και οι αδελφοί Βλαχογιάννη, Μοίρας, Ταρσούλης, Σταυρίδης, Κορομπλάς κ.α. Εντός των ημερών θα εκτεθούν εις την βιτρίναν μεγάλου κεντρικού καταστήματος, τα έπαθλα των αγώνων. Πρόκειται περί αντικειμένων αξίας».

Τα παραπάνω στοιχεία παρατέθηκαν προκειμένου να αποδειχθεί πως ο Μεσσηνιακός Γ.Σ. πρωτοπόρησε, όπως και σε όλα τα αθλήματα, στην ίδρυση και στην εξέλιξη του Βόλεϊ, και του Μπάσκετ, στην Καλαμάτα, αλλά, ίσως, και Πανελλαδικά, πλην της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, όπως είχε κάνει από το 1888 με τα, στην αρχή του παρόντος κειμένου, αναφερθέντα τμήματα.

Οι πολιτικές καταστάσεις και οι πόλεμοι περιόρισαν, και πιθανότατα, με βάση τα υπάρχοντα στοιχεία, σταμάτησαν στην Καλαμάτα, κάθε αθλητική δραστηριότητα, πλην του ποδοσφαίρου. Την περίοδο της Κατοχής το 1944 ο σπουδαίος αθλητής του Πόπης Μανωλούδης εκτελέσθηκε από τους Γερμανούς.

Από το 1951 ο Μεσσηνιακός επαναλειτούργει με το τμήμα του Στίβου, μέλη του οποίου συγκροτούν ομάδα Βόλεϊ και Μπάσκετ. Τα επόμενα χρόνια επανιδρύει και κά-

ποια από τα παλαιά τμήματά του. Εκείνα τα χρόνια δεν υπήρχε Ομοσπονδία για το κάθε άθλημα και ο ΣΕΓΑΣ-του οποίου ιδρυτικό μέλος υπήρξε ο Μεσσηνιακός το 1897-αντιπροσώπευε όλα τα υπάρχοντα αθλήματα. Το τμήμα Βόλεϊ ανδρών από το 1960 συμμετέχει στο Πανεπαρχιακό υποτυπώδες πρωτάθλημα. Με βάση τις πληροφορίες των Μαρίνου Σαραντόπουλου και Δημήτρη Κουμανάκου, οι προπονήσεις γίνονταν στο χώρο του Σκοπευτηρίου που υπήρχε στο ανατολικό σημείο της μάντρας στο γήπεδο του Μεσσηνιακού, πιο πάνω από το παλιό κτήριο με τις αθλητικές εγκαταστάσεις. Οι ίδιοι σχεδόν αθλητές που έπαιζαν μπάσκετ έπαιζαν και βόλεϊ, άλλοι περισσότερο και άλλοι λιγότερο. Εκείνη την φουρνιά ταλαντούχων αθλητών αποτελούσαν: οι σπουδαίοι ποδοσφαιριστές Κώστας και Γιώργος Δέδες, ο Μαρίνος Σαραντόπουλος, ο Γιάννης Σκέμης, ο Δημήτρης Κουμάνακος, ο Αντώνης Ξηρέας, ο Γιώργος Κοιλιάκος, ο Γιάννης Φατούρος, ο Γιώργος Μακρυαλέας, ο Μάκης Κελαράκος, ο Νόνιος Στεφανούρης, ο Τάκης Δραγκιώτης, ο Ανδρέας Μουτεβελής, ο Γιάννης Παπαδόπουλος, ο Σαμέλης, ο Ηλίας Σταθάκης, ο Παναγόπουλος, ο Γιαννόπουλος, ο Κώστας Μακρής, ο Άγγελος Σκαφιδάς και

Ομάδα βόλεϊ 1962

άλλοι. Το 1963 ο νεοδιόριστος στο Γυμνάσιο Ανδρούσας, καθηγητής Φυσικής Αγωγής Κώστας Δέδες, ιδρύει την σχολική ομάδα βόλεϊ. Η μετάθεσή του στην Καλαμάτα το 1965 του δίνει την δυνατότητα να διδάξει το άθλημα στους μαθητές του Β΄ Γυμνασίου Αρρένων, και να προπονήσει την ομάδα βόλεϊ του Μεσσηνιακού Γ.Σ. της οποίας ήταν και παίκτης.

Μέχρι την μετάθεσή του στην Τουρκία το 1970, έκανε αγαπητό το άθλημα σε μεγάλη μερίδα μαθητών που συμμετείχαν και σε σχολικούς αλλά και σε διασυλλογικούς αγώνες. Διάδοχη προπονητική κατάσταση οι καθηγητές Ηλιάδης, Γυφτέας και Ελευθερίου, οι οποίοι συνέχισαν το έργο του προκατόχου τους. Με την επιστροφή στην Καλαμάτα του Κώστα Δέδε το 1976, αρχίζει μια νέα περίοδος άνθησης του βόλεϊ με την συμμετοχή της ομάδος στην Β΄ Εθνική, και ως φυσική συνέπεια την κατάκτηση από το Β΄ Γυμνάσιο Αρρένων Καλαμάτας του Πανελληνίου πρωταθλήματος Γυμνασίων το 1981. Τα χρόνια 1985-1988, σημαδεύτηκαν από την παρουσία της ανδρικής ομάδας του Μεσσηνιακού Γ.Σ. στην Α1 κατηγορία, με σπουδαίους ντό-

πιους αθλητές που στελέχωσαν την Εθνική ομάδα αλλά και πολλές αθηναϊκές ομάδες τα επόμενα χρόνια. Από το 1977 ανασυστάθηκε και η γυναικεία ομάδα βόλεϊ του Μεσσηνιακού Γ.Σ., λειτουργήσε επίσημα από το 1982, με πρώτη προπονήτρια την Μαρία Τσιριμπί και αρχικές αθλήτριες τις Μαρία Γυφτέα, Κωνσταντίνα Ρεσβάνη, Μαρία Πράττη, Ιωάννα Βρυώνη, Θεώνη Σαμίου, Ελένη Πέτροβα, Αθηνά Ζαχαρέα,

Κρυσταλλένια Μυτακίδη, Σταυρούλα Καπόγλη, Σταυρούλα Βουδικλάρη. Η Γυναικεία ομάδα υπάρχει μέχρι σήμερα και έχει αγωνιστεί το 1985 στην τότε Α1, το 2009-2010 στην Α2. Μετά από τρία χρόνια στο περιφερειακό πρωτάθλημα Πελοποννήσου, η ομάδα επέστρεψε το 2014 στην Α2. Το τμήμα του ανδρικού βόλεϊ δεν υπάρχει πια και η ομάδα των Γυναικών εκπροσωπεί τον Μεσσηνιακό Γ.Σ.

1888, τον παλαιότερο, εν ζωή, εκ των Συλλόγων στην Ελλάδα, πάλι στην Α2 εθνική κατηγορία από το 2014, στην οποία έχει σημαντική παρουσία και έχει βάλει τις βάσεις, αφού λειτουργούν Ακαδημίες και Αναπτυξιακά τμήματα με δεκάδες παιδιά, να κάνει κάτι καλύτερο στο μέλλον. Στην Α2 έχει παίξει τις περιόδους 2014-2015 και τερμάτισε 5η, το 2015-2016 τερμάτισε 2η και αγωνίστηκε σε μπαράζ για την Α1 και το 2016-2017 που τερμάτισε στην 5η θέση. Το 2017-2018 τερμάτισε στην 4η θέση.

Ο ιστορικός «Μεσσηνιακός Γ.Σ.1888»-που συνάντησε 3 αιώνες στο διάβα του- συμπλήρωσε 130 χρόνια ζωής-ΚΑΙ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΒΟΛΕΪ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ 90 ΧΡΟΝΙΑ- και συνεχίζει να προσφέρει στον αθλητισμό και στον πολιτισμό της Καλαμάτας. Αποτελεί παράδειγμα επιβίωσης ενός αιωνόβιου Συλλόγου μέσα από αντίξοες συνθήκες, που βασίστηκε στα αθλητικά ιδεώδη της γενιάς του 1890, που συνέπραξε στην αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και συνεχίζει μέχρι σήμερα να κινητοποιεί εκατοντάδες αθλητές της Καλαμάτας και της ευρύτερης περιοχής.

Ο Κώστας Δέδες με την ομάδα γυναικών τη δεκαετία του 90

Τα πάντα
για τα
επαγγελματικά

Mercedes-Benz

ΑΦΟΙ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΙΔΗ Ο.Ε.

Συντήρηση _____

Διάγνωση _____

Επισκευή _____

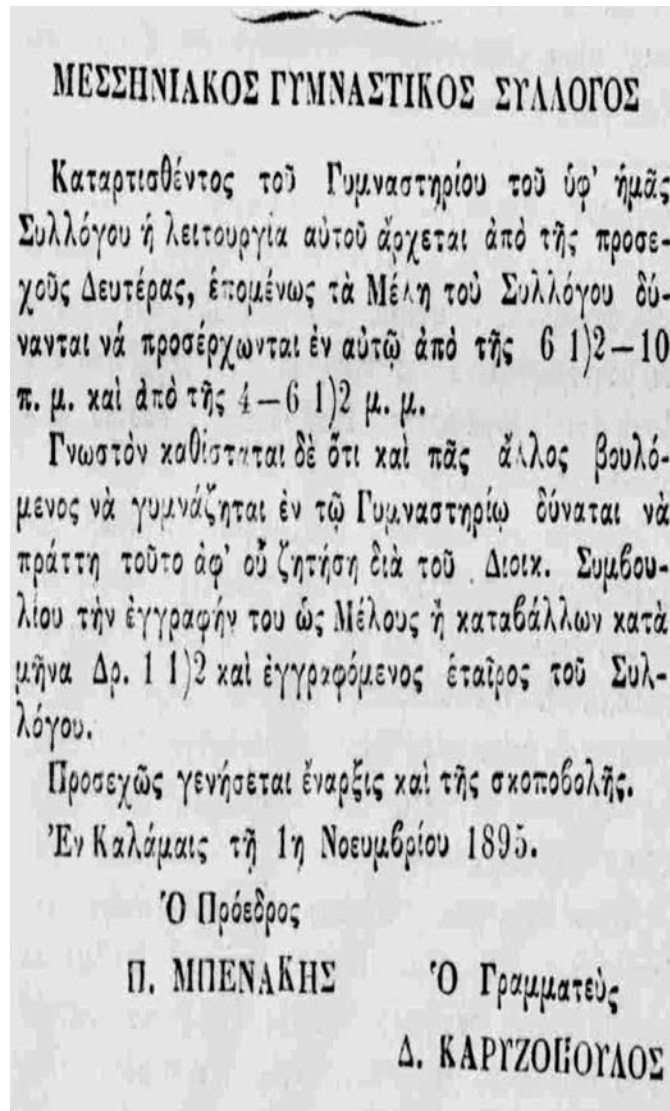
Ανταλλακτικά

ΒΙΠΕ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ • 27210 63940 - 6937 486637
afoispiridonidi.gr

Ο Μεσσηνιακός Γυμναστικός Σύλλογος ιδρύθηκε το 1888 στην Καλαμάτα, ως πρόταση εκγύμνασης του σώματος και του πνεύματος, από επιφανείς κατοίκους της, νέους επιστήμονες, πολιτικούς, εμπόρους και φοιτητές και λειτούργησε με μεγάλες δυσκολίες σε νοικιασμένο χώρο. Η επίσημη σύστασή του οριοθετείται τον Αύγουστο 1895 και η έναρξη λειτουργίας του Γυμναστηρίου την 1.11.1895 καθώς δημοσιεύεται σε τοπικές εφημερίδες η πρώτη ανακοίνωση που την γνωστοποιεί, καθορίζει τις ώρες λειτουργίας του και καλεί τα Μέλη του και τους φίλους της άθλησης να γυμναστούν. Το πρώτο καταστατικό του Συλλόγου δημοσιεύτηκε σε ΦΕΚ την 13.1.1896 και το υπογράφει ο τότε πρόεδρος Π.Μπενάκης. Σκοπός της ίδρυσής του τίθετο η «σωματική ανάπτυξη των μελών αυτού δια της παροχής μέσων εκγυμνάσεως και ασκήσεως» και η πραγματοποίηση του σκοπού αυτού «επιδιωχθήσεται δι' ίδρύσεως γυμναστηρίων και δια παντός άλλου μέσου όπερ ήθελε κριθή πρόσφορον». Η σφραγίδα του Συλλόγου ήταν κυκλική, έγραφε γύρω τις λέξεις «ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ» και στη μέση είχε την εικόνα του αρχαίου Μεσσήνιου Ολυμπιονίκη Δαϊκλή. Ο Δαϊκλής ο Μεσσήνιος (ή Διοκλής) έγινε ολυμπιονίκης στον αγώνα του ενός σταδίου (192,27μ.), στην 7η Ολυμπιάδα το 752 π.Χ. και υπήρξε ο πρώτος Ολυμπιονίκης που στέφτηκε με κότινο (κλαδιά αγριελιάς). Με την ίδρυση Γυμναστηρίου αρχίζει να λειτουργεί το τμήμα της Γυμναστικής. Ακολουθεί, εν όψει της Ολυμπιάδος του 1896, το τμήμα του Στίβου. Το 1897 ο πρόεδρός του Π. Μπενάκης υπογράφει την ιδρυτική διακήρυξη του ΣΕΓΑΣ. Το 1899, επί προεδρίας Δ. Καριζόπουλου, ο Μεσσηνιακός έχει Ποδηλατικό τμήμα και συμμετέχει σε σχετικά συνέδρια και αγώνες. Το καθοριστικό έτος 1900 οργανώνει εκδηλώ-

«Μεσσηνιακός Γ.Σ. 1888», ο αρχαιότερος Ελληνικός Σύλλογος

Του Χρήστου Ζερβίν

Ανακοίνωση έναρξης λειτουργίας του Γυμναστηρίου. Δημοσιεύθηκε στην εφημ. "Καλαματιανή" στο φ.2.11.1895

σεις αγωνιστικές, αποκριάτικες, επετειακές για την 25η Μαρτίου, εκδρομή στα Ιεροσόλυμα, αθλητικούς αγώνες των δημοτικών σχολείων, επιχορηγείται με 300 δρχ. από τον πρωθυπουργό Θεοτόκη, δημοσιεύει τον ισολογισμό του 1ου Ζητήνου του 1900, οργανώνει εκδρομή στις Μυκίνες και αλληλογραφεί με τον πατέρα της Ελληνικής Λαογραφίας Νικόλαο Πολίτη, προκειμένου να γίνει ο ξεναγός της επισκέψεως, ιδρύει τμήμα Χορωδίας και Θεάτρου, μεθοδεύει θεατρικές παραστάσεις, κάνει εκλογές και με δελτίο τύπου ανακοινώνει τους ψήφους που έλαβαν τα νέα Μέλη του Δ.Σ., δημοσιεύει τον οικονομικό απολογισμό του έτους 1899 και εν τέλει ο Δήμος Καλαμάτας του δωρίζει «το παρά την πλατεία του Συντάγματος γήπεδον δια την ίδρυσιν του Γυμναστηρίου». Το 1901 διαθέτει επίλεκτο τμήμα αθλητών Γυμναστικών Επιδείξεων. Το 1909 ιδρύεται το τμήμα Ποδοσφαίρου το οποίο αναπτύχθηκε πολύ την περίοδο 1928-1934. Το 1927 έχει για χορηγούς ευκατάστατους πολίτες της πόλης μας, οι οποίοι επιχορηγούν την τέλεση σπουδαίων αθλητικών αγώνων. Το 1928 ιδρύει τμήμα Βόλεϊ για αγόρια και κορίτσια.

Το 1930 ιδρύει τμήματα Μπάσκετ και Κολύμβησης. Το 1931 οργανώνει αγώνες επίδειξης του Χάντ-μπόλ και, σε συνεργασία με τον σύλλογο ΝΑΠΣ Παραλίας «Ποσειδών», αγώνες Κολύμβησης και Κωπηλασίας. Τον ίδιο χρόνο ιδρύει τμήματα Πυγμαχίας, Ελληνορωμαϊκής Πάλης και Σπαθασκίας (Ξιφασκίας). Τα έτη 1937-1939 διοργανώνει τους Πελοποννησιακούς αγώνες Στίβου, στους οποίους πρωτεύουν πολλοί αθλητές του. Ιδρύεται το 1938 και επίσημα τμήμα Σκοποβολής που διοργανώνει αγώνες. Το 1939 μερικά μέλη της ποδοσφαιρικής ομάδος, σύμβουλοι και αθλητές, αποχωρούν και ιδρύουν το σύλλογο Πράσινα Πουλιά Καλαμάτας. Η δράση του αναγνωρίζεται απ' όλους, όμως

οι πολιτικές συνθήκες της εποχής, κυρίως η μεταξική περίοδος, απομακρύνουν τους αθλητές από τους χώρους άθλησης. Το 1940 λόγω του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου σταματάει η δράση του.

Όλες οι αθλητικές δραστηριότητες του Μεσσηνιακού εξαφανίζονται την περίοδο της γερμανικής Κατοχής. Ο σπουδαίος ποδοσφαιριστής του Πόπης Μανωλούδης εκτελέστηκε από τους Γερμανούς για την αντιστασιακή του δράση, οι δε παλαίμαχοι τότε Κώστας Σταματόπουλος και Τάκης Κατσαίτης, δολοφονούνται στην διάρκεια του εμφυλίου πολέμου. Μεταπολεμικά, και από το 1951, ο Μεσσηνιακός δημοσιεύει πρόσκληση σε Γ.Σ-στην ουσία επανέναρξη λειτουργίας-και από τότε, επί προεδρίας Β. Παλαμάρα, άρχισε η αναδιοργάνωση του τμήματος Κλασσικού Αθλητισμού. Από το 1956 ξεκίνησε η διοργάνωση της συνάντησης Στίβου με την ονομασία «Παπαφλέσσεια», επί Προεδρίας και Δημαρχοντίας Π. Καίσαρη, η οποία σταμάτησε

το 1969, ξανάρχισε το 1984, επί προεδρίας Β. Κουτέλα, και συνεχίζεται μέχρι σήμερα ως Διεθνής Συνάντηση. Η ομάδα Στίβου του Μεσσηνιακού πάντα είχε σπουδαίους αθλητές που αγωνίστηκαν με τα χρώματά του και στελέχωσαν τις εθνικές ομάδες. Τα τελευταία χρόνια, με το αμέριστο ενδιαφέρον παιδιών αθλητών του, που τον υπηρετούν ποικιλοτρόπως, ανέδειξε πολλούς κορυφαίους αθλητές του σύγχρονου στίβου. Στις μέρες μας συνεχίζει να προετοιμάζει την επόμενη γενιά πρωταθλητών, τους οποίους εκγυμνάζει, με βάση τις ιδρυτικές του αρχές, από τις παιδικές ηλικίες, διαθέτοντας εκατοντάδες αθλητές στις ακαδημίες του, με την καθοδήγηση σπουδαίων γυμναστών.

Το 1967 ανασυστήθηκε το ποδοσφαιρικό τμήμα το οποίο από το 1972 πρωταγωνιστούσε στην Α΄ τοπική κατηγορία Μεσσηνίας και σε αγώνες μπαράζ διεκδικούσε την άνοδό της στην Β΄ Εθνική. Το 1987, το 2005, το 2007 και το 2014 αγωνίστηκε

στην Γ΄ Εθνική, το 2004 και το 2008 στην Δ΄ Εθνική, το 2006 στην Β΄ Εθνική. Οι σπουδαιότερες διακρίσεις του τα τελευταία χρόνια έγιναν επί προεδρίας Σταύρου Παπαδόπουλου. Το όνομα του γηπέδου φέρει το όνομά του σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για τις πολλαπλές χορηγίες του.

Το τμήμα του Βόλεϊ επαναλειτούργησε στα μέσα της δεκαετίας του '50 με ανδρική ομάδα. Η άνοδος αρχίζει να συντελείται από το 1960 με συμμετοχή στο Πανεπαρχιακό πρωτάθλημα. Το 1976 ανεβαίνει στην Β΄ Εθνική με βασικό κορμό παικτών από την ομάδα βόλεϊ του Β΄ Γυμνασίου Αρρένων Καλαμάτας. Και στις δύο ομάδες προπονητής είναι ο καθηγητής Κώστας Δέδες ο οποίος προετοίμασε την ομάδα που ανέβηκε στην Α1 Εθνική κατηγορία τα έτη 1984-1988. Μετά αγωνίστηκε σε χαμηλότερες κατηγορίες μέχρι να πάψει να υπάρχει. Όμως η Γυναικεία ομάδα, που υπήρχε ως παρέα αθλητριών από το 1977, αλλά συστήθηκε αγωνιστικά

το 1982, με προπονητές την Μαρία Τσιριμπί αρχικά και αργότερα τον Κώστα Δέδε, άρχισε την ανοδική της πορεία και κατάφερε το 1984 να ανέβει στην τότε Α΄ Εθνική. Συνέχισε την δράση της σε μικρότερες κατηγορίες και το 2009 έπαιξε για μία χρονιά στην Α2 κατηγορία, από την οποία υποβιβάστηκε και επανήλθε σ΄ αυτή το 2014. όπου συμμετέχει μέχρι σήμερα με επιτυχία, βασιζόμενη σε ντόπιες αθλήτριες και έχοντας ακαδημίες, που στελεχώνουν παλαιές αθλήτριες και δεκάδες παιδιά, συγχρόνως με αγωνιστικές ομάδες Παγκορασιδών, Κορασιδών και Νεανίδων, που συμμετέχουν σε Ενωσιακά πρωταθλήματα και σύντομα θα αποτελέσουν την επόμενη γενιά αθλητριών.

Το τμήμα της Άρσπς Βαρών ιδρύθηκε το 1998 και κατέκτησε σπουδαίες διακρίσεις. Στο κορύφωμα των επιτυχιών το 2011, με προπονητή τον Χρήστο Γεννάτο και τέσσερις αθλητές σε εθνικές ομάδες, συνέβη ένα σοβαρό αυτοκινητιστικό ατύχημα, στο οποίο τραυματίστηκαν βαριά ο προπονητής και τρεις αθλητές με αποτέλεσμα να υποσταλεί η δραστηριότητά του

Το τμήμα της Ποδηλασίας, ένα από τα πιο ιστορικά στην Καλαμάτα και στην Ελλάδα, αφού λειτουργεί από το 1899, ανασυστάθηκε το έτος 2000 και έχει καταγράψει σημαντικές επιτυχίες. Ασχολείται με το Τρίαθλο, την ποδηλασία δρόμου και πίστας και στην ορεινή ποδηλασία. Συνεχίζει μέχρι σήμερα να συμμετέχει σε αγώνες και να προετοιμάζει τους αθλητές του για το μέλλον.

Από το 2002 υπάρχει ο Σύνδεσμος Παλαιμάχων Ποδοσφαιριστών του Μεσσηνιακού, ο οποίος συγκεντρώνει όλους τους αθλητές που αγωνίστηκαν με την φανέλα του, λαμβάνει μέρος σε αγώνες παλαιμάχων και δραστηριοποιείται κοινωνικά και πολιτιστικά. Κατέκτησε το Πρωτάθλημα Παλαιμάχων Μεσσηνίας, που διεξάγεται από το 2003, τα έτη 2008, 2011, 2013, 2014, 2015 και 2016. Ο «Μεσσηνιακός Γ.Σ.1888» συμπλήρωσε 130 χρόνια ζωής και συνεχίζει να προσφέρει στον αθλητισμό, στην κοινωνία και στον πολιτισμό της Καλαμάτας. Αποτελεί παράδειγμα επιβίωσης ενός αιωνόβιου Συλλόγου μέσα από αντίξοες συνθήκες, που βασίστηκε στα αθλητικά ιδεώδη της γενιάς του 1890, που συνέπραξε στην αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και συνεχίζει μέχρι σήμερα να κινητοποιεί εκατοντάδες αθλητές της Καλαμάτας και της ευρύτερης περιοχής.

Βεβαίωση περί της ιδρύσεώς του "...από του 1890." και πως μέλος του υπήρξε ο Κωστής Τσικλητήρας. Εφ. "Σημεία" 10.3.1928.

Βεβαίωση "πως τυγχάνει ο αρχαιότερος των εν Ελλάδι Αθλητικογυμναστικών Συλλόγων..." Σημεία φ.11.4.1928

Τα **Οπτικά ΑΦΟΙ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΙ Ε.Ε.Ε.** με την πολύχρονη παρουσία τους στην αγορά της Καλαμάτας έχουν ως προτεραιότητα την άριστη ποιότητα, την ταχύτητα της εξυπηρέτησης, αλληλ και τις καλύτερες τιμές. Έχουν καθιερωθεί στη συνείδηση όλων ως μια από τις **κορυφαίες επιχειρήσεις στο χώρο των οπτικών στην Καλαμάτα.**

Διαθέτουμε **σύγχρονα, μοντέρνα, όμορφα και ποιοτικά γυαλιά ηλίου, γυαλιά οράσεως, πολυεστιακούς φακούς και φακούς επαφής** για γυναίκες, άνδρες και παιδιά σε όλα τα μεγέθη και χρώματα και πάνω απ' όλα σε προσιτές-χαμηλές τιμές.

Το κατάστημά μας διαθέτει γυαλιά από τους **μεγαλύτερους επώνυμους οίκους στον χώρο των οπτικών, όπως:**

Chloé

MCM

GUCCI
EYEWEAR

PRADA
EYEWEAR

D&G
DOLCE & GABBANA

KARL
KARL LAGERFELD

MONCLER
BIPOCYCLES

STELLA MCCARTNEY

BOTTEGA
VENETA

EMILIO PUCCI

M A R N I

Salvatore Ferragamo

Αφοί Μιχόπουλοι
ΟΠΤΙΚΑ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ 41, ΚΑΛΑΜΑΤΑ
ΤΗΛ.: 27210 21638
e-mail: optomiho@otenet.gr

Η ομάδα του 1987-88

Η ομάδα βόλει του Μεσσηνιακού την περίοδο 1986-87 αγωνίσθηκε στην Α' Εθνική κατηγορία και κατέλαβε τελικά την πέμπτη θέση, μετά από τα μεγαθήρια της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Για την πορεία αυτή υπήρχε μια προετοιμασία χρόνων και έτυχε να συνυπάρξουν αρκετές ευνοϊκές συγκυρίες για να γίνει αυτή η πορεία που παραμένει αξεπέραστη. Η πορεία της ποδοσφαιρικής Καλαμάτας στην Α' Εθνική ήταν αξιόλογη, αλλά δεν κατέκτησε τόσο υψηλές θέσεις και βέβαια υπήρχε η καθοριστική οικονομική συμβολή του Σταύρου Παπαδόπουλου.

Το βόλει έχει μια παλιά ιστορία στην Καλαμάτα καθώς από τις αρχές του αιώνα είχαν γίνει αγώνες επίδειξης από ομάδες γυμνασίων. Αλλά η άνοδος του οφείλεται στην παρουσία του γυμναστή Κώστα Δέδε στο Β' Γυμνάσιο, όπου στην δεκαετία του

1970 δημιούργησε μια ικανότατη ομάδα με Πανελλήνιες διακρίσεις και που αποτέλεσε τον πυρήνα της ομάδας του Μεσσηνιακού. Η ομάδα αγωνιζόταν σε τοπικά και περιφερειακά πρωταθλήματα, όπως επίσης και στην Β' Εθνική από τα μέσα της δεκαετίας του 1970, χωρίς όμως διακρίσεις. Απέφευγε δε τον υποβιβασμό χάρis σε ευνοϊκές διατάξεις για τις ομάδες της επαρχίας.

Μια πολύ καλή φουρνιά νέων

αθλητών που στελέχωσαν την ομάδα, την οδήγησαν σε μια πολύ καλή πορεία στο πρωτάθλημα της Β' Εθνικής την περίοδο 1982-83 και αυτό έδωσε την ιδέα στον διοικητικό ηγέτη και χρηματοδότη του συλλόγου Βασίλη Κουτέλα, να επενδύσει σ αυτήν την ομάδα ταλαντούχων παικτών. Ήδη είχε αναθέσει την ευθύνη του τμήματος σε έναν παλιό αθλητή των πέτρινων χρόνων, τον Γιάννη Μπουσούνη, ο

Η χρυσή εποχή της ομάδας βόλει

Του Παναγιώτη Παπαμιρούλη

ο οποίος επέστρεψε στην πόλη μας μετά από σπουδές και στρατιωτικό.

Παράλληλα με τον Μεσσηνιακό, ομάδα με νέους ταλαντούχους αθλητές είχε και ο ΝΟΚ, με μια ελαφρά υπεροχή του Μεσσηνιακού.

Την επόμενη χρονιά μπήκαν οι βάσεις για το μέλλον με μια πολύ σωστή συνεργασία των ομάδων της πόλης, αφού στους Πέτρο Σερεμέτη, Βασίλη Ξεροβάσιλα, Γιάννη Λιακάκη, Γιώργο Μαυρέα προστέθηκαν οι Σωτήρης Ραμμέας και Δημήτρης Μπακράμης. Αποκτήθηκε δε ένας έμπειρος πασαδόρος από τον Ιωνικό, ο Νίκος Χάλαρης. Οι περισσότεροι από τους αθλητές ήταν φοιτητές στην Αθήνα και ήταν επιβεβλημένο να προετοιμάζονται εκεί. Προπονητής ανέλαβε ένας νέος τεχνικός, παλιός πασαδόρος του Ολυμπιακού, ο Γιώργος Δερμάτης, που είχε δείξει αξιόλογες ικανότητες και παράλληλα ήταν και

Η ομάδα της ανόδου το 1984

προπονητής στον Πανελλήνιο.

Αυτός βοήθησε ώστε ο Σύλλογος των Ολυμπιονικών να παραχωρήσει κάποιες ώρες για προπονήσεις στο κλειστό γήπεδο του, της οδού Μαυρομματαίων. Ίσως να το χρωστούσε στον Μεσσηνιακό, μιας και στο αρχείο του Πανελληνίου υπάρχει το γράμμα του προέδρου του Μεσσηνιακού Μπενάκη, που υποστηρίζει την προσπάθεια του Δημήτρη Βικέλα να οργανωθούν στην Αθήνα οι πρώτοι σύγχρονοι Ολυμπιακοί αγώνες το 1896.

Στην προσπάθεια αυτή ενεργό ρόλο διαδραματίζει ένας άλλος παλιός αθλητής των πέτρινων χρόνων, ο Τριαντάφυλλος Τσιγκάλογλου. Που κάθε μεσημέρι αφήνει δουλειά και οικογένεια, για να είναι παρών στην προπόνηση και να λύνει τα προβλήματα που παρουσιάζονται.

Η χρονιά εξελίσσεται θετικά και μετά την τεράστια νίκη επί του Παράδεισου στο Μαρούσι,

με μια επική ανατροπή από 13-2 χάρις στην απίθανη άμυνα του Κώστα Μηλιώνη, η ομάδα συμμετέχει στο μπαράζ των τεσσάρων με τους δυο πρώτους του Βορείου ομίλου. Σε όλη αυτήν την πορεία θερμαίνεται το ενδιαφέρον των συμπολιτών και το κλειστό της Παραλίας αρχίζει να ασφυκτιά από τους φιλάθλους, ενώ πολλοί ακολουθούν και στους εκτός έδρας αγώνες.

Ένα πρωί Κυριακής δεν έφτε καρφίτσα στο κλειστό και η νίκη επί του Αριστοτέλη Σκύδρας οριστικοποιεί το όνειρο. Ο Μεσσηνιακός από την επόμενη χρονιά θα αγωνίζεται στην Α' Εθνική κατηγορία. Το νεαρό των αθλητών, ο κόσμος που έχει ενεργοποιηθεί και ακολουθεί την ομάδα, είναι εκέγγα για μια λαμπρή πορεία. Ο Βασίλης Κουτέλας κερδίζει τις εκλογές του καλοκαίρι του 1984 χωρίς αντίπαλο συνδυασμό και έχει

ένα συμβούλιο με νέα άτομα και παλιούς φίλους του Συλλόγου. Είναι εκτός από τον ίδιο, ο Δημήτρης Μιχαλόπουλος, ο Γιάννης Μπουσούνης, ο Διονύσης Παπαδόπουλος, ο Σωτήρης Γκλεγκλές, ο Παναγιώτης Παπαμικρούλης, ο Γιώργος Νταβουτιάν, ο Δημήτρης Κοιλάκος, η Κατερίνα Λιακάκη. Είναι από τις πολύ καλές περιόδους του συλλόγου μιας και έχει μια πολύ καλή ποδοσφαιρική ομάδα που ξεκινούσε με αξιώσεις το τοπικό πρωτάθλημα, γυναικεία ομάδα βόλεϊ που κέρδισε άνοδο στην Α' Εθνική και καλούς αθλητές στον στίβο.

Στο βόλεϊ των ανδρών ο αρχιτέκτονας της επιτυχίας Γιώργος Δερμάτης δεν δέχεται να συνεχίσει, παρά την πίεση που δέχεται και καταλήγουν στον αδερφό του Θανάση Μαργαρίτη, που σαν εθνικός προπονητής θα κατακτούσε το χάλκινο μετάλλιο με την Εθνική ομάδα στο

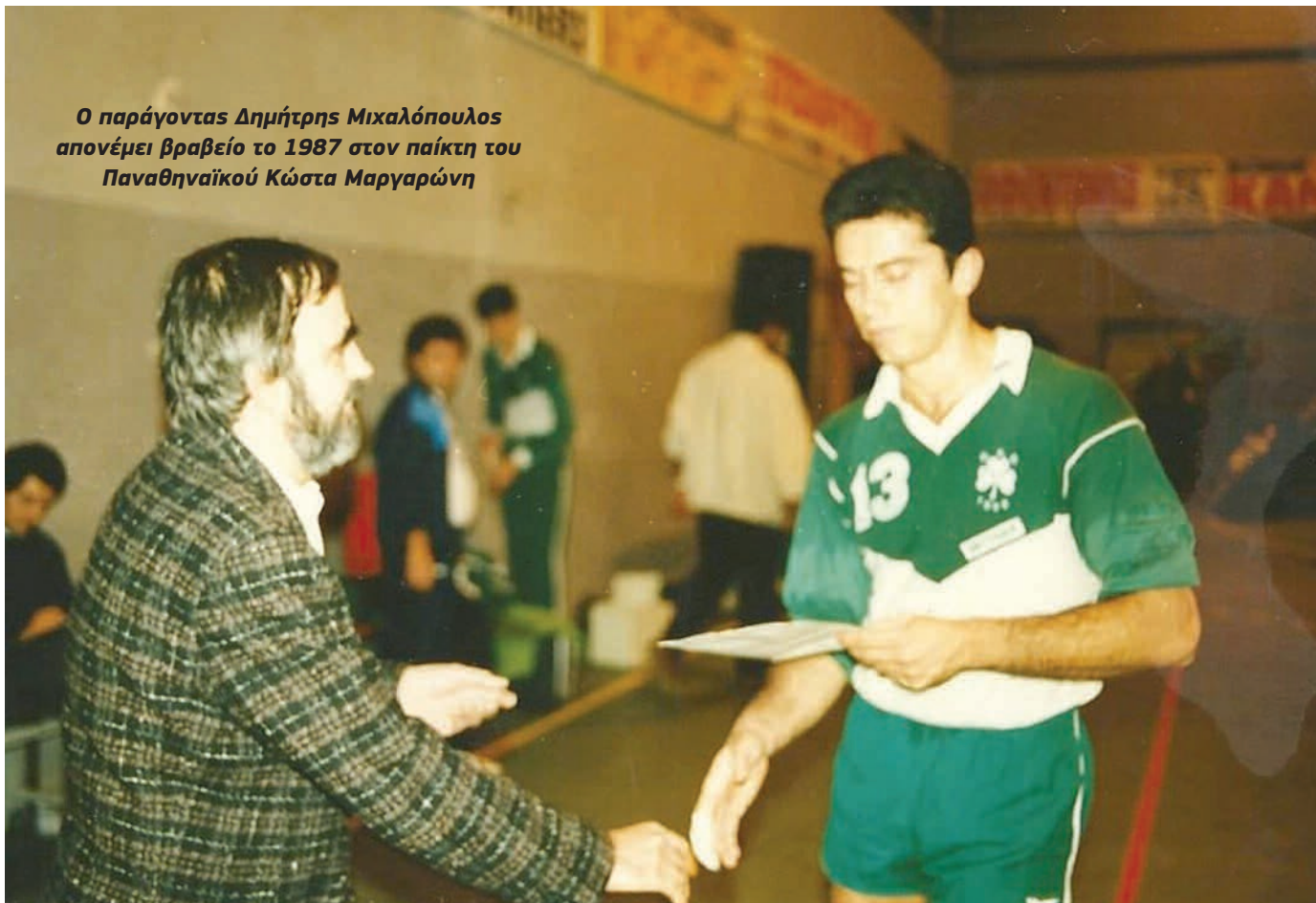
Πανευρωπαϊκό στην Γάνδη με νίκη 3-2 επί της Σουηδίας. Δυστυχώς ο αδερφός δεν είναι της ίδιας αξίας και στην προετοιμασία αντικαθίσταται με τον Νίκο Κριτσωταλάκη.

Πτώση και επιστροφή

Το «αγροτικό» της ομάδας στην Α' Εθνική ξεκίνησε με εκτός έδρας νίκη επί του επίσης νεοφώτιστου Αριστοτέλη στην Σκύδρα και ήττα από τον ΠΑΟΚ στην Θεσσαλονίκη. Την εποχή εκείνη δίνονταν δυο αγώνες στην Βόρεια Ελλάδα το Σαββατοκύριακο για να μειώνονται τα έξοδα των μετακινήσεων.

Η συνέχεια ήταν μέτρια και η ομάδα βρισκόταν κάτω από την μέση της βαθμολογίας προσπαθώντας να αποφύγει τα μπαράζ των τεσσάρων τελευταίων. Ο κόσμος στεκόταν κοντά στην

**Ο παράγοντας Δημήτρης Μιχαλόπουλος
απονέμει βραβείο το 1987 στον παίκτη του
Παναθηναϊκού Κώστα Μαργαρώνη**

προσπάθεια και το κλειστό της παραλίας στέναζε από την προσέλευση των φιλάθλων που έβλεπαν τις κορυφαίες ομάδες της χώρας να αγωνίζονται στην πόλη μας. Πολυπληθής είναι και η παρουσία φιλάθλων στους αγώνες της Αθήνας κυρίως, από συμπολίτες που μένουν στην πρωτεύουσα και από τους εκδρομείς που την ακολουθούσαν.

Την πορεία σημαδεύει ένα λάθος ανεπίτρεπτο για ομάδα οργανωμένη με διαδικασίες. Τα δελτία υγείας των αθλητών μένουν στην Καλαμάτα, ενώ η ομάδα ταξιδεύει στην Θεσσαλονίκη για τον αγώνα με τον Άρη και στην συνέχεια με τον Ηρακλή. Είναι το αποτέλεσμα του γεγονότος ότι η ομάδα ουσιαστικά βρίσκεται στην Αθήνα, με την παρουσία του Τριαντάφυλλου Τσικάλογλου, σαν εφόρου κοντά της.

Η λήξη της κανονικής περιόδου βρίσκει την ομάδα στα μπαράζ των τεσσάρων για να παραμείνουν δυο και να επιστρέψουν στην Β' Εθνική οι άλλες. Τα μπαράζ θα γίνουν σε δυο γύρους στην έδρα του Πανελληνίου και στην Σκύδρα. Ο πρώτος γύρος αφήνει εκκρεμότητες, αν και θα μπορούσε να έχει κλειδώσει η ομάδα την παραμονή. Ο Βασίλης Κουτέλας έχοντας εμπιστοσύνη

στους παίκτες και βλέποντας το κακό κλίμα με τον προπονητή τους στηρίζει και αφού τους στέλνει για μίνι προετοιμασία στην Τρίπολη, καταργεί τον προπονητή. Στον δεύτερο γύρο στην Σκύδρα, σε μεγάλης έντασης παιχνίδια, η ομάδα δεν τα καταφέρνει και υποβιβάζεται.

Η επόμενη μέρα έχει ανασυγκρότηση και προγραμματισμό για την νέα χρονιά στην Β' Εθνική, με στόχο την άνοδο μιας και πλησιάζει η στιγμή να αναλάβει τις τύχες της ομάδας ο Γιέρζυ Βέλτζ. Ο Γιώργος (επί το ελληνικότερο) ήταν δεύτερος προπονητής στην Εθνική ομάδα της Πολωνίας, που το 1976 στην Ολυμπιάδα του Μόντρεαλ γκρέμισε το φαβόρι του χρυσού μεταλλίου, την Σοβιετική Ένωση του Αλεξάντρ Σάβιν. Με πρώτο προπονητή τον Βάγκνερ και αστέρι τον Τόμας Βοϊτόβιτς (από τους πρώτους παίκτες που έκανε επίθεση από τα τρία μέτρα) κέρδισε με 3-2 σε ένα αγώνα θρίλερ. «Ξέραμε ότι για να έχουμε τύχη στον τελικό έπρεπε να έχουμε επιτυχία στην πρώτη μπαλιά πάνω από 75%», έλεγε αργότερα ο Γιώργος «πετύχαμε 77,5%».

Τον σπουδαίο αυτό προπονητή έφερε η ομοσπονδία στην Εθνική ομάδα και ο Βασίλης Κουτέλας, εκμεταλλευόμενος την παρουσία

του στην Καλαμάτα για κάποια τουρνουά, κατάφερε να του αποσπάσει την υπόσχεση ότι θα αναλάμβανε την ομάδα, όταν θα έληγε το συμβόλαιο του με την Εθνική. Την περίοδο 1986-87 θα ήταν ελεύθερος.

Τον προγραμματισμό της νέας χρονιάς αναστατώνει η πρόταση του Ολυμπιακού για τον Βασίλη Ξεροβάσιλα. Η ομάδα παρά τους στόχους της, δεν στέκεται εμπόδιο στην εξέλιξη του αθλητή και τον παραχωρεί. Τον αντικαθιστά με δυο ταλαντούχους νέους παίκτες από Πανιώνιο και Κηφισιά, τον Γρηγορακάκη και τον Ρούμελη, ενώ έχει αρχίσει να λάμπει το άστρο ενός νεαρού Καλαματιανού, του Βαγγέλη Κουτουλέα.

Προπονητής αναλαμβάνει ο παλιός ακραίος του Παναθηναϊκού, ο αείμνηστος Χρήστος Παπαδόπουλος, παράλληλα με τον Ιωνικό που αγωνίζεται στην Α' Εθνική. Η ομάδα κάνει μια περίφημη πορεία και στα μπαράζ της Λάρισας με την άλλη πρωταθλήτρια του Νότου και τις δυο του Βορρά θα κριθεί αν θα κερδίσει την άνοδο.

Πολλοί φίλαθλοι συνοδεύουν την ομάδα στην Θεσσαλική πόλη και η νίκη στην προημιέρα επί του παλιού γνώριμου Αριστοτέλη Σκύδρας κάνει τα πράγματα πιο εύκολα. Παρά την απουσία του βασικού κεντρικού

ΔΙΑΠΛΑΣΗ

ΚΕΝΤΡΟ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ
& ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Το Κέντρο Αποκατάστασης "Διάπλαση" στην Καλαμάτα, είναι μια εξειδικευμένη κλινική Αποκατάστασης ατόμων με κινητικά και λειτουργικά ελλείμματα. Στη «Διάπλαση», η Διεπιστημονική Ομάδα Αποκατάστασης, υπό την καθοδήγηση ειδικού Ιατρού Φυσικής Ιατρικής & Αποκατάστασης, παρέχει εξατομικευμένα προγράμματα σε εσωτερικούς και εξωτερικούς ασθενείς, με σκοπό την βελτίωση της ποιότητας ζωής τους.

Ασθενείς που ωφελούνται από την Αποκατάσταση

Στη "Διάπλαση" παρέχουμε υπηρεσίες σε ασθενείς που αντιμετωπίζουν ένα μεγάλο εύρος παθήσεων ή κακώσεων. **Ενδεικτικά:**

A) Παθήσεις - Κακώσεις Νευρικού Συστήματος

- Αγγειακά Εγκεφαλικά Επεισόδια
- Σκλήρυνση κατά Πλάκας
- Νόσος Parkinson
- Σύνδρομο Guillain-Barre

B) Παθήσεις - Κακώσεις Μυοσκελετικού Συστήματος

- Μετεγχειρητική αποκατάσταση αρθροπλαστικών
- Κατάγματα
- Ακρωτηριασμοί

Γ) Συγγενείς παθήσεις

- Εγκεφαλική παράλυση
- ### Δ) Πολυσυστηματικές παθήσεις
- Ρευματοειδής Αρθρίτιδα

Τα θεραπευτικά τμήματα της "Διάπλασης"

- ▶ Φυσικοθεραπεία
- ▶ Εργοθεραπεία
- ▶ Λογοθεραπεία
- ▶ Ισοκινητικό Δυναμόμετρο - Εργομετρικό
- ▶ Υδροθεραπεία
- ▶ Ψυχολογική Υποστήριξη
- ▶ Διαιτολογία και Διατροφή
- ▶ Ιατρείο Σπαστικότητας

Ρομποτική Αποκατάσταση

Η "Διάπλαση" διαθέτει ένα από τα πληρέστερα και πιο σύγχρονα τμήματα Ρομποτικής Αποκατάστασης στην Ελλάδα, εφάμιλλο των πιο εξελιγμένων Κέντρων Αποκατάστασης διεθνώς.

Hocoma ArmeoSpring: το πλέον σύγχρονο μηχανήμα λειτουργικής αποκατάστασης των άνω άκρων, παγκοσμίως.

Hocoma Erigo: ρομποτική πλατφόρμα άμεσης κινητοποίησης.

Hocoma Lokomat: μια ορθοτική ρομποτική συσκευή επανεκπαίδευσης βάδισης.

Τηλ. επικοινωνίας: 27210 44700 / Β' πέρ. Αρτέμιδος 1, 24 134, Καλαμάτα / info@diaplasia.eu / www.diaplasia.eu

Σερεμέτη στο τελευταίο παιχνίδι, λόγω τραυματισμού, η άνοδος το μεσημέρι της Κυριακής είναι γεγονός. Ο Μεσσηνιακός είναι πάλι στην Α' Εθνική, με τις εμπειρίες της πρώτης φοράς.

Εποχή Βέλτζ

Ο σύλλογος με την ηγεσία του Βασίλη Κουτέλα βρίσκεται σε μια από τις καλύτερες περιόδους της ιστορίας του. Η ομάδα βόλει των ανδρών είναι στην Α' Εθνική, η ποδοσφαιρική ομάδα έχει κερδίσει την άνοδο στην Γ' Εθνική, μετά από ένα σκληρό ανταγωνισμό με την γειτονική Σπάρτη. Η ομάδα ποδοσφαίρου ίσως να ήταν η καλύτερη που είχε ποτέ ο Μεσσηνιακός, με εξαιρετικούς παίκτες που απέδιδαν όμορφο σύγχρονο ποδόσφαιρο.

Το καλοκαίρι του 1986 ο σύλλογος έχει εκλογές και παραδόξως ο Βασίλης Κουτέλας δεν είναι υποψήφιος, με αποτέλεσμα νέο ΔΣ για την επόμενη διετία. Όμως όχι μόνο δεν ακυρώνει την προσωπική συμφωνία με τον Βέλτζ, αλλά εγγυάται και την συνέπεια του σωματείου στην συμφωνία.

Τα μέλη του συλλόγου που πιστεύουν στην διάκριση του, από τις αγωνιστικές επιτυχίες της ομάδας βόλει ανησυχούν για την επόμενη μέρα, μιας και στο νέο ΔΣ κυριαρχεί η άποψη ότι είναι ευκαιρία για το ποδοσφαιρικό τμήμα να βγει από την σκιά της άλλης ομάδας της πόλης, της Μαύρης Θύελλας, που δεν είναι στα καλύτερα της.

Σε βραδινές καλοκαιρινές συζητήσεις η ανησυχία, ότι για ένα επαρχιακό σωματείο με περιορισμένα οικονομικά δεν χωράνε δυο καρπούζια σε μια μασάλη, γίνεται κύριο θέμα συζήτησης. Μέχρι που ο Τάκης Δημόπουλος, στο γνωστό στέκι του «Λωτού» (που στην πολύχρονη ιστορία του έχει υπάρξει ή μήτρα πολλών ενδιαφερόντων γεγονότων για την πόλη), ρίχνει την ιδέα να ζητηθεί από το ΔΣ η διαχείριση της ομάδας βόλει, με μόνη συμμετοχή του την διάθεση των επιχορηγήσεων της Ομοσπονδίας. Έτσι μετά από συζητήσεις, την πορεία της ομάδας αναλαμβάνει επιτροπή μελών που αποτελείται από τον εμπνευστή της ιδέας και τους Πάννη Μπουσούνη, Δημήτρη Μιχαλόπουλο, Χρήστο Παρασκευά, Παναγιώτη Παπαμικρούλη, Χρήστο Ριζά, Δημήτρη Μουρδουκούτα και πάντα διαθέσιμο στην Αθήνα τον Τριαντάφυλλο Τσιγάλου.

Το πάζλ έχει συμπληρωθεί. Μια αξιόλογη ομάδα με πιο ώριμους παίκτες, ο κόσμος που συμπαραστέκεται και ανυπομονεί για επιτυχίες, μια ομάδα ατόμων με διάθεση

και εμπειρίες, είναι τα εργαλεία στα χέρια του δάσκαλου Γέρζυ Βέλτζ.

Αξίζει να σκιαγραφήσουμε την προσωπικότητα αυτού του ανθρώπου, που με την παρουσία του χάρισε την μεγαλύτερη επιτυχία του Καλαματιανού βόλει, αφού πρώτα στην Εθνική ομάδα δρομολόγησε μια νέα πορεία για πολλά επόμενα χρόνια. Ο Ολυμπιονίκης προπονητής εγκατέλειψε την χώρα του για μια καλύτερη τύχη, όπως πολλοί συμπατριώτες του εκείνη την εποχή. Άφησε πίσω την γυναίκα του και τα δυο του αγόρια, που τελείωναν τις βασικές σπουδές και σχεδίαζαν να αναζητήσουν το μέλλον τους σε μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό.

Είχε στον υπερθετικό βαθμό τα γνωρίσματα των συμπατριωτών του, όπως τα γνωρίσαμε από αρκετούς οι οποίοι έμειναν για κάποια χρόνια και στην πόλη μας. Ήταν άψογα κατηρητισμένοι, είχε μια φυσική ευγένεια και τρόπους, ήταν πειθαρχημένοι και εργατικοί. Διέθετε ιδιαίτερη κουλτούρα με ποικίλα ενδιαφέροντα και ήταν βαθιά πατριώτης. Πολλές φορές σε κατ' ιδίαν συζητήσεις εξέφραζε το παράπονο του, γιατί η χώρα του είχε πολλές περιόδους υπό ξένη κατοχή ή εποπτεία. Κάποια στιγμή όταν τον ρωτήσαμε για τα γεγονότα στο δάσος του Κατύν, όπου εκτελέστηκαν περίπου είκοσι δυο χιλιάδες Πολωνοί, αξιωματικοί, αστυνομικοί, διανοούμενοι, τον πήραν τα κλάματα. Ένα έγκλημα που εκείνη την εποχή ήταν ακόμα ανεξιχνίαστο, αλλά αργότερα, την δεκαετία του 1990, οι Σοβιετικοί παραδέχτηκαν ότι έγινε με εντολή του Στάλιν και είχε σαν στόχο να εξαφάνιση μελλοντικών ηγετών μιας ανεξάρτητης Πολωνίας.

Συνέκρινε δε το βιοτικό επίπεδο της χώρας μας (είμαστε στις εποχές των παχιών αγελάδων, που να ήξερε ότι σήμερα η πατρίδα του θα είναι μια σφύζουσα οικονομία και εμείς θα σερνόμαστε από μνημόνιο σε μνημόνιο) με το δικό τους και αγανακτούσε γιατί δεν τους άξιζε.

Χρονιά γεμάτη συγκινήσεις

Ο Πώργος έρχεται στην Καλαμάτα και αρχίζει επαφές με την επιτροπή για τον σχεδιασμό της νέας χρονιάς. Η ομάδα φυσικά θα προπονηθεί στην Αθήνα μιας και ο κορμός είναι φοιτητές, όπως γίνονταν και τα προηγούμενα χρόνια. Ο μέχρι πρότινος εθνικός προπονητής γνωρίζει φυσικά τα πάντα για την ομάδα, αρκετούς παίκτες τους είχε στις μικρές εθνικές ομάδες και ξεκαθαρίζει

ότι για μια αξιόλογη πορεία θέλει δυο μεταγραφές. Είναι προς πώληση δυο παίκτες του Ιωνικού που τους ξέρει και χρειάζονται στην ομάδα. Ο Χρήστος Τριανταφυλλόπουλος, ένας ικανότατος πασαδόρος που ήταν λίγο κοντός για βόλτσι, αλλιώς θα είχε κάνει μεγάλη καριέρα και ο Τάσος Κούρτογλου που έπαιζε ακραίος αλλά και κεντρικός.

Η πρώτη επαφή με τον Ιωνικό φέρνει πανικό! Ενάμιση εκατομμύριο δραχμές ζητάει χωρίς καμιά υποχώρηση η ομάδα. Το ποσό είναι μεγάλο και όσες συζητήσεις και να γίνονται, ούτε το τρίτο των χρημάτων δεν συγκεντρώνεται. Μετά από μερικές μέρες αγωνίας, δίνει την λύση ο αείμνηστος Δημήτρης Μιχαλόπουλος. Ένας άνθρωπος, που η οικονομική του επιτυχία δεν τον είχε αλλάξει καθόλου και παρέμενε ο απλός λαϊκός Καλαματιανός. Προσφέρει τις δυο μεταγραφές στον Γιώργο με δική του χρηματοδότηση και το ρόστερ της ομάδας ισχυροποιείται.

Και ενώ πολλοί από την επιτροπή βρίσκονται στην κλήρωση του πρωταθλήματος, η πόλη μας δοκιμάζει την οργή του Εγκέλαδου. Η επόμενη μέρα, όπως θυμούνται όλοι, είναι τελείως διαφορετική και οι προτεριαιότιπτες έχουν αλλάξει. Όμως η ευκαιρία δεν πρέπει να χαθεί και μια καλή πορεία της ομάδας θα δώσει ένα ενδιαφέρον, σε ένα κόσμο που είδε πολλά πράγματα να αλλάζουν σε λίγα δευτερόλεπτα.

Όλοι οι συντελεστές της ομάδας, παίκτες και επιτροπή, δείχνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν, αλλά πρώτος απ' όλους ο Γιώργος δίνει το σύνθημα «από δυσκολίες κερδίζουμε». Ευτυχώς η έδρα της ομάδας, το κλειστό της παραλίας, δεν έχει ζημιές και δεν υπάρχει θέμα μεταφοράς της έδρας σε στάδιο γειτονικής πόλης, κάτι που θα απέκοπτε την ομάδα από τον κόσμο της.

Η χρονιά κυλάει σαν ένα

πανηγύρι. Κάθε Σάββατο που έχει αγώνα στην πόλη μας, η ομάδα κατεβαίνει από την Παρασκευή το βράδυ, όπου βρίσκεται με τους ανθρώπους της επιτροπής και φιλάθλους. Το πρωί του Σαββάτου η παρουσία όλης της ομάδας σε καφέ της πλατείας συγκεντρώνει το ενδιαφέρον και βέβαια στον αγώνα

Ενίσχυση μέσω λαχειοφόρου

Το γράμμα που συνόδευε τους λαχνούς ήταν το παρακάτω:

ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Αγαπητέ Κύριε/α,

Οι καταστροφικοί σεισμοί της 13ης Σεπτεμβρίου 1986 ανήκουν στο παρελθόν, αλλά τα σημάδια που άφησαν στην ωραία μας πόλη είναι ακόμα νωπά. Παρόλα αυτά η ζωή συνεχίζεται σε όλους τους τομείς, παρά τα προβλήματα, όπως και πρώτα.

Η επανεμφάνιση της ομάδας μας Βόλλεϋ στην Α' Εθνική, σηματοδεύτηκε από το άτυχο αυτό γεγονός στερώντας μας όχι διάθεση, ενθουσιασμό και πίστη, αλλά οικονομικούς πόρους.

Παρακαλούμε να βοηθήσετε την προσπάθεια μας για την συνέχιση της καλής μας πορείας στην Α' Εθνική ενισχύοντας την λαχειοφόρο αγορά μας, με την αγορά των λαχνών που σας στείλαμε.

Για να συμμετέχουν οι λαχνοί στην κλήρωση πρέπει να έχουμε λάβει το αντίτιμο μέχρι την 15 Απριλίου 1987.

Ευχαριστούμε

ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΟΣ Γ. Σ. - ΤΜΗΜΑ ΒΟΛΛΕΪ

οι εξέδρες του κλειστού στενάζουν από το πλήθος που τις κατακλύζει. Τα εκτός έδρας παιχνίδια (που τα περισσότερα είναι στην Αθήνα) έχουν ένα παρόμοιο χρώμα, καθώς πολλοί φίλαθλοι

από την Καλαμάτα ενώνονται με συμπολίτες που μένουν στην Αθήνα. Το ίδιο συμβαίνει σε μικρότερη κλίμακα και στους αγώνες της Θεσσαλονίκης. Σε όλη την χρονιά οι παίκτες δίνουν τον καλύτερο τους εαυτό και τα παιχνίδια είναι όλα συναρπαστικά, οι άνθρωποι που στηρίζουν αυτήν την προσπάθεια αφιερώνουν τον ελεύθερο χρόνο τους από τις δουλειές τους και τις οικογένειες τους, στην τακτοποίηση όλων των θεμάτων που αφορούν την ομάδα. Το οικονομικό είναι το γνωστό πρόβλημα όλων των ερασιτεχνικών ομάδων και η προσπάθεια για συνέπεια στις υποχρεώσεις είναι ένα μόνιμο άγχος.

Τότε πέφτει η ιδέα για την γνωστή λύση της λαχειοφόρου αγοράς, αλλά η διακίνηση μόνο μέσα στην πόλη δεν προοιωνίζει μεγάλη επιτυχία. Η ιδέα προεκτείνεται για Πανελλήνια εξόρμηση, μιας και υπάρχει η ευαισθησία λόγω των σεισμών.

Στο γραφείο του Χρήστου Ριζά στην Ανδρέα Σκιά φακελώνονται λαχνοί, καταγράφονται οι αριθμοί τους, μαζεύονται διευθύνσεις από φορείς, τράπεζες, εταιρείες, στέλνονται τα γράμματα, παίρνονται οι καταθέσεις από την Τράπεζα, ενημερώνονται καταστάσεις. Δούλεψαν σκυλίσια ο Χρήστος Ριζάς (που του έγινε και ανάστα ο Κύριος το γραφείο), ο Χρήστος Παρασκευάς, ο Παναγιώτης Παπαμικρούλης ---- και ο πασσαρτού Δημήτρης Μουρδουκούτας (πάντα με τσιγάρο και φραπέ).

Ο Γιαννης Μπουσούνης δεν ασχολήθηκε ως γενικός αρχηγός και ο Τακς Δημόπουλος προέβλεπε ... αποτυχία.

Το αποτέλεσμα ήταν περίπου ένα εκατομμύριο δραχμές, αφού είχαν κυκλοφορήσει 10.000 λαχνοί των 100 δραχμών και στέλνονταν 5 λαχνοί στον φάκελο. Νικητής ο πρώτος αριθμός μιας κλήρωσης του Λαϊκού λαχείου (τα τέσσερα τελευταία ψηφία) και δώρο τηλεόραση και βίντεο (της μόδας τότε).

Τελικά έτυχε στην Ολυμπιακή Κέρκυρας, αλλά δεν είχαν στείλει τα χρήματα και δεν χρειάστηκε να αγοραστεί το δώρο. Ήταν μια βαθιά οικονομική ανάσα και βοήθησε να εκπληρωθούν όλες οι υποχρεώσεις στον προπονητή και στους αθλητές.

Για να γίνει αυτό χρειάστηκε και μια πολύ συνετή διαχείριση των εξόδων. Συγκεκριμένα το ταξίδι στην Ορεσιτιάδα που ήταν και το πιο μακρινό και δαπανηρό, σχεδιάζονταν με πολύ προσοχή, ώστε να αποφευχθούν άσκοπες διανυκτερεύσεις και βέβαια να μην ταλαιπωρηθούν οι αθλητές τουλάχιστον στην μετάβαση. Αναχώρηση των Καλαματιανών στις 4 το απόγευμα, συνάντηση στο Ελληνικό γύρω στις 8 για αεροπορική πτήση προς Αλεξανδρούπολη, στην συνέχεια πουλμανάκι για άφιξη στην Ορεσιτιάδα γύρω στις 10. Στην επιστροφή διανυκτέρευση στην Αλεξανδρούπολη και επιστροφή Κυριακή πρωί. Μιας και ήταν αδύνατο να τελειώσει ο αγώνας, να γίνει το ταξίδι οδικώς και να προλάβουμε την πτήση που ήταν το βραδάκι. Εναλλακτικά τα επόμενα χρόνια για αποφυγή διανυκτέρευσης, ταξίδι ολονυκτίως προς Θεσσαλονίκη, για την πρωινή πτήση προς Αθήνα.

Τελικά ούτε το πρώτο σχέδιο λειτούργησε, γιατί μετά από μια μεγαλειώδη εμφάνιση η ομάδα κέρδισε με 3-0 σε 42 λεπτά και πρόλαβε την πτήση από Αλεξανδρούπολη. Ήταν μια επιβλητική εμφάνιση επί της ομάδας του αδικοχαμένου Νίκου Σαμαρά (νεαρού τότε) που έκανε τον Γιώργο να μην πάρει ούτε ένα ταιμ-άουτ, αλλά καθισμένος στην άκρη του πάγκου (πράγμα σπάνιο για αυτόν) να τρίβει τα χέρια του και να μονολογεί «το αυτό σήμερα είναι Πανεπιστήμιο!».

Όμως παρά τις τόσες σκοτούρες, η επιτροπή προσπάθησε να κάνει και κινήσεις που θα σηματοδοτούσαν μια διαφορετική παρουσία στον χώρο. Έτσι τίμησε τους αθλητές της Εθνικής ομάδας που συμμετείχαν στην μεγάλη επιτυχία της κατάληψης της τρίτης θέσης στο Πανεευρωπαϊκό πρωτάθλημα της Γάνδης του 1987. Πριν από τους αγώνες των ομάδων τους, γινόταν μια μικρή εκδήλωση και τους δίνονταν αναμνηστικά τοπικά δώρα.

Οι πρωταγωνιστές

Πριν ανασύρουμε άτακτα από την μνήμη στιγμές, τελειώνοντας το αφιέρωμα σε μια επέτειο, πρέπει να αναφέρουμε τους βασικούς πρωταγωνιστές εκείνης της χρονιάς, που δεν είναι άλλοι από τους Καλαματιανούς παίκτες και τις δυο μεταγραφές. Αρχηγός

Σωτήρης Ραμμέας, Πέτρος Σερεμέτης, Γιάννης Λιακάκης, Βαγγέλης Κουτουλέας, Δημήτρης Μπαχράμης, Γιώργος Μαυρέας, Αντώνης Κάτσος, Χρήστος Πετεινάρης και οι Χρήστος Τριανταφυλλόπουλος, Τάσος Κούρτογλου. Το πρώτο παιχνίδι ήταν με τον ΠΑΟΚ στην Καλαμάτα και όταν έφτασε το πούλμαν τους και άρχισαν να κατεβαίνουν κάτι δίμετρα ντερέκια, μια ανησυχία απλώθηκε για την έκβαση της πρεμιέρας. Ο παμπόνηρος Γιώργος το αντιλήφτηκε και ξεκίνησε την ομιλία του στα αποδυτήρια «Το είναι πρώτον. Παίκτες ΠΑΟΚ ψηλές γαϊδούρες, αλλά λίγο βόλει».

Γιόργι Βελτζί Γιώργος

Αποτέλεσμα νίκη με 3-2 μετά από ένα συναρπαστικό παιχνίδι.

Στον αγώνα με τα Ναυπηγεία, που το έδειξε απ' ευθείας η ΕΡΤ, ενώ έγινε ένα πολύ καλό ξεκίνημα, τελικά η ομάδα έχασε. Παρά την πικρία το γνωστό πρόγραμμα ακολούθηθηκε. Φαγητό όλοι μαζί και μετά Καλαμάτα by night (τότε υπήρχε έντονο χρώμα), οπότε ξημερώματα βρεθήκαμε στην πλατεία να πάρουμε αυτοκίνητα. Κάπου έξω στον «Λωτό» είδαμε μια γνωστή φιγούρα σε μια καρέκλα. Ήταν ο Γιώργος που δεν είχε ακολούθησει στα after και θα πήγαινε για ύπνο. Τον ρωτήσαμε τι συμβαίνει, για να πάρουμε την απάντηση «ρωτάς έχω ύπνο, όταν χάσει αυτό παιχνίδι σήμερα».

Όταν πηγαίναμε οδικώς στην Ορεσιτιάδα και περνάγαμε κοντά στα σύνορα, συγκινήθηκε γιατί θυμήθηκε τον ήρωά τους Σομπιέσκου, που πρωτοστάτησε στην νίκη των Ευρωπαϊκών δυνάμεων στην μάχη της Βιέννης, κατά των Τούρκων. Σε μια προπόνηση στα πρώτα παιχνίδια στο κλειστό, Παρασκευή

βράδυ, έχει βάλει τους παίκτες να κάνουν πάσες με δάχτυλα (βόλει παραλίας όπως συνήθιζε να λείει). Οι παρευρισκόμενοι απόρησαν για την χαλαρή προπόνηση και ο Γιάννης Μπουσούνης ανέλαβε να λύσει την απορία, ρωτώντας γιατί τόσο απλή προπόνηση. Η απάντηση ήταν καταλυτική «Άκου κύριος, νομίζεις εγώ βλάκας; Σε κάθε σετ από στατιστική έχω λιγότερο δέκα εύκολη μπάλα από αντίπαλο. Αν μπάλα πάει σωστά σε πασαδόρο, έχω σίγουρες δέκα επιθέσεις» (Ο Γιάννης για καιρό ψάχνει να κρυφτεί).

Στο παιχνίδι με τον ΠΑΟ (με την μεγάλη ομάδα των Καζάζη, Τεντζέρη, Ανδριόπουλου, κλπ), που δεν υπήρχε σκέψη για νίκη, ξεκίνησε την ομιλία στα αποδυτήρια «αυτό παιχνίδι θέλει πρεμία! Να παίζουμε αυτό που ξέρουμε και άλλοι να έχουν πρόβλημα». Όπως έγινε ένα πολύ καλό παιχνίδι με ήττα μεν, αλλά με όλα τα σετ γεμάτα.

Σε ένα αγώνα στις αρχές του παιχνιδιού, έγινε μια κάπως αμφισβητούμενη φάση, αλλά καθαρά σε βάρος μας και ο Γιώργος πετάχτηκε σαν ελατήριο διαμαρτυρούμενος έντονα στους διαιτητές. Με το κύρος που είχε στον χώρο του αθλήματος γλύτωσε την κόκκινη κάρτα και ο Γιάννης Μπουσούνης (πάντα δίπλα του στον πάγκο) προσπάθησε να του πει ότι είχε άδικο. Η απάντηση τον άφησε πάλι έκπληκτο «το ξέρω ότι δεν έχω δίκιο! Δεν φωνάζω για αυτή φάση, αλλά για την ... επόμενη». Και είναι γεγονός ότι μετά από κακές αρχικά διαιτησίες, μετά μια επίσκεψη του στην Ομοσπονδία, μας έπαιξαν οι κορυφαίοι διαιτητές, εξασφαλίζοντας την ίση μεταχείριση της ομάδας μας.

Στον αγώνα με τον Ηρακλή στην Θεσσαλονίκη η σφοδρή κακοκαιρία εμπόδισε μετακίνηση μελών της επιτροπής και η μετάβαση έγινε με τραίνο. Παρόλα αυτά παρακολουθήσαμε, χάρις σε ένα φύλακα του γηπέδου που απαντούσε στο τηλέφωνο, μια μεγάλη νίκη με 3-0, που μας χάρισε την πέμπτη θέση.

Την επόμενη χρονιά, αφού εκπλήρωσε την υπόσχεση του στον Βασίλη Κουτέλα, ο Γιώργος μετακινήθηκε στον ΠΑΟ, αφήνοντας όμως την καρδιά του και την σκέψη του (μέχρι και σήμερα) στην Καλαμάτα. Άφησε τον αδερφό του Ανδρέα, επίσης εξαιρετικό προπονητή, αλλά η αλλαγή σε Α1 και Α2 έστειλε την ομάδα στην Α2. Στην συνέχεια οι αναχρονιστικοί νόμοι περί μεταγραφής λόγω μετοίκησης, οδήγησαν την ομάδα σε κατηφορική πορεία και το Καλαματιανό βόλει σε ανυποληψία. Η προσπάθεια που γίνεται τελευταία μακάρι να ευοδωθεί, για να ξαναζήσουμε αξέχαστες στιγμές.

Fit 4 YOU .gr

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

HERBALIFE®

ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

HERBALIFE
ΔΙΑΤΡΟΦΗ
Ανεξάρτητος Συνεργάτης της Herbalife

Τα προϊόντα διατροφής της Herbalife είναι υψηλής και άριστης ποιότητας. Με τα προϊόντα Herbalife θα εφοδιάσετε τον οργανισμό σας με τα απαραίτητα συστατικά που πρέπει και χρειάζεται να λαμβάνει καθημερινά έτσι ώστε να διατηρείται σε καλή φυσική κατάσταση. Γι' αυτό λοιπόν προϊόντα Herbalife. Η επιλογή χιλιάδων ανθρώπων!

HERBALIFE 24

Η ΠΡΩΤΗ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ, ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ ΕΝΟΣ ΑΘΛΗΤΗ!

Herbalife 24, καινοτόμα προϊόντα για καθημερινή διατροφή, απόδοση και αποκατάσταση, προσαρμοσμένα στις δικές σας ανάγκες απόδοσης και προπόνησης, κάθε προϊόν ελέγχεται από τρίτους ανεξάρτητους φορείς για απαγορευμένες ουσίες!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΕΛΕΓΧΟ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ

Τα προγράμματα διατροφής με προϊόντα Herbalife έχουν βοηθήσει εκατοντάδες άτομα ανά τον κόσμο. Οποιοσ κι αν είναι ο στόχος σας, με το προτεινόμενο πρόγραμμα Herbalife είμαστε σίγουροι ότι θα μπορέσετε να τον πετύχετε, με τη δική σας αλλά και τη δική μας δέσμευση για το αποτέλεσμα. Ο προσωπικός σας σύμβουλος της Herbalife θα είναι στη διάθεσή σας για να απαντήσει στις ερωτήσεις σας και να σας βοηθήσει να έχετε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα στην προσπάθειά σας!

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

Προϊόντα για μικρούς και μεγάλους, για τα μαλλιά, το πρόσωπο και το σώμα!

- **ΔΩΡΕΑΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ**
- **ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ**
- **ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ**

Ασπρόχωμα, Καλαμάτα
Τηλ.: 27210 93530 και 6945-478611

www.fit4you.gr
e-mail: kopsalos.g@hotmail.com

Ιστορική αναδρομή στα Παπαφλέσσεια

Η Διεθνής Συνάντηση Στίβου "Παπαφλέσσεια" διεξάγεται ετησίως στην Καλαμάτα από το 1996 ενώ προϋπήρχε ως διοργάνωση αρχικά τοπικού και αργότερα πανελληνίου χαρακτήρα. Στη σημερινή μορφή του συνδιοργανωτές του μήτιγκ είναι ο Μεσσηνιακός Γ.Σ. και ο Δήμος Καλαμάτας

Το όνομα της διοργάνωσης δόθηκε προς τιμήν του Μεσσηνίου ήρωα της Επανάστασης του 1821 και σε ανάμνηση της θυσίας του στο Μανιάκι Μεσσηνίας.

Τα "Παπαφλέσσεια" ξεκίνησαν στα μέσα της δεκαετίας 1950-60 ως ετήσιοι τοπικοί αγώνες στίβου και αποτελούν την μετεξέλιξη της προπολεμικής αθλητικής διοργάνωσης "Ελευθέρια".

Μετείχαν αθλητές από το νομό Μεσσηνίας και οι αγώνες διεξάγονταν στο ιστορικό γήπεδο του Μεσσηνιακού Γ.Σ.

Οι αγώνες ήταν δημοφιλείς και αποτε-

Διαχρονική εξέλιξη

Δεκαετία '50 ως 1968:

Μεσσηνιακοί αγώνες στίβου "τα Παπαφλέσσεια": Γήπεδο Μεσσηνιακού

1984 ως 1995:

Πανελλήνια αθλητική συνάντηση στίβου "τα Παπαφλέσσεια": Δημοτικό Στάδιο Καλαμάτας

1996 ως σήμερα:

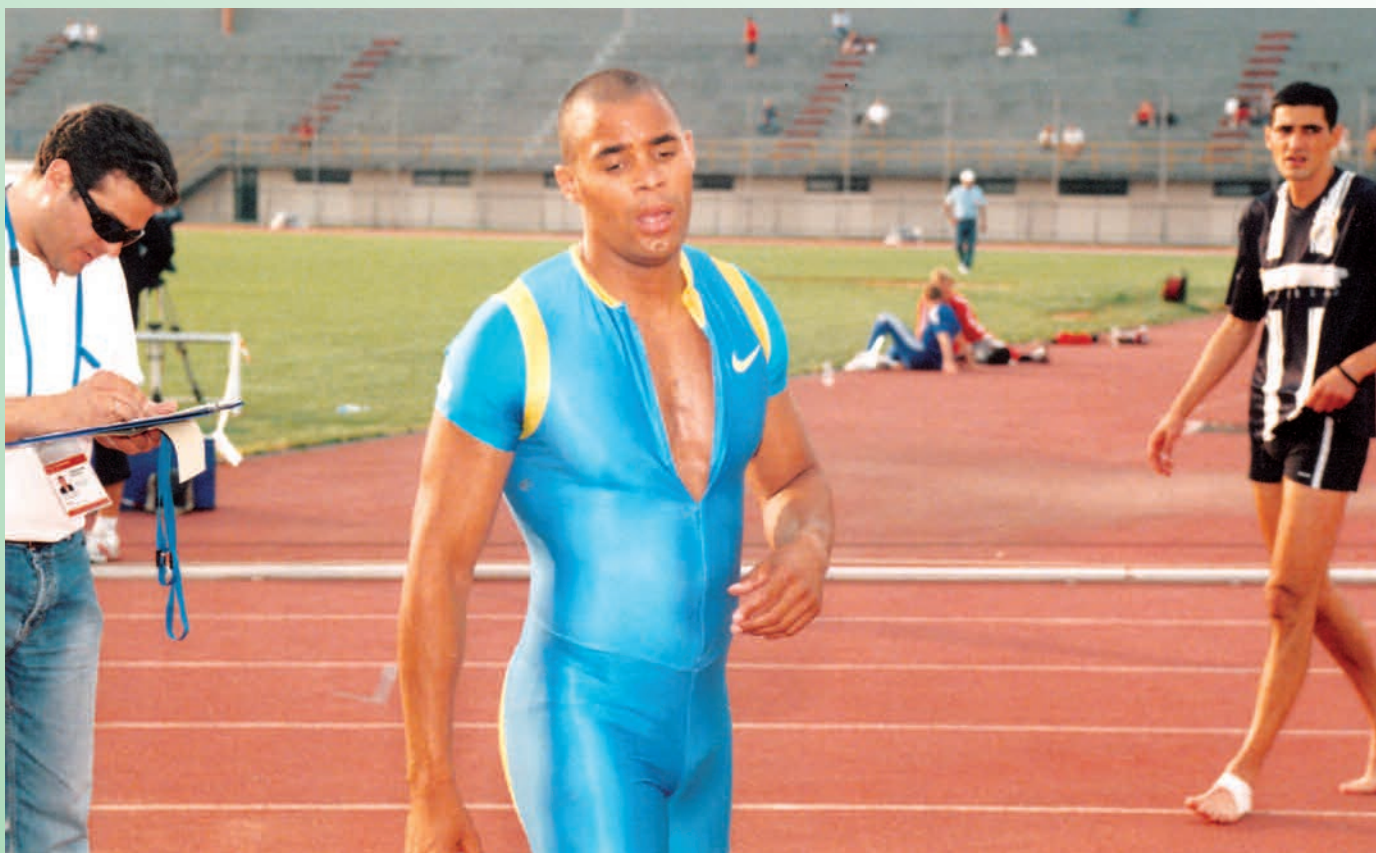
Διεθνής αθλητική συνάντηση στίβου "τα Παπαφλέσσεια": Δημοτικό Στάδιο Καλαμάτας

λούσαν ένα άτυπο μεσσηνιακό πρωτάθλημα στίβου. Συνεχίστηκαν ανελλιπώς ως το 1968 και στο πρόγραμμά τους περιλαμβάνονταν τα αγωνίσματα: 100, 200, 400, 1500, 3000, 4X100, μήκος, ύψος, τριπλούν, επί κοντώ,

μήκος χωρίς φορά, σφαίρα, δίσκος, ακόντιο και λιθοβολία.

Μετά από μακροχρόνια διακοπή οι αγώνες αναβίωσαν το 1984, χρονιά που τοποθετήθηκε ελαστικός τάπητας στο Δημοτικό Στάδιο Καλαμάτας μετατρέποντάς το σε κατάλληλο στάδιο για αγώνες. Ως το 1995 είχαν αποκλειστικά ελληνικό χαρακτήρα και σε αυτούς συμμετείχαν κυρίως αθλητές από την Πελοπόννησο και την Αττική και σπανιότερα από άλλες περιοχές της Ελλάδας.

Το 1996 ξεκινά η διεθνοποίηση των Παπαφλεσσειών με τη συμμετοχή των καλύτερων Ελλήνων και πολλών επιφανών ξένων αθλητών. Επιτυγχάνονται μερικές εντυπωσιακές επιδόσεις και το μήτιγκ γίνεται ιδιαίτερα δημοφιλές. Η διοργάνωσή του τελεί πλέον υπό την αιγίδα του ΣΕΓΑΣ και της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Αθλητισμού (European Athletic Association-E.A.A.).

Ο Άγγλος Ολυμπιονίκης των 100 μέτρων Γκάρντενερ, ενώ δεξιά διακρίνεται και ο Σέρβος πρωταθλητής του ύψους Τόπιτς.

Ο Άγγελος Παυλακάκης στο τερματισμό των 100 μέτρων το 2000

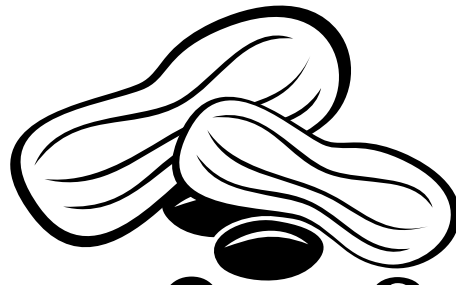
Ο Κώστας Κουκοδήμος στο μήκος το 1998

Ο Κώστας Γκατσιούδης στον ακοντισμό του 2000

*Ο Λάμπρος Παπακώστας
αγωνίστηκε στο ύψος το 1999*

Παπαθεοδώρου

ΞΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

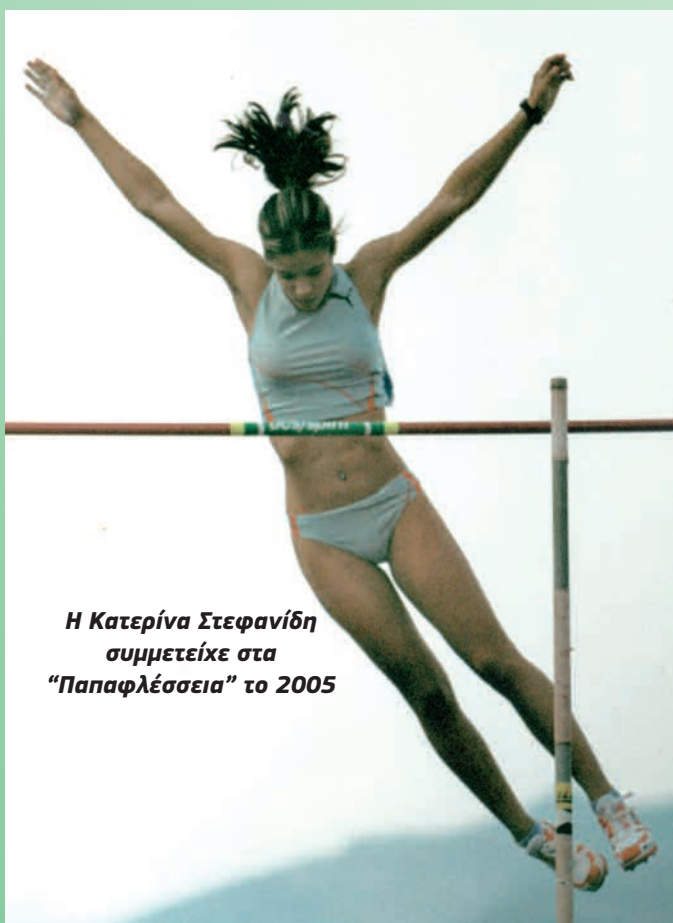

100%
από ψημένα
Ελληνικά
Φυστίκια

Κεντρικό Κατάστημα: Αριστομένους 75 | Καλαμάτα
Εργαστήριο: Ηρώων Πολυτεχνίου 139 | Καλαμάτα
τηλ.: 27210 23270 | 6977 23 49 36 | 6976 71 78 02
email: papatheodorou.nuts@gmail.com

Η Βουλγάρα παγκόσμια πρωταθλήτρια Σβέτλα Δημήτροβα (νο 22) στα 100 μέτρα εμπόδια το 1999

Η Κατερίνα Στεφανίδη συμμετείχε στα "Παπαφλέσσεια" το 2005

Η Οлга Βασδέκη αγωνίστηκε το 1998 στην Καλαμάτα

Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας στη γιορτή για τα 130 χρόνια

Η συγκίνηση, νοσταλγία, υπερφάνεια, χαρά, λύπη, αισιοδοξία. Όλα τα συναισθήματα είχε η μεγάλη επετειακή εκδήλωση του Μεσσηνιακού που έγινε στις 16 Ιουνίου του 2018. Ο υπεραιωνόβιος σύλλογος σε μια κατάμεστη αίθουσα στο ξενοδοχείο "Elite" και παρουσία του καλαματιανού Προέδρου της Δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλου, γιόρτασε το Σάββατο τα 130 χρόνια της ιστορίας του. Ήταν μια λαμπρή γιορτή αντάξια της ιστορίας του Μεσσηνιακού που τίμησε ορισμένα πρόσωπα και ομάδες που τον έχουν

σημαδέψει στο διάβα του χρόνου, ενώνοντας παράλληλα σ' ένα συγκινητικό 15λεπτο βίντεο - που επιμελήθηκε ο σκηνοθέτης Ηλίας Ευτυχιάκος και οι συνεργάτες του - το ένδοξο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του Μεσσηνιακού. Ιστορικά στοιχεία και συνεντεύξεις συνέθεσαν την συγκινητική προβολή που κέρδισε το θερμό χειροκρότημα του κόσμου.

Διότι αυτός ο σύλλογος έχει μέλλον και πρέπει να στηριχθεί, όπως είπε ο κ. Παυλόπουλος, που δεν έκρυψε τη συγκίνησή του και χαρακτήρισε μεγάλη τιμή

την πρόσκλησή του να παρευρεθεί σε αυτή την ξεχωριστή μέρα. Ο πρόεδρος του Μεσσηνιακού Παναγιώτης Στασινόπουλος από την πλευρά του, αναφέρθηκε επίσης στο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του συλλόγου εκφράζοντας την πίστη ότι "είναι καιρός να ξεκινήσει σταδιακά η αποκατάσταση της χρηματοδότησης των ερασιτεχνικών σωματείων".

Παράλληλα, ο δημοσιογράφος - συγγραφέας Ηλίας Μπιτσάνης μίλησε για την ιστορία του Μεσσηνιακού, κάνοντας μια αναδρομή από τα πρώτα χρόνια

μέχρι και σήμερα.

Την παρουσίαση της εκδήλωσης έκανε η γνωστή ηθοποιός Γούλικα Σκαφιδά. Το "παρών" έδωσαν μεταξύ άλλων, ο μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος, ο δήμαρχος Καλαμάτας Παναγιώτης Νίκας, η αντιπεριφερειάρχης Αντωνία Μπούζα και η αντιπεριφερειάρχης Ελένη Αλειφέρη.

Ξεχωριστή ήταν επίσης η παρουσία του θρύλου του βόλεϊ και παλιού προπονητή του Μ.Γ.Σ. Γέρτζι Βελτζ που ήρθε μετά από 30 χρόνια στην Καλαμάτα γι' αυτή τη ξεχωριστή μέρα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

“Να στηρίξουμε όλοι το Μεσσηνιακό”

Ο κ. Παυλόπουλος ήταν ιδιαίτερα συγκινημένος από όσα είδε. Στον χαιρετισμό του έκανε μια σύντομη αναδρομή στην ιστορία του Μεσσηνιακού και τόνισε πως πρέπει όλοι να στηρίξουν τις προσπάθειες του συλλόγου για ένα εξ ίσου ένδοξο μέλλον.

Μεταξύ άλλων ο κ. Παυλόπουλος τόνισε: “Γιορτάζουμε τα 130 χρόνια από την ίδρυση, το 1888, του Μεσσηνιακού Γυμναστικού Συλλόγου, του οποίου πρώτος πρόεδρος διετέλεσε ο αείμνηστος Παναγιώτης Μπενάκης. Ο Μεσσηνιακός Γυμναστικός Σύλλογος, ένας από τους αρχαιότερους Ελληνικούς Αθλητικούς Συλλόγους, ιδρύθηκε ως σύλλογος κλασικού αθλητισμού και σταδιακά εξελίχθηκε, σε σημείο ώστε σήμερα, παρά τις τεράστιες δυσχέρειες που αντιμετωπίζει, να διατηρεί πέντε αθλητικά τμήματα. Έδρα του Συλλόγου είναι το ιστορικό γήπεδο του Μεσσηνιακού στην Καλαμάτα, και έμβλημά του είναι ο Μεσσήνιος αθλητής Δαικλής, που διακρίθηκε το 752 π.Χ.

Ο Μεσσηνιακός Γυμναστικός Σύλλογος υπήρξε από τα ιδρυτικά σωματεία του ΣΕΓΑΣ, και είχε σημαντική συνεισφορά στην διοργάνωση της Α΄ Ολυμπιάδας του 1896. Οργανώνει, κάθε χρόνο, την διεθνή, από το 1996, αθλητική εκδήλωση «Παπαφλέσσεια», προς τιμήν του μεγάλου μάρτυρα της Εθνεγερσίας του 1821. Ο Μεσσηνιακός Γυμναστικός Σύλλογος, γνήσιος και συνεπής εκφραστής του εν γένει Ολυμπιακού Πνεύματος και Ιδεώδους αλλά και των αρχών του «εύ αγωνίζεσθαι» -άρα της Αριστείας- ανέδειξε σπουδαίους αθλητές, σύγχρονος εκπρόσωπος των οποίων είναι ο μεγάλος άλτης του μήκους, με σημαντικές διεθνείς διακρίσεις, κ. Λούης Τσάτουμας.

Η εδώ παρουσία μου -πέρα από την σημασία που έχει για μένα η γενέτειρά μου και που είναι κοινώς γνωστή- έχει ως στόχο να σηματοδοτήσει την στήριξη του ιστορικού Μεσσηνιακού Γυμναστικού Συλλόγου, ώστε να προσφέρει στον Αθλητισμό και τη Νεολαία μας ακόμη περισσότερα”.

NGK
SPARK PLUGS

Valeo

CORTECO

ICER

LYK

SACHS

NP NIPPARTS

TRW
Automotive

NHE

M-FILTER
AUTOMOTIVE FILTERS

FIAMM

CHAMPION

Ν. ΕΥΤΥΧΙΑΚΟΣ

**Ανταλλακτικά Αυτοκινήτων
Είδη Φανοποιίας και λιπαντικά
για όλα τα αυτοκίνητα**

Αριστη Ποιότητα – Άμεση Παράδοση

Η μεγάλη μας ποικιλία
θα σας ενθουσιάσει.

Στις καλύτερες τιμές
της αγοράς, με εγγύηση
ποιότητας και πρώτης
εργοστασιακής τοποθέτησης.

Επιλέγουμε ανταλλακτικά
από κορυφαίους
κατασκευαστές παγκοσμίως
που πληρούν
όλες τις προδιαγραφές
ασφαλείας και ποιότητας κάνοντας
το καλύτερο δυνατό
για την εξυπηρέτησή σας.

email: nikos@eftixiakos.gr

Λεωφ. Αθηνών 105 • Καλαμάτα • Τηλ. 27210 92221 - 20401 • fax: 27210 92221

Βραβεύθηκαν αθλητές και ομάδες του ΜΓΣ

Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης ο Μεσσηνιακός βράβευσε ανθρώπους και ομάδες που στο παρελθόν είχαν σημαντικές διακρίσεις με την πράσινη φανέλα.

Κατ' αρχήν ο κ. **Προκόπουλος Παυλόπουλος** βράβευσε τους **Λούη Τσάτουμα, Γωγώ Σουρή** και **Μαρία Ζέρβα**.

Στην συνέχεια βραβεύθηκαν οι επίλεκτοι αθλητές – προπονητές στίβου του Μεσσηνιακού **Ελένη Θεοδωρακοπούλου, Μιχάλης Μπιζίμης, Σωτήρης Παπαδέας, Γιάννης Τσιόπουλος** και **Αρης Τριανταφυλλόπουλος**. Την απονομή έκανε ο **μυτροπολίτης Μεσσηνίας**, συνοδευόμενος από τον προπονητή του Μεσσηνιακού **Δημήτρη Πουλόπουλο**.

Σειρά πήρε η βράβευση ομάδων. Αρχικά βραβεύθηκε η ομάδα ποδοσφαίρου του Μεσσηνιακού του 1971-72, με την οποία επαναλειτούργησε, ύστερα από 30 χρόνια, το ποδοσφαιρικό τμήμα.

Την ομάδα αποτελούσαν οι: **Δημήτρης Πετρόγιαννης, Γιάννης Σπαντιδέας, Παναγιώτης Μουζάκης, Γιώργος Μπτσέας, Μιχάλης Καλαμουδάκος, Κώστας Κλάδης, Μιχάλης Λάζαρος, Σπύρος Λουκάς, Γιάννης Αλεξόπουλος, Στέφανος, Ζαρμακούκης, Δημήτρης Μπρεζεράκος** και **Γιώργος Κορογώνας**. Την βράβευση έκανε ο δήμαρχος Καλαμάτας **Παναγιώτης Νίκας**, συνοδευόμενος από τον παράγοντα του Μεσσηνιακού **Δημήτρη Κατσιπόδα**. Βραβεύθηκε επίσης η ομάδα βόλεϊ των ανδρών του 1983-84 που ανέβηκε στην Α1 και διακρίθηκε για 4 χρόνια. Την ομάδα αποτελούσαν οι: **Αθλητές: Τάσος Πατράκος** (προηγούμενη γενιά αθλητών). Ομάδα 1983-1984: **Γιάννης Λιακάκης, Βασίλης Ξεροβάσιλας, Πέτρος Σερεμέτης, Σωτήρης Ραμμέας, Νί-**

κος Χάλαρης, Βαγγέλης Κουτουλέας, Αντώνης Κάτσος, Γιώργος Μποςίνης, Γιώργος Μαυρέας, Χρήστος Μαυρέας, Δημήτρης Μπαχράμης, Γιώργος Γερακάκης, Βασίλης Δέδες, Κώστας Μπλιώνης, Γιώργος Νικολιτσέας. Οι κορυφαίοι της μεταγενέστερης γενιάς **Γιώργος Κουλιέρης** και **Διονύσης Μπιρμπίλης**.

Την απονομή έκανε η Αντιπεριφερειάρχης **Αντωνία Μπούζα** συνοδευόμενη από τον παράγοντα του Μεσσηνιακού **Μπάμπη Βακαλόπουλο**.

Τιμήθηκαν επίσης οι προπονητές **Γιώργος Δερμάτης, Κώστας Δέδες** καθώς και ο Πολωνός **Γέρτζι Βέλτζ**. Την απονομή έκανε ο διοικητής της 120 ΠΕΑ σμήναρχος **Χρήστος Πεταλάς**, συνοδευόμενος από τον παράγοντα του Μεσσηνιακού **Θοδωρή Μισέρο**.

Σειρά πήραν παράγοντες που, όπως είπε χαρακτηριστικά και η **Γιούλικα Σκαφιδά**, έτρεχαν για όλα. Ο λόγος για τους αείμνηστους **Βασίλη Κουτέλα** (πρόεδρο), **Γιάννη Μπουσουήνη** (έφορο) και **Δημήτρη Μιχαλόπουλο**

(χρηματοδότης). Τα βραβεία παρέλαβαν ο γιος του **Βασίλη Κουτέλα, Χαράλαμπος**, ο στενός συνεργάτης του **Γιάννη Μπουσουήνη Παναγιώτης Παπαμικρούλης** και ο γιος του **Δημήτρη Μιχαλόπουλο Ανδρέας**.

Την απονομή έκανε ο **Τριαντάφυλλος Τσικάλογλου** συνοδευόμενος από το μέλος του δ.σ. του Μεσσηνιακού **Ιωάννη Σπαντιδέας**. Στην συνέχεια βραβεύθηκε η ομάδα βόλεϊ των γυναικών του 2017-18. Πρόκειται για την ομάδα που τα 4 τελευταία χρόνια εκπροσωπεί τον Μεσσηνιακό στην Α2 Εθνική κατηγορία με πολλές διακρίσεις. Την ομάδα αποτελούσαν οι εξής αθλήτριες: **Ιουλία Ζερδεβά, Αθηνά Ζερίτη, Χρύσα Καράμπελα, Μιράντα Κουτσουροπούλου, Μαρία Κωνσταντοπούλου, Σοφίτινα Μπαξιβανάκη, Στέλλα Μπιρμπίλη, Μαρία Ναλμπάντη, Κωνσταντίνα Πασσιά, Ιωάννα Πατρινέλη, Δήμητρα Παυλέα, Βασιλίνα Πετροπούλου, Νατάσα Ραμούνδου, Σπυριδούλα Σκληρή, Γωγώ Σουρή, Κατερίνα Φωτεινάκη, Μαρία Χάσκου, Κέλλυ Χειλαδάκη** και

Μαρίσια Θεοδωροπούλου. Η προπονήτρια: **Γωγώ Σουρή** και η ομάδα στήριξης **Παναγιώτης Θεοδωρόπουλος, Χρήστος Δροσινός** και **Νίκος Ζεργιώτης**. Την απονομή έκανε ο πρόεδρος του Επιμελητηρίου **Βαγγέλης Ξυγκώρος** και ο πρώην πρόεδρος της ΕΟΠΕ **Αθανάσιος Μπελιγράτης**, συνοδευόμενος από το μέλος του δ.σ. του Μεσσηνιακού **Χρήστο Ζερίτη**.

Ο Μεσσηνιακός, ως ένας εκ των εν ζωή ιδρυτικών συλλόγων του ΣΕΓΑΣ το 1897, τίμησε την Ομοσπονδία. Ο πρόεδρος κ. **Παναγιώπουλος** απουσίασε λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων και έτσι την πλακέτα παρέλαβε η δεύτερη αντιπρόεδρος του ΣΕΓΑΣ **Ξένια Αργειτάκη**. Την απονομή έκανε το μέλος του δ.σ. του Μεσσηνιακού **Δημήτρης Πουλόπουλος**.

Τέλος, ο Μεσσηνιακός βράβευσε τον ΠΣΑΤ, τον σύνδεσμο αθλητικών συντακτών. Το βραβείο πήρε ο πρόεδρος **Γιάννης Θεοδωρακόπουλος** ενώ την απονομή έκανε ο αντιπρόεδρος του Μεσσηνιακού **Σταύρος Χριστόπουλος**.

Ο... ακούραστος δρομέας Παναγιώτης Δούσης

Καλαμάτα 8 Νοεμβρίου 1959: Μεσσηνιακοί αγώνες, Δούσης Παναγιώτης 1ος δεξιά(1ος στα 3000μ.)

Ο Παναγιώτης Δούσης είναι ένας από τους κορυφαίους αθλητές στίβου που ανέδειξε η Μεσσηνία και σίγουρα ο κορυφαίος όσον αφορά την... διάρκεια του στους αγωνιστικές χώρους.

Δεκαετίες ολόκληρες στους στίβους, δίνει ακόμη το παρών σε όλες τις μεγάλες εγχώριες και διεθνείς διοργανώσεις στίβου βετεράνων έχοντας αμέτρητες επιτυχίες. Ο Παναγιώτης Δούσης ξεκίνησε από τον Μεσσηνιακό. Οπως θυμάται φόρεσε για πρώτη φορά τα "πράσινα" το 1949.

"Το 1949 στη Θουρία γίνονταν αγώνες και ήρθαν κάποιοι άνθρωποι και φώναξαν όλα τα παιδιά να πάμε να τρέξουμε. Πράγματι, περίπου 150 παιδιά συμμετείχαμε, τρέχοντας ξυπόλητοι. Ένας χωροφύλακας ήρθε πρώτος και εγώ δεύτερος. Ο Θοδωρής Κοκορόγιαννης, που ήταν αθλητής του Μεσσηνιακού, με είδε και με πήρε στο Μεσση-

νιακό. Εγώ τότε δεν ήξερα το όνομα Μεσσηνιακός ούτε τι ήταν. Πήγα στο Μεσσηνιακό και συμμετείχε σε πολλούς αγώνες, στη Βαλύρα, το Μελιγαλά, το Ναύπλιο, το Μεσολόγγι ενώ ήμουν και δεύτερος στο πανελλήνιο πρωτάθλημα. Αν δεν ήταν ο Μεσσηνιακός θα χανόμουν, δεν θα είχα ασχοληθεί με τον αθλητισμό. Το 1955 που ήμουν φαντάρος, ο Τάκης Βεντίκος του Ολυμπιακού Πειραιώς με είδε και με ζήτησε. Ο Μεσσηνιακός δεν με έδινε με μεταγραφή και έτσι πήγα με υποσχετική για δύο χρόνια. Στον Ολυμπιακό μου έδωσαν για πρώ-

τη φορά παπούτσια για τρέξιμο. Αργότερα έπιασα δουλειά στην ΔΕΗ αλλά συνέχισα το τρέξιμο και συμμετέχω σε αγώνες μέχρι και σήμερα. Είμαι μάλιστα 21 χρόνια αήττητος στην κατηγορία μου στους βετεράνους.

Από το χωράφι στην Αθήνα για το μαραθώνιο

Ενδεικτική των συνθηκών που αγωνίζονται οι τότε αθλητές, είναι η παρακάτω ιστορία του Παναγιώτη Δούση: "Το 1953 μπάγιαζα χορτάρι στο χωράφι. Ολη την ημέρα με ντομάτα και ξερό ψωμί. Τελειώνοντας την

δουλειά πήρα το τραίνο για να πάω στην Αθήνα να τρέξω στο μαραθώνιο. Εφτασα στην Αθήνα και πήγα στο Πεδίο του Αρεως νηστικός και ξεθεωμένος. Συνάντησα έναν χωροφύλακα από τα Αρφαρά, μου έδωσε φαγητό, συνήλθα και συμμετείχα στον αγώνα".

Γιαούρτι του Αλψμόν

Ο Παναγιώτης Δούσης περιγράφει και ένα... βραβείο που ίσως τώρα μοιάζει ασήμαντο αλλά τότε ήταν πολύ σημαντικό για τον ίδιο. "Ερχόμουν στην Καλαμάτα με το ποδήλατο για προπονήσεις. Οι άνθρωποι του Μεσσηνιακού λοιπόν μου είχαν πει μετά από κάθε προπόνηση να πηγαίνω να τρώω δωρεάν ένα γιαούρτι στο ζαχαροπλαστείο του Αλψμόν. Ήταν κάτι πολύ σημαντικό για μένα τότε, το έβλεπα ως αναγνώριση της προσπάθειας μου. Έτρεχα με τον Μεσσηνιακό μέχρι το 1958, όταν και διορίστηκα στην ΔΕΗ".

Το μυστικό για να τρέξεις μια ζωή

Δεν μπορούσαμε να μην ζητήσουμε από τον Παναγιώτη Δούση να μας αποκαλύψει το μυστικό της πολυετούς άθλησης: "Ένας Αμερικάνος προπονητής στίβου μου είπε κάποτε στον Πειραιά: Οχι ποτό, τσιγάρο, καφέ και ξενύχτι και θα τρέξεις μέχρι τα 80 ή και 90 σου χρόνια. Ακολούθησα τη συμβουλή του και αποδείχθηκε ότι είχε δίκιο".

Από το στίβο στην... διαιτησία

Πολλοί γνωρίζουν τη Σοφία Αθανασοπούλου από την εξαιρετική παρουσία της στα ποδοσφαιρικά γήπεδα ως διαιτητής. Οι παλιότεροι ωστόσο γνωρίζουν ότι επρόκειτο για μια πολύ καλή αθλήτρια στίβου του Μεσσηνιακού.

Η πρώτη επαφή της με το στίβο άρχισε στην έκπη δημοτικού, όταν επιλέχτηκε να εκπροσωπήσει το σχολείο της στο αγώνισμα των 600μ. Έπειτα φοίτησε στο Αθλητικό Γυμνάσιο. Ο πρώτος της προπονητής ήταν ο Γιώργος Σμυρνής. Από τη Β' Γυμνασίου την ανέλαβε ο Δημήτρης Πουλόπουλος με τον οποίο συνεργάστηκε με επιτυχία για πολλά χρόνια. Μετά από πολυετή προπόνηση κατάφερε να πρωταγωνιστεί σε πανελλήνιο επίπεδο από τα 16 της χρόνια. Η πίεση από τις προπονήσεις και το σχολείο ήταν μεγάλη, αλλά κατάφερε να ανταπεξέλθει με επιτυχία στις απαιτήσεις του αγωνίσματος χάρη στην υποστήριξη της οικογένειάς της. Με την είσοδο της στο πανεπιστήμιο ακολούθησε μια περίοδος με πολλές αλλαγές: αλλαγή προπονητικού περιβάλλοντος (Καυτατζόγλειο Στάδιο Θεσσαλονίκης), αλλαγή προπονητή, κτλ. Για τρία σχεδόν χρόνια συνέχισε να εκπροσωπεί το Μεσσηνιακό σε αγώνες με σημαντική επιτυχία παρότι αντιμετώπισε αρκετά προβλήματα τραυματισμών. Στα τέλη του 2002 πήρε την απόφαση να σταματήσει την ενεργό δράση. Συμμετείχε από την κατηγορία των Παγκορασίδων σε κάθε είδους διοργάνωση (ανοικτού στίβου-κλειστού -ανωμάλου δρόμου) και έτρεξε με τα χρώματα του Μεσσηνιακού από 200μ έως και 10.000μ.

Διακρίσεις:

- 2000:** 1η Πανελλήνιοι Σχολικοί Αγώνες 1500μ, Πάτρα
- 2000:** 1η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Εφήβων/ Νεανίδων 1500μ, Καβάλα
- 2001:** 2η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Εφήβων/ Νεανίδων 3000μ, Χαλκίδα
- 2000:** 3η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Εφήβων/ Νεανίδων 800μ, Καβάλα
- 2000:** 3η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Νέων 1500μ, Καστοριά
- 1999:** 3η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Κλειστού Εφήβων/ Νεανίδων 400μ, Φάληρο
- 1998:** 3η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών 4 x 400μ, Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- 1998:** 3η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Εφήβων/ Νεανίδων 4 x 400μ, Βόλος
- 2002:** 4η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Νέων 10.000μ, Βόλος
- 2000:** 4η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών 1500μ, Αθήνα(ΟΑΚΑ)
- 2000:** 4η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Κλειστού Ανδρών/ Γυναικών 1500μ, Φάληρο
- 1999:** 4η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Παίδων/ Κορασίδων 800μ, Κόρινθος
- 1999:** 4η Πανελλήνιοι Σχολικοί Αγώνες 400μ, Χαλκίδα
- 2000:** 5η Βαλκανικοί Αγώνες Εφήβων/ Νεανίδων 1500μ, Κωνσταντία (Ρουμανία)
- 2000:** 5η Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανωμάλου Δρόμου, Πηγή Τρικάλων

Ατομικά Ρεκόρ:

- 800m:** 2.11.47 Διεθνές Μίτινγκ «Παπαφλέσσεια», 08/07/2000, Καλαμάτα.
- 1500m:** 4.31.58 Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών, 08/07/2000, Αθήνα (ΟΑΚΑ).
- 47η καλύτερη** επίδοση όλων των εποχών στα **800μ** στις γυναίκες.
- 56η καλύτερη** επίδοση όλων των εποχών στα **1500μ** στις γυναίκες.
- 28η καλύτερη** επίδοση όλων των εποχών στα **800μ** στις νεανίδες.
- 23η καλύτερη** επίδοση όλων των εποχών στα **1500μ** στις νεανίδες.
- Μέλος Εθνικής Ομάδας 2000-2001**

Δεκαετίες στους στίβους ο Τάσος Μπέκος

Ο Τάσος Μπέκος ξεκίνησε το στίβο πριν ...65-70 χρόνια και συνεχίζει χωρίς διακοπή μέχρι...σήμερα. Από τις πρώτες τάξεις του Δημοτικού συμμετείχε σε όλες τις αγωνιστικές διοργανώσεις που συναντούσε με αξιόλογες διακρίσεις και θέσεις κατάταξης. Ως αθλητής του Μεσσηνιακού διακρίθηκε σε αγωνίσματα ταχύτητας. Η μεγαλύτερη του διάκριση ήταν το 1956 όπου συμμετείχε στα «Παπαφλέσσεια» κατακτώντας την πρώτη θέση στα αγωνίσματα των 100 μέτρων, των 200 μέτρων και της σκυταλοδρομίας 4x100 μέτρων. Στην ίδια διοργάνωση κατετάγη 2ος στο άλμα σε μήκος. Ο Τάσος

Μπέκος ασχολήθηκε παράλληλα, και σε εντονότερο ρυθμό, με το ποδόσφαιρο όπου εκπροσώπησε της μεσσηνιακές ομάδες (Απόλλων Καλαμάτας) στη Β' Εθνική κατηγορία. Αξιοσημείωτο γεγονός ήταν και η μεταγραφή του στον ΠΑΟΚ το 1958. Σήμερα ο Τάσος Μπέκος αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση σε όλες τις γενιές αθλητών. Εξακολουθεί να προπονείται σε καθημερινή βάση και να συμμετέχει ανελλιπώς σε αγώνες βετεράνων. Είναι μέλος της αντίστοιχης Εθνικής Ομάδας Στίβου με συστηματική συμμετοχή σε διεθνείς αγώνες.

Ο μαραθωνοδρόμος Νίκος Καλυβιώτης

Ο Νίκος Καλυβιώτης ξεκίνησε την ενασχόληση του με το στίβο και το Μεσσηνιακό στις αρχές τις δεκαετίας του 1970. Πρώτος του προπονητής ήταν ο Διονύσιος Ρουμανάς και στη συνέχεια ο Δημήτρης Πολόπουλος με τον οποίο συνεργάστηκε από το 1975 μέχρι το 1994. Ασχολήθηκε με τα αγωνίσματα των δρόμων αντοχής και ιδιαίτερα με αυτό του Μαραθωνίου. Έχει στο ενεργητικό του πολυάριθμους αγώνες Μαραθωνίου δρόμου, γεγονός που τον κατατάσσει ανάμεσα στην κορυφή της λίστας των Ελλήνων δρομέων στο πλαίσιο των συμμετοχών. Αγwνίστηκε σε Διασυλλογικά Περιφερειακά και Πανελλήνια Πρωταθλήματα. Αρκετές είναι οι συμμετοχές του σε Πανελλήνια Πρωταθλήματα Ανωμάλου δρόμου και σε Μαραθώνιους δρόμους η διεξαγωγή των οποίων πραγματοποιήθηκε σε πόλεις του εξωτερικού.

ΜΠΑΜΠΗΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

“Μας έδωσε πολλά ο Μεσσηνιακός”

Εχει περάσει σχεδόν μισός αιώνας από την γνωριμία του Μπάμπη Βακαλόπουλου με τον Μεσσηνιακό. Ένας από τους ανθρώπους που έχουν συνδέσει το όνομα τους με το τμήμα στίβου του συλλόγου προσφέροντας τόσο ως αθλητής όσο και ως παράγοντας. Ήταν το 1969 ο όταν ο νεαρός τότε Μπάμπης Βακαλόπουλος, ο οποίος έτρεχε 800 και 1500 μέτρα, πήγε στο Μεσσηνιακό και είχε πρώτο προπονητή τον Διονύσιο Ρουμανά. “Στο σχολείο, το 2ο Γυμνάσιο κάναμε αγώνες δρόμου και με είδε ο τότε γυμναστής Ζαφείρης Κοκορόγιαννης, που ήταν στο Μεσσηνιακό και με προέτρεψε να πάω στο σύλλογο. Ήταν ρομαντική εποχή, παιδιά από την Καλαμάτα και από τα χωριά τρέχαμε στο γήπεδο του Μεσσηνιακού που τότε ήταν n... αλάνα μας. Κάναμε στίβο και παράλληλα στο γήπεδο έκανε προπόνηση και η ποδοσφαιρική ομάδα της Καλαμάτας. Διαφορετική εποχή...”, λέει ο Μπάμπης Βακαλόπουλος που αργότερα μεταπήδησε στην ομάδα βόλεϊ: “Το 1973-1974 πήγα στην ομάδα βόλεϊ του Μεσσηνιακού με προπονητή τον Γιάννη Ηλιάδη. Ο Μεσσηνιακός μας έδωσε πολλά. Μας πρόσφερε κοινωνικοποίηση, αγάπη για τη ζωή, αλληλεγγύη, μας έκανε σωστούς ανθρώπους. Πήραμε πολλά από το σύλλογο που δεν μπορούμε να τα ξεπληρώσουμε. Η σχέση με το Μεσσηνιακό είχε μια σχέση αγάπης σχεδόν 50 ετών για μένα”, λέει με συγκίνηση ο Μπάμπης Βακαλόπουλος που μετά το τέλος της αθλητικής του παρουσίας πρόσφερε στο σύλλογο ως παράγοντας: “Από το 1989 μέχρι σήμερα είμαι στο σύλλογο ως παράγοντας, είτε διοικητικά, είτε εξωδιοικητικά ενώ από το 1995 ασχολούμαι και με την διοργάνωση των Παπαφλεσσειών. Η πόλη της Καλαμάτας και ο Μεσσηνιακός είναι αλληλένδετα για εμένα.

Χρυσό στο παγκόσμιο σχολικό ο Λ. Ζερβάκος

Ο Λάμπρος Ζερβάκος έτρεχε 400 μέτρα εμπόδια. Εξαιρετικά ταλαντούχος αθλητής με δυνατότητες διάκρισης σε διεθνείς διοργανώσεις. Είχε όλα τα στοιχεία που συνθέτουν έναν αξιόλογο αθλητή χαμηλών εμποδίων: ρυθμό, ταχύτητα, ειδική αντοχή, τεχνική. Ξεκίνησε την αθλητική του καριέρα με το Δημήτρη Πουλόπουλο και επέτυχε διακρίσεις τόσο σε εθνικό όσο και διεθνές επίπεδο. Αποκορύφωμα των διακρίσεων του ήταν το χρυσό μετάλλιο στο Παγκόσμιο Σχολικό Πρωτάθλημα του 1994. Στελέχωσε τις εθνικές ομάδες των Εφήβων και των Νέων. Στα τέλη της δεκαετίας του 1990 ανέλαβε την εκγύμναση του ο Δημήτρης Ευαγγελόπουλος. Η αθλητική του καριέρα ολοκληρώθηκε στις αρχές της νέας χιλιετίας.

Διακρίσεις:

1999: 4ος Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Νέων, Βουδαπέστη

1996: 1ος Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Εφήβων/ Νεανίδων, Φάληρο

1995: 1ος Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Εφήβων/ Νεανίδων

1994: 1ος Παγκόσμιο Σχολικό Πρωτάθλημα, Κύπρος

Ατομικά Ρεκόρ:

400m με εμπόδια Ανδρών: 50".21 Διεθνής Συνάντηση Στίβου «Παπαφλέσσεια», 1999, Καλαμάτα

10η επίδοση όλων των εποχών στην κατηγορία των Ανδρών

400m με εμπόδια Εφήβων: 52".52, Διεθνής Συνάντηση Στίβου «Παπαφλέσσεια», 1995, Καλαμάτα 1995

14η επίδοση όλων των εποχών στην κατηγορία των Εφήβων

400m με εμπόδια Παίδων: 52".73, 1994

2η καλύτερη επίδοση όλων των εποχών στην κατηγορία των Παίδων

ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ξεχωριστές στιγμές οι πρωτιές στο πανελλήνιο πρωτάθλημα και στον Κλασικό Μαραθώνιο της Αθήνας

Σε ηλικία 10 ετών ξεκίνησε τον στίβο και εντάχθηκε στον Μεσσηνιακό η Ελένη Θεοδωρακοπούλου. Τότε την επέλεξε ο προπονητής Αρης Τριανταφυλλοπουλος ως ταλέντο από τα σχολικά πρωταθλήματα.

Στα 12 της άρχισε να τρέχει σε πανελλήνια πρωταθλήματα, αρχικά στα 600μ. Από την Α' λυκείου έτρεχε και 800μ. αλλά και 400μ. έχοντας αρκετές επιτυχίες και διακρίσεις.

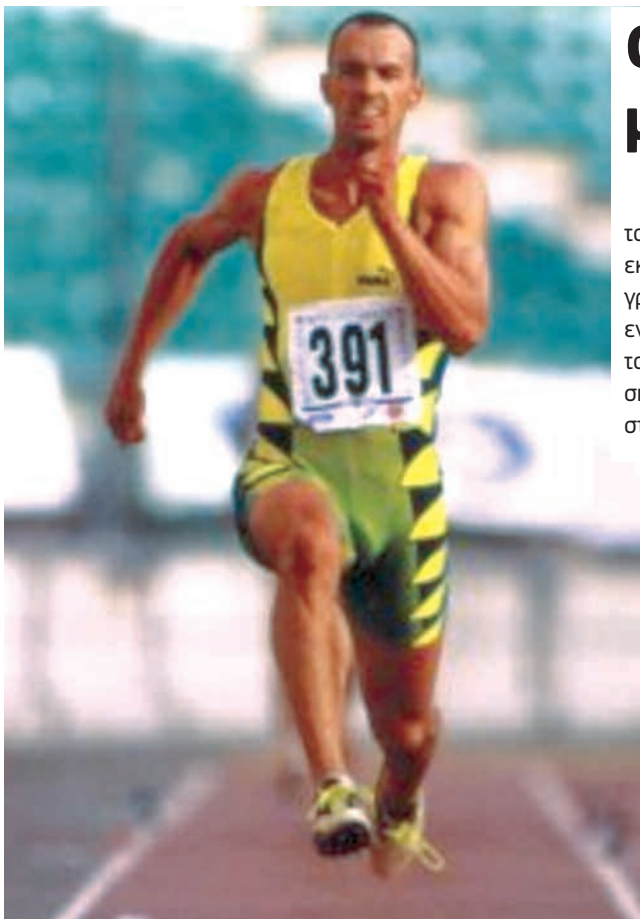
Η Θεοδωρακοπούλου το 2006 κατέκτησε την 8η θέση στην Παγκόσμια Μαθητιάδα, ενώ την ίδια χρονιά έκανε πανελλήνιο ρεκόρ κορασίδων στα 400μ. Σε ηλικία 20 χρονών πήρε μεταγραφή από τον Μεσσηνιακό στην ΑΕΚ, όταν και εγκαταστάθηκε για σπουδές στην Αθήνα. Στην ΑΕΚ με προπονητή τον Δημήτρη Θεοδωρίδη κατέκτησε την πρώτη θέση στο πανελλήνιο πρωτάθλημα στα 1500μ. Η Μεσσήνια αθλήτρια έχει βγει πρώτη σε Βαλκανικό πρωτάθλημα και έχει συμμετάσχει σε παγκόσμιο και πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα νέων/γυναικών.

Άλλη σημαντική διάκριση για την Ελένη Θεοδωρακοπούλου ήταν όταν βγήκε πρώτη το 2014 στα 5000μ. στον Κλασικό Μαραθώνιο της Αθήνας.

Σταμάτησε τον πρωταθλητισμό με την ΑΕΚ το 2015 και επιστρέφοντας στην Καλαμάτα, ξεκίνησε να προπονήει παιδιά στην ακαδημία του Μεσσηνιακού, που βρίσκεται μέχρι και σήμερα.

“Ξεκίνησα τον στίβο σαν ένα παιχνίδι, για να αθλούμαι και να περνώ καλά. Στη συνέχεια με τις διακρίσεις είδα πιο σοβαρά τον κλασικό αθλητισμό. Παρόλο που πήγα στην ΑΕΚ, συνέχισα να διατηρώ καλές σχέσεις με τον Μεσσηνιακό και απόδειξη ότι γύρισα στον σύλλογο, που λειτουργεί ως μια οικογένεια.

Στην επιστροφή μου συνέβαλε ο πρώτος μου προπονητής Αρης Τριανταφυλλόπουλος και ο συνεργάτης μου στις ακαδημίες του ΜΓΣ Θεωδωρη Χάντζος”, λέει η Ελένη Θεοδωρακοπούλου.

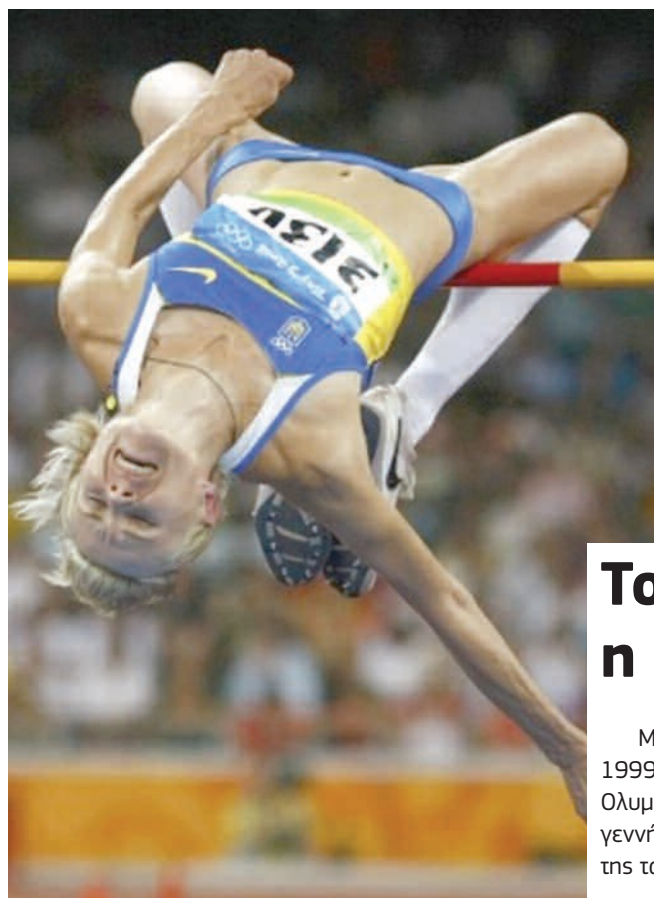

Ο Μπόρουτ Μπίλατζ με τα “πράσινα”

Με τα χρώματα του Μεσσηνιακού αγωνίστηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1990 ο Σλοβένος πρωταθλητής του μήκους Borut Bilac. Την περίοδο εκείνη οι σύλλογοι του στίβου είχαν την δυνατότητα να εντάξουν με μεταγραφές στη δύναμη τους, αθλητές του εξωτερικού προκειμένου να τους ενισχύσουν στα εγχώρια εθνικά πρωταθλήματα. Ο Bilac είχε ως καλύτερη του επίδοση τα 8 μέτρα και 24 εκατοστά την οποία πέτυχε το 1990. Ως σημαντικότερη του διάκριση ήταν η 9η θέση που κατέκτησε το 1992 στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Βαρκελώνης το 1992.

Η Μπρίτα Μπίλατζ με τα χρώματα του Μεσσηνιακού

Μια μεγάλη αθλήτρια του παγκοσμίου στίβου αγωνίστηκε με τα χρώματα του Μεσσηνιακού τη δεκαετία του 1990. Η Britta Bilac, σύζυγος του Borut Bilac, διακρίθηκε στο άλμα σε ύψος έχοντας ως καλύτερη επίδοση τα 2 μέτρα. Στους διεθνείς αγώνες εκπροσώπησε τις εθνικές ομάδες της Γερμανίας και της Σλοβενίας. Υψηλότερη της διάκριση ήταν το χρυσό μετάλλιο στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα στίβου το 1994 στο Ελσίνκι.

Το 1999 στο ΜΓΣ η Στιόπινα Βίτα

Μια πολύ σημαντική αθλήτρια που μεταγράφηκε στο Μεσσηνιακό το 1999 και έφτασε στην υψηλότερη διάκριση του χάλκινου μεταλλίου στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004. Αθλήτρια του άλματος σε ύψος, γεννήθηκε στην Ουκρανία το 1976, και κατάφερε να ξεπεράσει στην καριέρα της τα 2 μέτρα και 2 εκατοστά. Στον κλειστό στίβο έχει ρεκόρ 1,94 μέτρα.

Ποδοσφαιριστής και παράγοντας

Ο Παναγιώτης Στασινόπουλος είναι πρόεδρος του Μεσσηνιακού από το 2014 μέχρι σήμερα. Η ενασχόληση του με τους “πράσινους” βέβαια έχει ξεκινήσει πριν πολλές δεκαετίες. Το 1973 ξεκίνησε να παίζει ποδόσφαιρο στο Μεσσηνιακό και φόρεσε την πράσινη φανέλα μέχρι το 1977. Από το 1990 μέχρι και σήμερα προσφέρει διοικητικά έχοντας περάσει σχεδόν από όλες τις θέσεις του συμβουλίου. “Το σπίτι μου ήταν κοντά στο γήπεδο του Μεσσηνιακού, έβλεπα πολλούς συμμαθητές μου να παίζουν ποδόσφαιρο και έτσι πήγα και εγώ στο Μεσσηνιακό το 1973”, θυμάται ο Παναγιώτης Στασινόπουλος που τονίζει πως στην συνέχεια ασχολήθηκε διοικητικά μετά από προτροπές του Τάσου Μισιέρου. “Αρκετά ήμουν έφορος στο τμήμα βόλει το 1989. Γνώρισα τον Τάσο Μισιέρου ο οποίος με προέτρεψε να ασχοληθώ με την διοίκηση του συλλόγου, κάτι που συνεχίζω να κάνω μέχρι και σήμερα”.

Τι λέει όμως ο πρόεδρος του Μεσσηνιακού για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του συλλόγου;

“Ο Μεσσηνιακός Γυμναστικός Σύλλογος ιδρύθηκε το 1888, πριν 130 χρόνια, ως πρόταση εκγύμνασης του σώματος και του πνεύματος από επιφανείς κατοίκους της Καλαμάτας, επιστήμονες, πολιτικούς, εμπόρους και φοιτητές. Ενόψει της Ολυμπιάδας του 1896 ίδρυσε τμήμα Στίβου. Το 1897 ο πρόεδρος Παναγιώτης Μπενάκης υπέγραψε την ιδρυτική διακήρυξη του ΣΕΓΑΣ.

Το 1895 γνωστοποίησε την έναρξη λειτουργίας γυμναστηρίου. Το 1899 ίδρυσε ποδηλατικό τμήμα και τμήμα χορωδίας. Το 1909 τμήμα ποδοσφαίρου. Το 1928 τμήμα βόλει και μπάσκετ. Το 1932 τμήμα κολύμβησης και το 1937 τμήμα σκοποβολής. Και βέβαια προπολεμικώς αρκετά πρωτοπο-

Ο Παναγιώτης Στασινόπουλος με τον υφυπουργό αθλητισμού Γιώργο Βασιλειάδη στα Παπαφλέσσεια του 2018

ριακά τμήματα που δεν ευδοκίμησαν, όπως πόλο, χαντ-μπολ, σπαθασκία, και πυγμαχία.

Από τότε μέχρι σήμερα άλλαξαν πολλά. Τα περισσότερα. Σχεδόν όλα. Η κοινωνία άλλοτε γνώρισε περιόδους εκρηκτικής ανάπτυξης και άλλοτε έντονης ύφεσης. Αυτό που δεν άλλαξε είναι το πάθος, το πείσμα και η διάθεση προσφοράς από την οικογένεια του Μεσσηνιακού Γυμναστικού Συλλόγου. Αθλήτριες, αθλητές, προπονήτριες, προπονητές, στελέχη εθελοντικά προσφέρουν στο Σύλλογο, σε μία σκυταλοδρομία που κρατά 130 χρόνια. Προώθησαν και προωθούν τα ιδεώδη του αθλητισμού. Εδώσαν και δίνουν τη δυνατότητα στη νεολαία να έρθει κοντά στον αθλητισμό. Και το κυριότερο, όλα αυτά δόθηκαν βασισμένα πάνω σε Αρχές.

Εχουμε θαυμάσει σπουδαίους αθλητές και αθλήτριες με μεγάλα ρεκόρ, ικανούς προπονητές και προπονήτριες, θα δούμε πανελληνιονίκες, βαλκανιονίκες, πρωταθλητές Ευρώπης, που προσπάθησαν να ξεπεράσουν τα προσωπικά τους όρια. Τίποτα από αυτά δεν θα μπορούσε να έχει επιτευχθεί χωρίς τη συμμετοχή, την εμπιστοσύνη, τη συνεργασία των μελών της οικογένειας του Μεσσηνιακού. Ακόμα και τα τε-

λευταία πολύ δύσκολα χρόνια, όταν η κρίση έπληξε έντονα τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, ο Μεσσηνιακός κατάφερε να διατηρήσει τα τμήματά του και το υψηλό του επίπεδο.

Όπως είναι η διοργάνωση στίβου των Παπαφλεσσειών που από το 1996 έχουν διεθνές κύρος. Όπως είναι το τμήμα βόλει γυναικών που πρωταγωνιστεί στην Α2 Εθνική κατηγορία. Όπως είναι οι σπουδαίες επιδόσεις αθλητριών και οι αθλητών στίβου με κορυφαίο αθλητή όλων των εποχών τον Λούπη Τσάτουμα. Όπως είναι το τμήμα ποδηλασίας. Όπως είναι η λειτουργία ακαδημιών των τσεσάρων ενεργών τμημάτων του Συλλόγου. Θέλω λοιπόν να ευχαριστήσω, για τη διαχρονική προσφορά, αθλήτριες, αθλητές, προπονήτριες, προπονητές, διοικητικά στελέχη, φιλάθλους, εθελοντές, χορηγούς, υποστηρικτές, τον τοπικό και αθλητικό Τύπο, την πολιτεία, τον Δήμο Καλαμάτας, την Περιφέρεια Πελοποννήσου και βεβαίως ιδιαίτερες ευχαριστίες στους γονείς και στις οικογένειες των αθλητριών και αθλητών, που αφιερώνουν χρόνο και δαπανούν χρήματα, προκειμένου τα παιδιά τους, να κάνουν αθλητισμό και πολύ περισσότερο πρωταθλητισμό, μέσα σε υγιείς περιβάλλον.

Η πολιτεία πρέπει να αντιμε-

τωπίσει τον ερασιτεχνικό αθλητισμό ως κοινωνικό αγαθό, ως διέξοδο για τη νεολαία και την κοινωνία, ως διαβατήριο για καλύτερη υγεία και ποιότητα ζωής.

Είναι αναγκαία η αποκατάσταση και συντήρηση των χρήσιμων, υποδομών των αθλητικών εγκαταστάσεων σε όλη τη χώρα, όπως και του γηπέδου του Μεσσηνιακού, που το Διοικητικό Συμβούλιο παρουσίασε στον Αναπληρωτή υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης κ. Αλέξη Χαρίτση, και στον υφυπουργό Αθλητισμού κ. Γιώργο Βασιλειάδη, συνοπτική πρόταση ανακατασκευής του ιδιόκτητου γηπέδου μας. Σκοπός του θα είναι να εξυπηρετεί τις ενεργειακές του ανάγκες αυτόνομα και με πρωτοποριακό τρόπο, ούτως ώστε να δώσουμε μια νέα πνοή που θα συμβαδίζει με την εποχή που ζούμε, ενώ παράλληλα θα γίνει χώρος όπου ο ερασιτεχνικός αθλητισμός και ο αθλητισμός από ακαδημίες θα ανθεί σε καθημερινή βάση. Οι δύο υπουργοί, στα Παπαφλέσσεια ανακοίνωσαν την υλοποίησή του.

Είναι καιρός στα πλαίσια των δυνατοτήτων της χώρας να ξεκινήσει σταδιακά η αποκατάσταση της κρατικής χρηματοδότησης των ερασιτεχνικών σωματείων.

Τέλος, στο Μεσσηνιακό γνωρίζουμε εξίσου καλά, ότι οι δυσκολίες, θα εξακολουθήσουν να είναι εδώ. Οτι τα προβλήματα είναι πολλά, και κάποια, ίσως, δεν μπορούν και δεν θα λυθούν εύκολα. Ομως η προσπάθειά μας θα συνεχιστεί με πάθος, έχουμε χρέος να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για το καλό, διότι όπως έγραψε και ο ποιητής Γιάννης Κουτσοχέρας «Πάντα να πολεμάς και ν' αντιστέκεσαι, κι αν μένεις μόνος. Και στους πολλούς, ή στους λίγους ν' αντιστέκεσαι, κρατώντας την ψυχή σου βάτο φλεγόμενη για Φως, πάντα για Φως, για το καλό του Ανθρώπου...».

Το ποδηλατικό τμήμα

Το Τμήμα Ποδηλασίας του Μεσσηνιακού ξεκίνησε το 2000 και έχει να επιδείξει επιτυχίες και αγωνιστικό ήθος. Είναι μια ομάδα γνωστή στη Ελλάδα στο χώρο της Ποδηλασίας. Το τμήμα ασχολείται με την Ορεινή Ποδηλασία αλλά και με τα άλλα είδη της όπως Ποδηλασία Δρόμου-Πίστας με αρκετές διακρίσεις, σε όλες τις κατηγορίες. Μεγαλύτερη από αυτές είναι η κατάκτηση της πρώτης θέσης του Πανελληνίου Πρωταθλήματος

4cross (Ορεινή Ποδηλασία) από το Γιάννη Κορφιάντη τόσο το 2010 όσο και το 2011.

Το Τμήμα Ποδηλασίας όμως δεν μένει μόνο στο αγωνιστικό κομμάτι του ποδηλάτου αλλά έχει ξεκινήσει και το εκδρομικό, διοργανώνοντας διάφορες εκδρομές με παρέα το ποδήλατο. Περίπου 50 αθλητές προπονούνται υπό τις οδηγίες του Κοσμά Νταβουτιάν. Στα τμήματα υποδομής των ακαδημιών οι νέοι αθλητές διδάσκονται την τεχνική και

τα μυστικά του αθλήματος από έμπειρους προπονητές, στοχεύοντας να στελεχώσουν μελλοντικά τις αγωνιστικές ομάδες του Μεσσηνιακού.

Στις δραστηριότητες του τμήματος περιλαμβάνεται και η διοργάνωση πολυάριθμων αγωνιστικών εκδηλώσεων σε όλη τη Μεσσηνία ταυτίζοντας με αυτόν τον τρόπο την επωνυμία του συλλόγου με το άθλημα της Ποδηλασίας.

Ο πρωτεργάτης του ποδηλατικού τμήματος

Ο πρωτεργάτης της επαναλειτουργίας του Ποδηλατικού Τμήματος του Μεσσηνιακού το 2000 είναι ο Κοσμάς Νταβουτιάν. Επί σειρά ετών αθλητής και εδώ και χρόνια προπονητής, ο Κοσμάς Νταβουτιάν θυμάται τα πρώτα βήματα του τμήματος το 2000: “Ο πατέρας μου ήταν στο σύλλογο ενώ εγώ έκανα από μικρός ποδηλασία. Γνωρίζοντας λοιπόν ότι ο Μεσσηνιακός είχε ποδηλατικό τμήμα από τα πρώτα χρόνια της ιστορίας του, το 2000 σκέφτηκα να ενεργοποιήσω το τμήμα. Το τμήμα άρχισε σιγά σιγά να αυξάνει τους αθλητές του ενώ άρχισαν να έρχονται και διακρίσεις. Είχαμε καλούς αθλητές ενώ παράλληλα με τις συμμετοχές σε αγώνες, αναλάβαμε και την διοργάνωση πανελληνίων και περιφερειακών πρωταθλημάτων.

Στο πέρασμα των χρόνων ο Μεσσηνιακός έκανε αισθητή την παρουσία του στο χώρο της ποδηλασίας. Ο Γιάννης Κορφιιάτης κατέκτησε το πανελλήνιο πρωτάθλημα ενώ μόλις πριν λίγους μήνες η Μαρία Παναγιωτοπούλου πήρε την πρώτη στο σχολικό πρωτάθλημα που ήταν επιπέδου πανελληνίου πρωταθλήματος. Έχουν περάσει πολλοί αξιόλογοι αθλητές από το τμήμα. Αλλωστε όσοι κάνουν ποδηλασία στην Καλαμάτα, με πολύ λίγες εξαιρέσεις, έχουν περάσει από τον Μεσσηνιακό.

Όσον αφορά τις διοργανώσεις, το 2002 κάναμε το πανελλήνιο εφήβων – νεανίδων και το 2011 το πανελλήνιο ανδρών δρόμου. Έχουμε διοργανώσει περίπου 10 τοπικά πρωταθλήματα νοτιοδυτικής Ελλάδας και πάρα πολλούς διασυλλογικούς αγώνες”, λέει

ο Κοσμάς Νταβουτιάν εξηγώντας πως το μυστικό για όλα αυτά είναι “η δουλειά, το μεράκι και η όρεξη”.

Διότι εκτός από τις παραπάνω δραστηριότητες, ο Μεσσηνιακός έχει κάνει και πρωτοποριακές κινήσεις στο χώρο σε πανελλήνιο επίπεδο: “Είμαστε πρωτοπόροι στην ορεινή ποδηλασία κατάβασης αλλά και σε αγώνες για παιδιά σε πίστα καρτ, καθώς ο Γιάννης Κουβάτσος μας είχε παραχωρήσει την πίστα San Nicolas”. Είναι δύο δραστηριότητες που ξεκίνησαν από το Μεσσηνιακό και πλέον υλοποιούνται από πολλούς συλλόγους σε όλη τη χώρα”, τονίζει ο Κοσμάς Νταβουτιάν, ο οποίος σήμερα είναι προπονητής του ποδηλατικού τμήματος του Μεσσηνιακού μαζί με την προπονήτρια από την Βραζιλία Αντρέσα Φλόρες Κανακοπούλου, η οποία είναι υπεύθυνη για τα πιο μικρά παιδιά. Περίπου 40 είναι οι ενεργεία αθλητές του ποδηλατικού τμήματος του Μεσσηνιακού. Για το καθαρά προπονητικό κομμάτι ο Κοσμάς Νταβουτιάν τονίζει: “Εκτός από την αγωνιστική ποδηλασία, το πιο σημαντικό πράγμα που μαθαίνουμε από μικρά στα παιδιά είναι η ασφαλής οδήγηση. Πως να οδηγούν με βάση τους κανόνες ασφαλείας και πως να κινούνται στους δρόμους”.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΥΦΤΕΑΣ

Αθλητής και προπονητής

Ενας από τους πιο παλιούς ποδηλάτες του Μεσσηνιακού είναι ο Παναγιώτης Γυφτέας, ο οποίο διετέλεσε και υπεύθυνος ακαδημίας και συντονιστής προπονήσεων. Ως αθλητής είχε καλά πλασαρίσματα σε αγώνες ενώ έχει συμμετάσχει σε πάρα πολλούς εγχώριους και διεθνείς αγώνες. Ως αθλητής της κατηγορίας εφήβων, έτρεχε και με τα χρώματα της τοπικής επιτροπής Πελοποννήσου και Δυτικής Ελλάδας με την οποία έχει αγωνιστεί σε σημαντικούς αγώνες όπως ο διεθνής Γύρος Μακεδονίας στο 2002 και ο Γύρος Θεσσαλίας το 2003.

.....

Το τμήμα τριάθλου

Ο Μεσσηνιακός λειτουργεί και τμήμα τριάθλου όπου υπεύθυνος είναι επίσης ο Κοσμάς Νταβουτιάν. Το τμήμα ξεκίνησε το 2012 έχει αρκετές επιτυχίες, με τον Ηλία Αθανασόπουλο στους έφηβους και τον Λάκη Λαγωνικάκο στους άνδρες σε Βαλκανικούς αγώνες, αλλά και σε εγχώριες διοργανώσεις καθώς το τμήμα συμμετέχει στα πανελλήνια πρωταθλήματα.

Πανελληνιονίκης ο Κορφιιάτης

Ο Γιάννης Κορφιιάτης από το 2005 αγωνίζεται στην ομάδα του ΜΓΣ και εξειδικεύεται στην ορεινή ποδηλασία. Η κατάκτηση του πανελληνίου πρωταθλήματος 4cross (ορεινής ποδηλασίας) το 2010 και το 2011 αποτελούν τις σημαντικότερες του διακρίσεις.

Το όνομα του Μεσσηνιακού συνώνυμο του κλασικού αθλητισμού

Από τα τέλη του 19ου αιώνα, το Τμήμα Στίβου του Μεσσηνιακού θεωρείται και εξακολουθεί να θεωρείται ως ένα από τα αξιολογότερα της χώρας στο πλαίσιο της προσφοράς του στον αθλητισμό και στην κοινωνία. Αξιολογούμενοι αθλητές αναδείχθηκαν κατά καιρούς από τα φυτώρια του συλλόγου, προβάλλοντας το όνομα του Μεσσηνιακού και της Καλαμάτας στην Ελλάδα, και παράλληλα το όνομα της χώρας στο εξωτερικό. Ως αποτέλεσμα των παραπάνω, το όνομα του Μεσσηνιακού έγινε συνώνυμο με αυτό του κλασικού αθλητισμού.

Η πληθώρα των αθλητικών επιτευγμάτων και των επιτυχιών των Μεσσηνίων αθλητών αφορούν:

Συμμετοχή σε Ολυμπιακούς Αγώνες, Παγκόσμια - Πανευρωπαϊκά Πρωταθλήματα, Βαλκανικούς Αγώνες και Meeting διεθνούς εμβέλειας, κατάκτηση μεταλλίων στις κορυφαίες διοργανώσεις, πραγματοποίηση κορυφαίων επιδόσεων στον κόσμο, στελέκωση των Εθνικών Ομάδων Στίβου όλων των κατηγοριών.

Ιδιαίτερα σημαντικός είναι και ο αριθμός των αθλητών του Μεσσηνιακού με διακρίσεις

και κατακτήσεις μεταλλίων σε εγχώριες διοργανώσεις. Επιπρόσθετα, το συγκεκριμένο Τμήμα διακρίνεται και σε επίπεδο αξιολόγησης αθλητικών σωματείων που διενεργείται σε ετήσια βάση από την Ελληνική Ομοσπονδία Στίβου, τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. Η θέση κατάταξης που καταλαμβάνει ο Μεσσηνιακός τα τελευταία χρόνια κυμαίνεται από την 19η έως και την 40η, μεταξύ 300 και πλέον ενεργών σωματείων Στίβου στην Ελλάδα. Κορυφαία στιγμή του Τμήματος θεωρείται η αγωνιστική περίοδος 1989-1990 κατά την οποία ο Μεσσηνιακός ανακηρύχθηκε κορυφαίος επαγγελματικός σύλλογος στη χώρα.

Τμήματα και Αγωνιστικές Κατηγορίες

Ο Μεσσηνιακός είναι οργανωμένος σε τμήματα ανάλογα με τις ηλικιακές κατηγορίες των αθλητών του και τις αγωνιστικές τους υποχρεώσεις. Οι εν ενεργεία αθλητές υπολογίζονται στους 400 και στελεχώνουν τόσο τα αγωνιστικά τμήματα όσο και τις Ακαδημίες του συλλόγου. Τα αγωνιστικά τμήματα συμμετέχουν σε Πανελλήνια και Διασυλλογικά Περιφερειακά Πρωταθλήματα ανοικτού και κλειστού στίβου όλων των κατηγοριών ενώ

οι νεαροί αθλητές και αθλήτριες των Ακαδημιών λαμβάνουν μέρος σε ημερίδες στίβου που διοργανώνουν τόσο οι τοπικές ενώσεις του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. Πελοποννήσου όσο και ο Μεσσηνιακός. Η προπονητική περίοδος ξεκινά κάθε Σεπτέμβριο και ολοκληρώνεται τον Ιούλιο του επομένου έτους με την συμμετοχή των αθλητών του Μεσσηνιακού στα Πανελλήνια Πρωταθλήματα, στις κορυφαίες διοργανώσεις της χρονιάς. Οι προπονήσεις, με εξαίρεση την Κυριακή, πραγματοποιούνται καθημερινά στο Δημοτικό Στάδιο Καλαμάτας και αφορούν τόσο τις αγωνιστικές ομάδες όσο και τα τμήματα υποδομής. Για τον καλύτερο συντονισμό των προπονητικών ομάδων, οι αθλητές των οποίων η ηλικία αντιστοιχεί σε τάξεις του Γυμνασίου και άνω, έχουν τη δυνατότητα για καθημερινή προπονητική δραστηριότητα από τη Δευτέρα μέχρι και το Σάββατο. Οι αθλητές των Ακαδημιών οι οποίες στελεχώνονται από ηλικίες τάξεων του Δημοτικού έχουν την ευκαιρία για συμμετοχή στα προγράμματα του συλλόγου 6 φορές την εβδομάδα: Δευτέρα έως και Σάββατο. Το ωράριο λειτουργίας ποικίλει ανάλογα με την εποχική περίοδο.

Τμήμα Στίβου Μεσσήνης

Για περισσότερο από 15 χρόνια λειτουργεί Τμήμα Στίβου του Μεσσηνιακού στην πόλη της Μεσσήνης. Η προσπάθεια αυτή ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας του 90. Ως αποτέλεσμα της μεθοδικής και συστηματικής δουλειάς, πολλά παιδιά της περιοχής εξελιχθήκαν σε σημαντικές αθλητικές προσωπικότητες με κορυφαία όλων αυτή του Λούπη Τσάτουμα. Σήμερα, με την ίδια συνέπεια και τους ίδιους υψηλούς στόχους αθλητές και προπονητές εργάζονται για την επίτευξη ανάλογων επιτευχίων. Σκοπός του τμήματος είναι η προσέλκυση μεγάλου αριθμού παιδιών στις τάξεις του στίβου με συνέπεια την ανάπτυξη του αθλητισμού στη Μεσσήνη. Μέσω της συμμετοχής στα προγράμματα εκγύμνασης, οι νέοι της περιοχής βρίσκουν ευκαιρίες για ατομικές και ομαδικές διακρίσεις στον τομέα του αθλητισμού. Δημιουργούν μια παρακαταθήκη για το μέλλον τους εντάσσοντας τον αθλητισμό στη ζωή τους με συνέπεια την εξασφάλιση όλων των προϋποθέσεων για ένα υγιεινό τόπο ζωής.

Το τμήμα στίβου του Μεσσηνιακού που εδρεύει στη Μεσσήνη απαρτίζεται από 50 αθλητές και αθλήτριες. Ήδη η ομάδα της πόλης καταγράφει αξιόλογες επιτυχίες τόσο στα διασυλλογικά όσο και τα πανελλήνια πρωταθλήματα. Το πρόγραμμα των προπονήσεων πραγματοποιείται στο Δημοτικό Στάδιο Μεσσήνης και στο Δημοτικό Στάδιο Καλαμάτας, στο οποίο οι αθλητές εξοικειώνονται και εξασκούνται σε συνθήκες ανάλογες των αγωνιστικών διοργανώσεων που συμμετέχουν.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Σπουδαίος αθλητής και προπονητής

Ο Γιώργος Σμυρνης ξεκίνησε τον αθλητισμό με προπονητή το Δημήτρη Πουλόπουλο στα τέλη της δεκαετίας του 70. Συμμετείχε σε πολυάριθμα διασυλλογικά πρωταθλήματα κατακτώντας την πρώτη θέση στα αγωνίσματα των 800 και 1500 μέτρων.

Παράλληλα έλαβε μέρος στα Πελοποννησιακά πρωταθλήματα καθώς επίσης στα πανελλήνια πρωταθλήματα ανωμάλου δρόμου.

Με την ομάδα σκυταλοδρομίας 4x400 αγωνίστηκε στην πρώτη διοργάνωση των «Παπαφλεσσείων» της σύγχρονης εποχής το 1984, όπου και επέτυχε επίδοση 3':27".00.

Το 1991 σταμάτησε την ενεργό δράση και 3 χρόνια μετά ανέλαβε ως προπονητής την εκγύμναση αθλητών που η ηλικία τους αντιστοιχεί στην κατηγορία των Παμπαίδων/ Παγκορασίδων και Παίδων/ Κορασίδων.

Ατομικά Ρεκόρ:

800m: 1':59".00

1500m: 4':07".30

Επαγγελματική Ιδιότητα:

Εκπαιδευτικός Φυσικής Αγωγής

ΧΡΗΣΤΟΣ ΞΥΠΟΛΗΤΟΣ

“Χαίρομαι που προόδευσε ο Μεσσηνιακός”

Ο Χρήστος Ξυπόλιτος είναι η ζωντανή ιστορία του Μεσσηνιακού! Ο φύλακας που πέρασε σχεδόν όλη του τη ζωή στο γήπεδο του Μεσσηνιακού κάνοντας κατά καιρούς, όπως λέει ο ίδιος, κάθε είδους δουλειά. “Είμαι στο Μεσσηνιακό και στο γήπεδο από το 1959. Εχω φάει τη ζωή μου στο γήπεδο αυτό. Όταν ήρθα δεν υπήρχε τίποτα, μόνο αποθήκες με... ποντίκια. Ήταν δύσκολες εποχές. Ήμουν μόνος μου και έφτιαχνα

συνέχεια το γήπεδο για αγώνες καθώς δεν υπήρχε άλλο. Δούλευα μέρα και νύχτα για τη συντήρηση του γηπέδου. Πέρα από φύλακας έκανα ότι δουλειά χρειαζόταν. Λειτουργούσα ως έφορος, φροντιστής ακόμη και ως εισπράκτορας των συνδρομών για το σύλλογο και το γήπεδο”. Ο Χρήστος Ξυπόλιτος όπως είναι λογικό νιώθει το γήπεδο του Μεσσηνιακού σπίτι του και το σύλλογο οικογένεια του. Για αυτό και είναι από τους

ανθρώπους που χαίρονται περισσότερο για την εξέλιξη του συλλόγου: “Τώρα χαίρομαι πάρα πολύ που βλέπω να έχουν γίνει τόσα ωραία πράγματα στο γήπεδο του Μεσσηνιακού. Γραφεία, αποδυτήρια, ωραίες εγκαταστάσεις. Παρότι έχω προβλήματα υγείας με ευχαριστεί να κάνω βόλτες και να τα χαζεύω όλα αυτά. Θα φύγω ευχαριστημένος που ο Μεσσηνιακός προόδευσε και έφτιαξε τόσα ωραία πράγματα...”.

Διακρίσεις και μετάλλια από την ομάδα του Χρήστου Γεννάτου

Το τμήμα της Αρσης Βαρών του Μεσσηνιακού ιδρύθηκε το 1998 και είχε σπουδαίες διακρίσεις για σχεδόν 15 χρόνια. Πρωτεργάτης αυτής της προσπάθειας και προπονητής της ομάδας ήταν ο Χρήστος Γεννάτος που ήταν παλιός αθλητής της Αρσης Βαρών. Με πολύ μεράκι και δουλειά ο Γεννάτος κατόρθωσε μέσα σε λίγα χρόνια να φέρει τον Μεσσηνιακό ανάμεσα στα κορυφαία σωματεία της Ελλάδας στο “άθλημα των δυνατών”.

Αρκετές χρονιές ο Μεσσηνιακός ήταν πανελλαδικά μέσα στην πρώτη δεκάδα, ενώ η γυναικεία ομάδα του συλλόγου είχε φτάσει μέχρι και στην 3η θέση πανελληνίως. Οι αριθμοί του Χρήστου Γεννάτου είχαν πολλές επιτυχίες και μετάλλια σε πανελλήνια πρωταθλήματα που έπαιρναν μέρος.

Επιστέγασμα αυτών των διακρίσεων ήταν και η κλήση στην Εθνική ομάδα για αρκετούς αθλητές και αθλήτριες και η εκπροσώπηση της χώρας μας σε αγώνες στο εξωτερικό. Αξιοσημείωτο για το τμήμα Αρσης Βαρών του Μεσσηνιακού, πως οι αθλητές του συλλόγου δεν είχαν την παραμικρή οικονομική επι-

βάρυνση. Ολα τα έξοδα για προπονήσεις, αγώνες και τον εξοπλισμό τους (παπούτσια, φόρμες, μαγιό κτλ) τους τα πρόσφερε η Ελληνική Ομοσπονδία Αρσης Βαρών και ο Μεσσηνιακός Γ.Σ. Δυστυχώς η λειτουργία του πολύ δραστήριου τμήματος του Μεσσηνιακού, αναστάλη το 2012 εξαιτίας ενός σοβαρού αυτοκι-

νητιστικού ατυχήματος που είχε ο προπονητής Χρήστος Γεννάτος με τρεις αθλητές του. Συγκεκριμένα στις 25 Νοεμβρίου 2012 και ενώ επέστρεφαν από την Αριδαία και το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα που είχαν λάβει μέρος, είχαν τροχαίο ατύχημα στην Αμφιλοχία, με συνέπεια τον σοβαρό τραυματισμό του προπονητή Χρήστου Γεννάτου και τον λιγότερο σοβαρό τραυματισμό δύο αθλητριών (Σοφία Φάσσου, Μαρία Ναούμπ) και ενός αθλητή (Δημήτρης Ουάμπικ). Ορισμένοι από τους αθλητές του τμήματος της Αρσης Βαρών του Μεσσηνιακού που διακρίθηκαν ήταν οι: Χριστίνα Φιλανδριανού, Λυκούργος Κοζομπόλης, Μαρία Ναούμπ, Μαρία Κουμουνδούρου, Γιάννης Γεννάτος, Σοφία Φάσσου, Σταυρούλα Λειβαδίτη, Δημήτρης Ουάμπικ, Τεμίρ Ρομάν, Βασίλης Τζανέτος κ.α.

Ο Χρήστος Γεννάτος με τον Πύρρο Δήμα

Οι 26 πρόεδροι του Μεσσηνιακού

1. ΜΠΕΝΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ήταν δικηγόρος και απόγονος της ιστορικής οικογένειας των Μπενάκηδων της Καλαμάτας. Υπήρξε δήμαρχος Καλαμάτας και 1ος πρόεδρος του Συλλόγου το 1895.

2. ΠΑΓΩΝΗΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Δικηγόρος. Ήταν πρόεδρος τα χρόνια 1896-1897.

3. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ

Δικηγόρος. Υπηρέτησε τον Μεσσηνιακό ως Πρόεδρος τα έτη 1897-1899, 1900-1901, 1903-1905 και τέλος το 1910.

4. ΚΑΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Δικηγόρος. Ήταν πρόεδρος για λίγους μήνες 1899 και μέχρι τον Μάιο του 1900.

5. ΔΑΖΕΑΣ ΜΑΡΚΟΣ

Δικηγόρος. Ήταν πρόεδρος την περίοδο 1905-1909.

6. ΧΡΙΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Καθηγητής Γυμνασίου. Πρόεδρος που συνέδεσε το όνομά του με την επανίδρυση του Μεσσηνιακού του 1924-1927.

7. ΣΑΛΜΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Δικηγόρος, δημοσιογράφος ποιητής. Βασικός συντελεστής της επανίδρυσης του Μεσσηνιακού το 1924. Υπήρξε Δήμαρχος Καλαμάτας. Πρόεδρος από το 1927 μέχρι το 1936.

8. ΣΑΛΜΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Δικηγόρος. Πρόεδρος την περίοδο 1936-1937.

9. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Στρατιωτικός, μηχανικός. Υπήρξε πρόεδρος την περίοδο 1937-1938.

10. ΠΑΛΑΜΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Υποθηκοφύλακας. Υπήρξε Δήμαρχος Καλαμάτας. Ο μακροβύτερος πρόεδρος τα δύσκολα χρόνια 1938-1953.

11. ΚΑΙΣΑΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Γιατρός φυματιολόγος. Υπήρξε Δήμαρχος Καλαμάτας. Πρόεδρος τα χρόνια 1953-1957.

12. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Δημοσιογράφος. Υπήρξε πρόεδρος τα χρόνια 1957-1963.

13. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ

Επιχειρηματίας. Πρόεδρος την περίοδο 1964-1965.

14. ΖΟΥΖΑΝΕΑΣ ΔΗΜ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ήταν καθηγητής Φυσικής. Πρόεδρος τα χρόνια 1965-1967.

15. ΚΑΨΑΛΙΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ελεύθερος επαγγελματίας. Πρόεδρος στα τέλη του 1966 και παρέμεινε για λίγους μήνες το 1967.

16. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ήταν έμπορος κεριών και συναφών ειδών στην πλατεία Αγ. Αποστόλων. Πρόεδρος τα χρόνια 1972-1975.

17. ΚΟΥΤΕΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Επιχειρηματίας. Πρόεδρος ήταν δύο διαφορετικές περιόδους, 1967-1972 και 1979-1986.

18. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Δικηγόρος. Υπήρξε πρόεδρος τα χρόνια 1975-1978.

19. ΚΑΠΕΡΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Γιατρός παθολόγος. Υπήρξε πρόεδρος την περίοδο 1978-1979.

20. ΛΑΓΑΝΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ελεύθερος επαγγελματίας. Πρόεδρος τα χρόνια 1986-1990.

21. ΜΑΛΑΠΕΤΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ελεύθερος επαγγελματίας. Πρόεδρος την περίοδο 1990-1991.

22. ΤΣΑΚΩΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Έμπορος αθλητικών ειδών. Πρόεδρος την περίοδο 1992-1995.

23. ΜΙΣΕΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

Έμπορος φαρμάκων. Πρόεδρος τα χρόνια 1995-2007.

24. ΝΤΑΒΟΥΤΙΑΝ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ιδιωτικός υπάλληλος στον τομέα των φαρμάκων. Υπήρξε πρόεδρος του Συλλόγου την περίοδο 2008-2011.

25. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Επιχειρηματίας. Πρόεδρος του Συλλόγου την περίοδο 2012-2013. Για τη συμβολή του στις δραστηριότητες και την οικονομική ενίσχυση του συλλόγου δόθηκε το όνομά του στο γήπεδο.

26. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ιδιωτικός υπάλληλος. Είναι ο σημερινός πρόεδρος και η θητεία του άρχισε το 2014, όπου και ξεκινά το όραμά του.

Μια ζωή στον Μεσσηνιακό!

Το όνομα του Δημήτρη Πουλόπουλου είναι ταυτισμένο με το τμήμα στίβου του Μεσσηνιακού. Ένας άνθρωπος που έχει περάσει σχεδόν όλη του τη ζωή στο σύλλογο, ως αθλητής, προπονητής και παράγοντας.

Ξεκίνησε την ενασχόληση του με το στίβο το 1963, συμμετέχοντας ως αθλητής στις αγωνιστικές υποχρεώσεις του συλλόγου. Με ένα διάλειμμα λίγων ετών για σπουδές, από τότε είναι πάντα μέλος της οικογένειας του Μεσσηνιακού. Η αθλητική του καριέρα ολοκληρώθηκε το 1973, έχοντας αγωνιστεί σε πολυάριθμους αγώνες ημιαντοχής. Ήταν ο νικητής της κούρσας των 1.500 μέτρων στα «Παπαφλέσσεια» του 1968, στη διοργάνωση με την οποία βρίσκεται σε συνεχή σύνδεση μέχρι και σήμερα. Αποφοίτησε από την Εθνική Ακαδημία Σωματικής Αγωγής στα μέσα της δεκαετίας του 70 και εργάστηκε ως εκπαιδευτικός Φυσικής Αγωγής μέχρι το 2008. Ανέλαβε προπονητικά καθήκοντα στο Μεσσηνιακό το 1975 και συνέβαλλε στην ανάπτυξη του στίβου από το πόστο αυτό, για περισσότερο από 30 χρόνια. Έχει να επιδείξει μια σειρά από σημαντικές διεθνείς και πανελλήνιες διακρίσεις αθλητών, που προπονήθηκαν υπό τις οδηγίες του.

Στις αρχές της δεκαετίας του 80 ήταν πρωτεργάτης στην αναβίωση του θεσμού των «Παπαφλέσσειων», στα οποία παραμένει μέχρι τώρα ως διευθυντής της διοργάνωσης.

Από το 2010 μέχρι και σήμερα είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου του ΣΕΓΑΣ.

“Ο ΜΓΣ καθόρισε και την επαγγελματική μου δραστηριότητα”

Ο ίδιος δεν κρύβει ότι ο Μεσσηνιακός έχει σημαδέψει όλη του τη ζωή. “Ο Μεσσηνιακός με έκανε να ασχοληθώ με τον αθλητισμό, όταν ως μαθητής Γυμνασίου το 1963 γνώρισα το σύλλογο. Και όχι μόνο αυτό. Θα έλεγα ότι ο Μεσσηνιακός καθόρισε και την μελλοντική μου επαγγελματική δραστηριότητα, αφού έχοντας ενταχθεί στον Μεσσηνιακό και θέλοντας να τον υπηρετήσω επέλεξα να συνεχίσω στον αθλητισμό και να σπουδάσω στην Γυμναστική Ακαδημία”. Μέσα από την δραστηριότητα του στο Μεσσηνιακό ο Δημήτρης Πουλόπουλος καταξιώθηκε στο χώρο του αθλητισμού και παράλληλα, όπως τονίζει, κέρδισε πάρα πολλά πράγματα: “Γνώρισα πολλούς σπουδαίους ανθρώπους, αθλητές, προπονητές και παράγοντες από όλο τον κόσμο ενώ πολύ σημαντική για μένα ήταν η

συνύπαρξη με τους αθλητές μου στον Μεσσηνιακό και τους παράγοντες του συλλόγου”.

Τα πρώτα δύσκολα χρόνια και η άνοδος των “Παπαφλέσσειων”

Ξεκινώντας μια σύντομη αναδρομή της ζωής του Δημήτρη Πουλόπουλο στο Μεσσηνιακό, ο έμπειρος παράγοντας πλέον, μας εξιστορεί τις πρώτες έντονες αναμνήσεις: “Αυτό που είναι αξέχαστο είναι το ασφυκτικά γεμάτο από κόσμο γήπεδο στα “Παπαφλέσσεια” των πρώτων ετών τη δεκαετία του ‘60. Συμμετείχαν αθλητές κυρίως από την Πελοπόν-

νησο και παρότι δεν ήταν μεγάλη η εμβέλεια των αγώνων ο κόσμος γέμιζε το γήπεδο. Ήταν κάτι πρωτόγνωρο για εμένα.

Η οικονομική κατάσταση βέβαια ήταν δύσκολη εκείνα τα χρόνια. Αρκεί να σας πω ότι ως σύλλογος είχαμε ένα ζευγάρι παπούτσια spikes τα οποία φορούσαμε με τη σειρά όλοι οι δρομείς στους αγώνες μας. Σε κάποιες περιπτώσεις τα παπούτσια ήταν μεγάλα, οπότε τα γέμιζα με χαρτιά για να κάνω τον αγώνα μου. Από το 1984 που τα “Παπαφλέσσεια” μεταφέρθηκαν στο Δημοτικό Στάδιο άρχισαν

να βελτιώνονται τα πράγματα και οι οικονομικές συνθήκες στο σύλλογο αλλά και γενικότερα στο χώρο του στίβου.

Θα μου μείνει για πάντα χαραγμένη στο μυαλό η διοργάνωση του 1996 όταν είχαμε 6 επιδόσεις που ήταν οι καλύτερες του κόσμου. Τα “Παπαφλέσσεια” του 1996 ήταν κομβικά, ήταν η πρώτη τόσο σπουδαία διοργάνωση. Τα επόμενα χρόνια οι επιτυχίες στο μίτινγκ της Καλαμάτας ήταν πάρα πολλές, μέχρι το 2014 όταν πλέον λόγω των οικονομικών συνθηκών η διοργάνωση άρχισε να φθίνει και να έχει μικρότερη εμβέλεια. Θεωρώ καθοριστική για την εξέλιξη των “Παπαφλέσσειων” την συμβολή του δήμου από το 1996, όταν ήταν δήμαρχος ο Χρήστος Μαλαπάνης, ο οποίος βοήθησε πολύ την εξέλιξη της διοργάνωσης. Ο κλασικός αθλητισμός της Καλαμάτας του οφείλει πολλά”.

Προπονητής πολλών σπουδαιών αθλητών

Ο Δημήτρης Πουλόπουλος ήταν ο προπονητής πολλών σπουδαιών αθλητών του Μεσσηνιακού: “Η ενασχόληση μου ως προπονητής στο Μεσσηνιακό χωρίζεται σε δύο περιόδους. Η πρώτη την περίοδο 1975-1983 στο καρβουνίδι του Μεσσηνιακού, με κακές συνθήκες όπου όμως άρχισαν να έρχονται οι πρώτες μεγάλες διακρίσεις από αθλητές όπως οι Βασίλης Σπηλιωτόπουλος, Αργύρης Σμυρνης, Θοδωρής Παυλής, Χαράλαμπος Μπάμπαλης και άλλοι. Η δεύτερη περίοδος είναι από το 1983 έως το 2004 όταν και σταμάτησα την προπονητική. Στο Δημοτικό Στάδιο πλέον, πλήρως εξοπλισμένο με όργανα. Οι διακρίσεις ήταν πάρα πολλές σε πανελλήνιες και διεθνείς διοργανώσεις. Υπήρξαν αθλητές, τουλάχιστον πανελλήνιους, όπως οι Ζαχάρω Κακαβά, Γιώργος Δημητρόπουλος, Κώστας Ταμπουρέας, Γιάννης Καλυβιώτης, Γιάννης Τασσιόπουλος, Διονύσης Πουλής, Γιώργος Κουλιέρης, Γιώργος Βέλμαχος, Λάμπρος Ζερβάκος, Γιάννης Μιχόπουλος, Μπάμπης Ράλλης, Ελένη Χαντζή, Σοφία Αθανασοπούλου, Σωτήρης Παπαδέας, Ρούλα Κούτσαρη”.

Στις κορυφαίες ομάδες της χώρας

Τη δεκαετία του ‘90 ο Μεσσηνιακός έκανε και μεταγραφές ξένων αθλητών και αθλητριών, οι οποίοι πλαισίωναν το πολύ καλό ντόπιο υλικό. “Ο Μεσσηνιακός χτυπούσε το διασυλλογικό πρωτάθλημα στις γυναίκες. Σε αγώνες στο ΟΑΚΑ, οι 4 καλύτερες ομάδες της χώρας που χτυπούσαν τις πρώτες θέσεις ήταν ο Μεσσηνιακός, ο Πανελλήνιος, ο Τρίτων Θεσσαλονίκης και ο Ολυμπιακός”.

Ο “ιπτάμενος” Λούης Τσάτουμας, με την σούπερ επίδοση 8,66μ. στο μήκος

Ο Λούης Τσάτουμας είναι δίχως αμφιβολία ένας από τους μεγαλύτερους αθλητές που έβγαλε το τμήμα στίβου του Μεσσηνιακού. Ο αθλητής με τις μεγαλύτερες διακρίσεις και συμμετοχές σε Ολυμπιακούς Αγώνες, Παγκόσμια και Πανευρωπαϊκά πρωταθλήματα ανοικτού και κλειστού στίβου, διεθνήμίτινγκ, ευρωπαϊκά κύπελλα κ.α. Ξεχωριστή στιγμή στην καριέρα του Λούη Τσάτουμα ήταν η επίδοση που είχε κάνει στο μήκος στις 2 Ιουνίου 2007 στα “Παπαφλέσσεια”, με άλμα στα 8,66μ. Ήταν η καλύτερη παγκόσμια επίδοση στο μήκος για εκείνη τη χρονιά και η 8η καλύτερη επίδοση στον κόσμο στην ιστορία του αθλήματος.

Με το 8,66 ο Λούης κατέρριψε και το πανελλήνιο ρεκόρ στο μήκος που κατείχε από το 1994 ο Κώστας Κουκοδήμος. Σημειώτεον πως έχει κατακτήσει 11 φορές την πρώτη θέση στα πανελλήνια πρωταθλήματα στίβου. Ο Μεσσηνίος πρωταθλητής συμμετείχε σε τρεις διοργανώσεις Ολυμπιακών Αγώνων, σε τέσσερα Παγκόσμια Πρωταθλήματα ανοικτού και πέντε κλειστού. Οι καλύτερες στιγμές της αθλητικής του καριέρας ήταν η κατάκτηση του αργυρού μεταλλίου το 2014 στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα της Ζυρίχης, αλλά και το αργυρό στην αντίστοιχη διοργάνωση του 2006 στον κλειστό. Δύο φορές ήταν 4ος σε Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κλειστού, το 2006 και στο 2014, ενώ το 2012 ήταν 6ος. Στη διάρκεια της καριέρας του έκανε εννέα φορές πανελλήνιο ρεκόρ σε όλες τις κατηγορίες και “προσγειώθηκε” 22 φορές πάνω από τα 8,20μ.

Ο Τσάτουμας ξεκίνησε να κάνει στίβο στην έκτη δημοτικού, στη γενέτειρά του τη Μεσσήνη, με πρώτο προπονητή τον Μιχάλη Μπιζιμή. Ο ίδιος θυμάται “Από μικρός που άρεσε ο αθλητισμός και δοκίμασα πολλά αθλήματα, ποδόσφαιρο, μπάσκετ, βόλει, με κέρδισε όμως ο στίβος. Με έβαζε ο Δημήτρης Πουλόπουλος να τρέχω ανώμαλο δρόμο, ήμουν καλός και στα σπριντ, όμως τελικά κατέληξα στα μήκος όταν στη β’ γυμνασίου κέρδισα το πανελλήνιο πρωτάθλημα στο μήκος στο γήπεδο Καραϊσκάκη”.

Ο Λούης Τσάτουμας συνεργάστηκε με σπουδαίους προπονητές του χώρου, όπως οι Δημήτρης Βασιλικός και Γιώργος Πομάσκι. Το 2007 πήγε από τον Μεσσηνιακό στον

Ολυμπιακό, όμως μετά από 2,5 περίπου χρόνια γύρισε στην ομάδα που ξεκίνησε την καριέρα του, για να σταματήσει τον στίβο το 2017, σε ηλικία 35 ετών, εξαιτίας και των πολλών τραυματισμών που αντιμετώπιζε τα τελευταία χρόνια.

Οι διακρίσεις του

- **2010** 6ος Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα
- **2009** 11ος Παγκόσμιο Πρωτάθλημα
- **2009** 3ος Μεσογειακοί Αγώνες
- **2009** 3ος Σούπερ Λίγκα
- **2007** 2ος Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα κλειστού στίβου
- **2007** 2ος Σούπερ Λίγκα
- **2006** 4ος Παγκόσμιο Πρωτάθλημα κλειστού
- **2006** 8ος Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα
- **2003** 12ος Παγκόσμιο Πρωτάθλημα
- **2001** 1ος Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ε/Ν
- **1999** 4ος Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Π/Κ
- **1998** 4ος Παγκόσμιο Πρωτάθλημα νεότητας (Π/Κ)

Από τον περασμένο Σεπτέμβρη ο Λούης Τσάτουμας εντάχθηκε στο προπονητικό τιμ του Μεσσηνιακού, για να μεταδώσει τις γνώσεις και τις εμπειρίες που απέκτησε τόσα χρόνια στα ταρτάν του στίβου.

“Για επαρχιακός σύλλογος ο Μεσσηνιακός κάνει εξαιρετική δουλειά, με δεδομένες και τις εγκαταστάσεις που υπάρχουν. Το προπονητικό τιμ είναι σε πολύ υψηλό επίπεδο και φαίνεται από τις επιτυχίες που υπάρχουν σε αγώνες και από τα παιδιά που αυξάνονται στις ακαδημίες. Υπάρχουν πολλά ταλέντα στον Μεσσηνιακό που δείχνουν πως έχουν μέλλον, όμως πηγαίνουν για σπουδές, φεύγουν από το νομό και πηγαίνουν σε άλλους συλλόγους...”, τονίζει ο Τσάτουμας που αναφέρθηκε και στο 8,66 που σημείωσε πριν 11 χρόνια στο Δημοτικό Στάδιο Καλαμάτας:

“Ήταν διπλή η χαρά μου γιατί σημείωσα μια από τις καλύτερες επιδόσεις όλων των εποχών στο σπίτι μου και μπροστά στον κόσμο που με έχει στηρίξει όλα αυτά τα χρόνια”.

Από 7 χρόνων στον Μεσσηνιακό!

Από 7 χρόνων στον Μεσσηνιακό είναι ο Γιάννης Καλυβιώτης! Το ερέθισμα το πήρε από τον θείο του Νίκο Καλυβιώτη που ήταν μαραθωνοδρόμος στο Μεσσηνιακό.

Από τα μαθητικά του χρόνια ήταν καλός στο μπαλάκι και φυσικό επακόλουθο ήταν να στραφεί στον ακοντισμό.

Το 1988 έβγαλε το πρώτο του δελτίο στον Μεσσηνιακό σε ηλικία 15 ετών, με προπονητή τον Βασίλη Μπακόλη.

Ο Γιάννης Καλυβιώτης θεωρεί αθλητικό του πατέρα τον Δημήτρη Πουλόπουλο, που τον πίστεψε από την αρχή, τον στήριξε και του έδωσε ελευθερία κινήσεων.

Υπό τις οδηγίες του Πουλόπουλου πέτυχε 3η Πανελλήνια νίκη στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Έφηβων. Την ίδια χρονιά ήταν μέλος της Εθνικής Ομάδας των Εφήβων λαμβάνοντας μέρος σε διεθνή τετραεθνή συνάντηση στίβου. Το 1993 εντάχθηκε στην ομάδα του Βασίλη Κοκκόλη στις εγκαταστάσεις του Ολυμπιακού Σταδίου στην Αθήνα. Το 1995 κατέκτησε την 3η θέση στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Νέων. Από νεαρή ηλικία αντιμετώπισε έντονα προβλήματα τραυματισμών γεγονός που επηρέασε αισθητά την προπονητική διαδικασία.

Ο Γιάννης Καλυβιώτης σταμάτησε την αθλητική του καριέρα το 2002, σε ηλικία μόλις 29 ετών. Είναι καθηγητής ΤΕΦΑΑ με μεταπτυχιακό στην Αγγλία στο Sports Management. Το 2004 ήταν μέλος της οργανωτικής επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας και από το 2005 μέχρι σήμερα είναι στην προπονητική ομάδα του Μεσσηνιακού.

Διακρίσεις:

- **1995** 3ος Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Νέων στα Τρίκαλα
- **1992** 3ος Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Εφήβων/ Νεανίδων στα Τρίκαλα
- **1994** 4ος Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Νέων στα Γιάννενα
- **1993** 4ος Εαρινό Πρωτάθλημα στην Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **1991** 4ος Πανελλήνιο Σχολικό Πρωτάθλημα στο Φάληρο
- **1990** 4ος Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Παίδων/ Κορασίδων στη Θεσσαλονίκη
- **1995** 5ος Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών στην Πάτρα
- **1999** 6ος Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών στην Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **1997** 6ος Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών στην Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **1992** 7ος Τετραεθνή Συνάντηση Στίβου Εφήβων/ Νεανίδων, στη Δράμα

- **2000** 8ος Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών στην Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **1988** Συμμετοχή στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Παίδων/ Κορασίδων στην Αθήνα (ΟΑΚΑ)

Ατομικά Ρεκόρ:

- **Κατηγορία Ανδρών:** 64,99μ, Διασυλλογικό Πρωτάθλημα Ανδρών/Γυναικών, 15/7/1999, Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **Κατηγορία Νέων:** 64.62μ, Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών, 1995, Πάτρα
- **Κατηγορία Εφήβων:** 60.58μ Πανελλήνιο Σχολικό Πρωτάθλημα, 1991, Πειραιάς
- **Κατηγορία Παίδων:** 62.14μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Παίδων/ Κορασίδων, Θεσσαλονίκη
- 37η καλύτερη επίδοση όλων των εποχών στους άνδρες
- Μέλος Εθνικής Ομάδας Εφήβων/ Νεανίδων 1992

Ενας από τους ταχύτερους Έλληνες σπρίντερ

Ο Διονύσης Πουλής ξεκίνησε να παίζει ποδόσφαιρο από μικρή ηλικία, όμως τον κέρδισε ο στίβος και οι ταχύτητες. Το 1989 σε ηλικία 17 ετών βγήκε πρώτος σε πανελλήνιους σχολικούς αγώνες, ύστερα ήταν 2ος στο πανελλήνιο παιδών στα 100 μέτρα και γενικότερα ήταν από τους πιο ταλαντούχους αθλητές ταχυτήτων σε πανελλαδικό επίπεδο. Διέθετε όλα εκείνα τα στοιχεία των ειδικών και εξειδικευμένων κινητικών ικανοτήτων που συνθέτουν έναν «καθαρόαιμο» αθλητή δρόμων ταχύτητας. Ο Πουλής παρά τη μικρή προπονητική του ηλικία στο χώρο των δρομικών αγωνισμάτων κατάφερε γρήγορα να ξεχωρίσει πραγματοποιώντας αξιόλογες αγωνιστικές επιδόσεις και επιτυγχάνοντας ατομικές διακρίσεις. Είναι ο ταχύτερος αθλητής προερχόμενος από τη Μεσσηνία και κατέχει υψηλή θέση κατάταξης ανάμεσα στους καλύτερους Έλληνες σπρίντερ όλων των εποχών.

Ο ίδιος θυμάται με νοσταλγία εκείνα τα χρόνια: «Έζησα τις καλές εποχές του στίβου, πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας που υπήρχαν μεγάλες επιτυχίες και αναγνωρισιμότητα στους αθλητές του στίβου. Ημουν στην Εθνική ομάδα και έκανα προπόνηση με τα μεγαλύτερα ονόματα εκείνης της εποχής στους δρόμους ταχύτητας, όπως οι Κεντέρης, Παυλάκης, Τερζιάν, Σμπώκος, Γενοβέλης κ.α. Εμείνα τρία χρόνια ως φοιτητής στους ξενώνες του Ολυμπιακού Στάδιου και οι εμπειρίες και οι παραστάσεις που έζησα ήταν μοναδικές. Αν είχα αρχίσει 2-3 χρόνια νωρίτερα τον στίβο θα είχα καλύτερη τεχνική, μιας και τις πρώτες μου επι-

τυχίες στους δρόμους τους έκανα με προπόνηση ποδοσφαίρου!

Ο Διονύσης Πουλής συγκαταλέγει τον Μεσσηνιακό στις καλύτερες ομάδες στίβου της Ελλάδας, ενώ σημαντικότερη επιτυχία του θεωρεί την 3η θέση που κατέκτησε το 1994 στην σκυταλοδρομία 4Χ100 με την Εθνική ομάδα νέων στο πανευρωπαϊκό της Τσεχίας. Προπονητές του ήταν οι Τάκης Βεντίκος, Δημήτρης Ευαγγελόπουλος και Δημήτρης Πουλόπουλος. Το 2003 σταμάτησε τον στίβο και έκτοτε ασχολήθηκε με την προπονητική και το ποδόσφαιρο.

Οι διακρίσεις του:

- **1989** 1ος 4x100μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Παίδων/ Κορασίδων, Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **1989** 1ος 100μ Διεθνής Συνάντηση Παίδων/ Κορασίδων Ελλάδας – Κύπρου, Φάληρο
- **1990** 1ος 100μ Πανελλήνιο Σχολικό Πρωτάθλημα, Τρίκαλα
- **1991** 1ος 4 x 100μ Βαλκανικούς Αγώνες Εφήβων/ Νεανίδων, Θεσσαλονίκη
- **1991** 1ος 60μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Κλειστού Στίβου Εφήβων/ Νεανίδων, Φάληρο
- **1992** 1ος 100μ Κύπελλο Ελλάδος Ανδρών/ Γυναικών, Τρίκαλα
- **1992** 1ος 4 x 100μ Τετραεθνής Συνάντηση Στίβου Ανδρών/ Γυναικών, Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **1993** 1ος 100μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Νέων, Φάληρο
- **1989** 2ος 100μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Παίδων/ Κορασίδων, Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **1991** 2ος 100μ Βαλκανικούς Αγώνες

Εφήβων/ Νεανίδων, Θεσσαλονίκη

- **1991** 2ος 4 x 100μ Βαλκανικούς Αγώνες

Εφήβων/ Νεανίδων, Θεσσαλονίκη

- **1991** 2ος 100μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα

Εφήβων/ Νεανίδων, Θεσσαλονίκη

- **1991** 2ος 4 x 100μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Εφήβων/ Νεανίδων, Θεσσαλονίκη

- **1991** 2ος 100μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Νέων Αθήνα

- **1992** 2ος 4 x 100μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Νέων Αθήνα

- **2000** 2ος 60μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Κλειστού Στίβου Ανδρών/ Γυναικών, Φάληρο

- **2001** 2ος 4 x 100μ Βαλκανικούς Αγώνες Ανδρών/ Γυναικών, Τρίκαλα

- **1992** 3ος 60μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Κλειστού Στίβου Ανδρών/ Γυναικών, Φάληρο

- **1994** 3ος 4 x 100μ Πανευρωπαϊκούς Αγώνες Στίβου Νέων Οστράβα

- **1994** 3ος 100μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Νέων Αθήνα

- **2001** 4ος 100μ Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών, Αθήνα (ΟΑΚΑ)

- **1991** 9ος 4 x 100μ Πανευρωπαϊκούς Αγώνες Στίβου Εφήβων/ Νεανίδων, Θεσσαλονίκη

Ατομικά ρεκόρ :

- **60μ:** 6".67 • **100μ:** 10".46
- 14η καλύτερη επίδοση όλων των εποχών στα 60m στους άνδρες.
- 28η καλύτερη επίδοση όλων των εποχών στα 100m στους άνδρες.

“Δεν θα άλλαζα με τίποτα την ενασχόληση με τον αθλητισμό”

Μέσα από το πρόγραμμα "ταλέντα" του Γραφείου Φυσικής Αγωγής έγινε η επιλογή της Ελίνα Χαντζή την περίοδο που ήταν μαθήτρια της τετάρτης δημοτικού.

Στην έκτη δημοτικού ο Δημήτρης Πουλόπουλος την πήρε στην Τρίπολη σε αγώνα ανωμάλου δρόμο 2000μ., με την Ελίνα να κερδίζει και να κολλά το... μικρόβιο του αθλητισμού μέσω του Μεσσηνιακού. Το πρώτο της δελτίο το έβγαλε το 1991. Εκτός από τον Πουλόπουλο, προπονητές της ήταν ακόμη οι Μιχάλης Μπιζίμης και Στέφανος Ματάκης. Είχε πολλές επιτυχίες και πρωτιές στα σχολικά πρωταθλήματα και αργότερα περνούσε πολλές ώρες μέσα στα γήπεδα, αφού το πρωί πήγαινε στο Αθλητικό Γυμνάσιο και το απόγευμα έκανε προπονήσεις στο στίβο του Μεσσηνιακού. Τα πρώτα πανελλήνια μετάλλια έρχονται με την ομάδα της σκυταλοδρομίας των παγκορασίδων 4x80μ. Η καλύτερη ατομική της διάκριση ήταν η 4η θέση σε σχολικό πανελλήνιο πρωτάθλημα 400μ. με εμπόδια, που την έδωσαν και μόρια για να εισαχθεί στο Τμήμα Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Τελικός απολογισμός της ήταν τα 10 μετάλλια σε πανελλήνια πρωτάθλημα και η συμμετοχή της σε διεθνείς αγώνες με την εθνική ομάδα στίβου. Αγωνίστηκε με τα χρώματα του Μεσσηνιακού: στο τέτραθλο, στα 1500μ, στα 2000μ, στα 3000μ ανώμαλου δρόμου, στα 200μ., στα 300μ, στα 300μ με εμπόδια, στα 400μ., στα 400μ. με εμπόδια, στα 100μ. με εμπόδια και σε κάθε είδος σκυταλοδρομίας. “Δεν θα άλλαζα με τίποτα την ενασχόληση με τον αθλητισμό, η επαφή με τα παιδιά και τα ταξίδια εκτός νομού σε γεμίζουν”, λέει η Ελίνα Χαντζή η οποία μετά την ολοκλήρωση της σχολής της το 2004 εντάχθηκε στο προπονητικό τιμ του Μεσσηνιακού μετά από εισήγηση του Πουλόπουλου. “Ήθελα και θέλω αυτή την όμορφη πορεία και το πάθος που είχα για τον αθλητισμό να το μεταδώσω σε όσα γίνεται περισσότερα παιδιά. Το πρωτεύον είναι να περνούν καλά στο γήπεδο και την προπόνηση και έτσι έρχονται και οι διακρίσεις”, επισημαίνει η Ελίνα που προσθέτει: “Το τμήμα στίβου του Μεσσηνιακού δεν στερείται από διακρίσεις και αυτό είναι το κέρδος της προσπάθειας που κάνουμε, ότι υπάρχει διάρκεια και δεν είναι όλο αυτό ένα πυροτέχνημα. Όλα

αυτά με την βοήθεια και στήριξη του Δημήτρη Πουλόπουλου που έχει τεράστια εμπειρία. Το ευχάριστο είναι πως πάντα βγαίνουν ταλέντα και στην Καλαμάτα και στη Μεσσήνη. Πολλά παιδιά μπαίνουν στη διαδικασία του πρωταθλητισμού, όχι μονάχα στο στίβο αλλά και σε άλλα αθλήματα”.

Οι διακρίσεις της

- **2000** 2η 400μ εμπόδια Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Νέων, Καστοριά
- **1999** 2η 400μ εμπόδια Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών, Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **1998** 2η 400μ. εμπόδια Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Εφήβων/ Νεανίδων, Βόλος
- **1993** 2η 4x80μ. Πανελλήνιο Πρωτάθλημα ΠΠ’/ΠΚ’ Φάληρο
- **2001** 3η 400μ. εμπόδια Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών, Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **2000** 3η 400μ. εμπόδια Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών, Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **1999** 3η 4x400μ.Τριεθνή Συνάντηση (Ελλάδα-Τσεχία-Ιταλία) Μάντοβα
- **1998** 3η 4x400μ. Βαλκανικό Πρωτάθλημα Τουρκία
- **1998** 3η 4 x 400μ. Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών, Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **1998** 3η 4 x400μ. Πανελλήνιο Πρωτά-

θλημα Εφήβων/ Νεανίδων

- **1998** 3η 400μ. εμπόδια Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών
- **1995** 3η 4x400μ.Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Φάληρο
- **1994** 3η 4x80μ. Πανελλήνιο Πρωτάθλημα ΠΠ’/ΠΚ’ Φάληρο
- **1999** 4η 400μ εμπόδια Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ν/Ν Καρδίτσα
- **1998** 4η 400μ. εμπόδια Βαλκανικό Πρωτάθλημα Τουρκία
- **1996** 4η 400μ. εμπόδια Πανελλήνιο σχολικό Πρωτάθλημα Φάληρο
- **1999** 6η 400μ. εμπόδια Τριεθνή Συνάντηση (Ελλάδα-Τσεχία-Ιταλία) Μάντοβα

Ατομικά Ρεκόρ

- **400μ εμπόδια:** 59’’:53 Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανδρών/ Γυναικών, 08/08/1999, Αθήνα (ΟΑΚΑ)
- **400μ.:** 57’’:58
- 13η καλύτερη επίδοση όλων των εποχών στα 400μ με εμπόδια στις γυναίκες
- 70η καλύτερη επίδοση όλων των εποχών στα 100m με εμπόδια στις γυναίκες
- 23η καλύτερη επίδοση όλων των εποχών στα 400μ με εμπόδια στις νεανίδες
- Μέλος Εθνικής Ομάδας 1998-1999

Περίοδοι και αθλητές στο χρόνο

Η πορεία του Μεσσηνιακού στον στίβο χωρίζεται σε 2 μεγάλες περιόδους. Η πρώτη περίοδος εκτείνεται από τα χρόνια της επίσημης συστάσεως του συλλόγου, το 1895 (1896 για το συγκεκριμένο τμήμα), μέχρι την διακοπή της λειτουργίας του (τέλη δεκαετίας 1930) λόγω του β' παγκοσμίου πολέμου. Την περίοδο αυτήν το τμήμα στίβου είχε αξιόλογη δράση και επιτυχίες κυρίως σε τοπικό επίπεδο (νομού) αλλά και επίπεδο Πελοποννήσου. Διοργάνωσε αγώνες όπως τα Ελευθέρια, οι προκριματικοί αγώνες στην Φραγκόλιμνα για τους Ολυμπιακούς της Αθήνας το 1896 και οι Πελοποννησιακοί αγώνες, και γενικά είχε αυτήν την αξιόλογη δράση σε καιρούς δύσκολους για τους πολίτες της χώρας. Η δεύτερη μεγάλη περίοδος ουσιαστικά ξεκινά με την ανασύσταση του συλλόγου, το 1951, όπου επανιδρύθηκε και το τμήμα του στίβου. Η μεγάλη αυτή περίοδος έχει χρονικά συνέχεια μέχρι τις μέρες μας. Απλά διαιρείται σε 2 υποπεριόδους, την α' και την β'. Η α' υποπερίοδος ξεκινά από το 1951 και εκτείνεται μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1970. Την υποπερίοδο 1951 – 1975 το τμήμα στίβου είχε εξίσου δυναμική παρουσία (με παλαιά) σε επίπεδο τοπικό αλλά και Πελοποννήσου. Διοργάνωσε την πρώτη περίοδο των Παπαφλεσσειών από το 1956 μέχρι το 1969. Από το 1975 μέχρι το 1983, οι αθλητές του στίβου διακρίνονται και σε Πανελλήνιο επίπεδο με επιτυχίες στα πανελλήνια πρωταθλήματα. Από το 1984 όπου το τμήμα στίβου μετακόμισε στο νέο εθνικό στάδιο, ο σύλλογος γιγαντώνεται τόσο σε επίπεδο αριθμητικό (πλήθος αθλητών) όσο και σε ποιοτικό, καθώς οι διακρίσεις είναι πλέον αναρίθμητες. Μέχρι και την δεκαετία του 1990 υπάρχουν πολλοί αθλητές με διακρίσεις σε διεθνές και πανελλήνιο επίπεδο. Ορισμένοι από αυτούς είναι οι: Γιώργος Δημητρόπουλος, Γιάννης Τασιόπουλος, Γιάννης Μιχόπουλος, Διονύσης Πουλής, Γιώργος Κουλιέρης, Γιάννης Γρίβας, Ηλίας Ανδρικόπουλος, Γιάννης Καλυβιώτης, Κυριάκος Κυβέλος, Γιώργος Βαλαβάνης, Μπάμπης Ράλλης, Βασίλης Δημόπουλος, Αναστάσιος Μπένος, Δημήτρης Κοντογιάννης, Γιώργος Βέλαχος, Ζαχαρούλα Κακαβά, Φρόσω Πατσού, Ελένη Χαντζή, Αδαμαντία Κωνσταντινέα, Αργυρώ Κούτσαρη, Ηλιάνα Αναστασοπούλου, Ουρανία Αγγελάκου, Καλλιρόπη Αγγελή, Στεφάνια Αθανασά και πολλοί άλλοι. Προπονητές την περίοδο αυτή, εκτός του

Δημήτρη Πουλόπουλου, ήταν για κάποιο διάστημα οι Βασίλης Μπακάλης και Γιώργος Σμυρνής, οι οποίοι είχαν τεράστια συμβολή στο προπονητικό έργο. Σημαντικό στοιχείο της περιόδου αυτής είναι η λειτουργία του τμήματος στίβου στην Μεσσήνη το οποίο ξεκίνησε από τα μέσα της δεκαετίας του 1990. Ο προπονητής Μιχάλης Μπιζιμής ήταν ο υπεύθυνος του τμήματος αυτού, το οποίο «έτρεξε» με πολύ μεγάλη επιτυχία. Από το 2000 συνεχίζονται οι διεθνείς και πανελλήνιες διακρίσεις με τους: Λούπη Τσάτουμα, Σωτήρη Παπαδέα, Διονύση Δραγκιώτη, Γιώργο Κανελλόπουλο, Παναγιώτη Κάβδα, Βασίλη Τσούση, Δημοσθένη Νικολόπουλο, Μαρία Ζέρβα, Σοφία Αθανασοπούλου, Ελένη Θεοδωρακοπούλου, Νικολέτα Σωτηροπούλου και άλλους.

Μαρία Ζέρβα

Οι προπονητές έχουν αυξηθεί την περίοδο αυτήν με την προσθήκη του Άρη Τριανταφυλλόπουλου, ο οποίος ήταν συνεχιστής του επιτυχημένου προπονητικού έργου μετά την εποχή του (προπονητή) Πουλόπουλου. Από το 2005 υπεύθυνοι του τμήματος Μεσσήνης είναι οι Γιάννης Σταυρόπουλος και Ελένη Χαντζή, οι οποίοι συνεχίζουν την εξαιρετική παράδοση διακρίσεων που είχε ξεκινήσει ο Μπιζιμής.

Οι συντελεστές του τμήματος στίβου σήμερα

1. Δημήτρης Πουλόπουλος (επικεφαλής τμήματος, εκπρόσωπος διοίκησης, εκπρόσωπος ΣΕΓΑΣ)

2. Άρης Τριανταφυλλόπουλος (προπονητής αγωνιστικής ομάδας Καλαμάτας)

3. Ελένη Χαντζή (προπονήτρια αγωνιστικής ομάδας και ακαδημίας Καλαμάτας/ Μεσσήνης, πρώην αθλήτρια Μεσσηνιακού, πανελληνιονίκης, με εκπροσώπηση σε εθνική ομάδα)

4. Γιάννης Καλυβιώτης (προπονητής αγωνιστικής ομάδας Καλαμάτας, πρώην αθλητής Μεσσηνιακού, πανελληνιονίκης, με εκπροσώπηση σε εθνική ομάδα)

5. Θεόδωρος Χάντζος (προπονητής αγωνιστικής ομάδας/ ακαδημίας Καλαμάτας, πρώην αθλητής Μεσσηνιακού)

6. Γιάννα Κουστρίβα (προπονήτρια ακαδημίας Καλαμάτας)

7. Μαρία Χρονοπούλου (προπονήτρια ακαδημίας Καλαμάτας, πρώην αθλήτρια Μεσσηνιακού)

8. Χαρά Χιουρέα (προπονήτρια ακαδημίας Καλαμάτας, πρώην αθλήτρια Μεσσηνιακού)

9. Γιάννης Σταυρόπουλος (έφορος Μεσσήνης)

10. Λούης Τσάτουμας (προπονητής αγωνιστικής ομάδας Καλαμάτας)

11. Ελένη Θεοδωρακοπούλου (προπονήτρια ακαδημίας Καλαμάτας, πρώην αθλήτρια Μεσσηνιακού, πανελληνιονίκης, με εκπροσώπηση σε εθνική ομάδα)

12. Παναγιώτης Κάβδας (προπονητής ακαδημίας Καλαμάτας, πρώην αθλητής Μεσσηνιακού)

13. Γιώργος Κανελλόπουλος (συνεργάτης, διοικητική υποστήριξη, πρώην αθλητής Μεσσηνιακού, πανελληνιονίκης)

14. Γιάννης Γρίβας (προπονητής αγωνιστικής ομάδας Καλαμάτας, πρώην αθλητής Μεσσηνιακού, πανελληνιονίκης).

Οι ακαδημίες σήμερα

Ο Μεσσηνιακός διαθέτει σήμερα μια από τις ποιοτικότερες και πολυπληθέστερες ακαδημίες σε πανελλαδικό επίπεδο. Σε ετήσια βάση, 350 – 400 παιδιά νηπιαγωγείου και δημοτικού αθλούνται με σκοπό την υγεία, την συμμετοχή στην αθλητική δράση, την μάθηση και την αναψυχή. Ένας μεγάλος αριθμός προπονητών και συνεργατών ασχολούνται με τα ζητήματα των ακαδημιών, ώστε να εξασφαλιστεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο η ποιοτική και πολυσύνθετη εκγύμναση των παιδιών. Οι αθλητές και αθλήτριες των ακαδημιών, συμμετέχουν στα προπονητικά προγράμματα, σε αγωνιστικές δραστηριότητες, σε διοργανώσεις αναπτυξιακών ημερίδων, αλλά και εμβόλιμα σε διεθνείς αγώνες όπως τα Παπαφλεσσεια.

Η αγωνιστική ομάδα

αγωνιστική ομάδα 2017

αγωνιστική ομάδα 2011

αγωνιστική ομάδα 1980

αγωνιστική ομάδα 1990

αγωνιστική ομάδα 1970

Η αγωνιστική ομάδα αποτελείται από 94 αθλητές και αθλήτριες όλων των αγωνιστικών κατηγοριών: Ανδρών/ Γυναικών, Νέων, Εφήβων/ Νεανίδων, Παίδων/ Κορασίδων, Παμπαίδων/ Παγκορασίδων Α'. Παμπαίδων/ Παγκορασίδων Β'. Οι αθλητές συμμετέχουν στα Πανελλήνια Πρωταθλήματα ανοικτού και κλειστού στίβου, στα Διασυλλογικά Περιφερειακά Πρωταθλήματα, σε ημερίδες στίβου και σε μίνιγκ. Επιπλέον οι αθλητές/ αθλήτριες εκπροσωπούν τις σχολικές μονάδες τους στα σχολικά πρωταθλήματα όλων των φάσεων, με αποκορύφωμα το Πανελλήνιο Μαθητικό Πρωτάθλημα Λυκείων. Υπάρχει και η εκπροσώπηση σε διεθνείς συναντήσεις όπως τα Παπαφλέσσεια, αλλά και διοργανώσεις της εθνικής ομάδας. Αναλυτικά οι αθλητές και οι αθλήτριες του Μεσσηνιακού είναι οι εξής: Αλέξανδρος Αλεξανδρόπουλος, Γιώργος Αντωνόπουλος, Νίκος Αντωνόπουλος, Νίκος Αργυρίου, Γιώργος Βασιλογιαννακόπουλος, Τάσος Γιαννόπουλος, Κώστας Γκότσης, Ηλίας Γρίτς, Σταύρος Δημητρακόπουλος, Γιώργος Δημητρόπουλος, Νίκος Ζαχαρέας, Αλέξανδρος Ζαχαρίας, Γιώργος Κατσούρος, Σπύρος Κλάδης, Βασίλης Κοντός, Γιώργος Κούσκουλας, Δημήτρης Κωστόπουλος, Κώστας Κωστόπουλος, Κυριάκος Μαγουλιανίτης, Χρήστος Μέτα, Πάννης Μπάκας, Λάμπρος Μπακούρος, Ηλίας Ορέστης Μπαχαράκας, Δημήτρης Μπουσίνης, Παύλος Νικόλης, Αλέξανδρος Νικολόπουλος, Ηλίας Νικολόπουλος, Νίκος Ντόγκας, Παναγιώτης Πανταζής, Μάριος

Παπαγιαννόπουλος, Παναγιώτης Ρούτσος, Κωνσταντίνος Σαραντόπουλος, Πέτρος Σιψάς, Νίκος Σίμη, Χαράλαμπος Σουλειμέζης, Αλέξανδρος Σταματέλος, Βλαδίμηρος Τριαντόπουλος, Διονύσης Τσώνης, Κωνσταντίνος Ψαρράς, Ελένη Αθανασοπούλου, Κωνσταντίνα Αλεξανδροπούλου, Στυλιανή Αμοιραδάκη, Δήμητρα Γιαννουλάκη, Σταυρούλα Γκάργκουλα, Δήμητρα Δημητροπούλου, Κρηνώ Δημητροπούλου, Παναγιώτα Δρακοπούλου, Σοφία Δρούλια – Νάσσοβιτς, Ουρανία Δρούλια – Νάσσοβιτς, Κατερίνα Δωδεκάτου, Μαρία Ελπίδη, Γεωργία Ζούζουλα, Βασιλική Θεοφιλοπούλου, Θεοδώρα Καγιά, Βασιλική Καλογεροπούλου, Δήμητρα Καλογεροπούλου, Μαρία Καραϊσκού, Ζωή Καραλή, Ευαγγελία Κάργα, Ιωάννα Καρελιώτη, Κυριακή Καρτάλια, Αθανασία Κομπότη, Αθηνά Κόντου, Βασιλική Κότσαρη, Βασιλική Κουλιέρη, Δήμητρα Κωστοπούλου, Σταυρούλα Κωστοπούλου, Μαρία Λυμπεροπούλου, Μαρία Μαρκάκη, Λάζαρος Μάτσος, Θεοδώρα – Νικολέτα Μαχαίρα, Μαρία Μπαχράμη, Μαρία Νάσσοβιτς, Μαρίνα Νικολοπούλου, Ζωή Νκέντσο, Αρτεμης Νοβάκοβιτς, Μαρία Γαρυφαλιά Ντορμούσογλου, Νάντια Μαρία Ξυπόλιτου, Μαρία Παναγιωτοπούλου, Χριστιάνα Πλατανίτη, Νίκη Σακελλαροπούλου, Νίκη Σουλειμέζη, Σταυριάνα Σταθοπούλου, Ηλιάνα Τασιοπούλου, Μαρία Τασιοπούλου, Ελισάβετ Τενέντε, Γεωργία Τριαντοπούλου, Αγγελική Τσακαλίδη, Μαριλένα Φερράι, Σταματική Φιλιπποπούλου, Μαριδήμη Χανδρινού, Ελπίδα Χαρλέπα, Ζωή Χαφ, Χριστίνα Χότζα.

Η πορεία του ποδοσφαιρικού Μεσσηνιακού στο χρόνο

Ο Μεσσηνιακός είναι από τους αρχαιότερους ποδοσφαιρικούς συλλόγους όχι μόνο της Μεσσηνίας, αλλά και της Ελλάδας, καθώς το τμήμα ιδρύθηκε το 1909. Το ποδόσφαιρο εμφανίστηκε στη Μεσσηνία υπό την αιγίδα του Μεσσηνιακού Γ.Σ. το 1909, ταυτόχρονα με την εμφάνισή του στην Αθήνα! Πρώτος προπονητής ήταν ο Γιάννης Αμπελάς, υπάλληλος της Εθνικής Τραπέζης, ο οποίος δίδαξε πρώτος στοιχεία του νέου τότε αθλήματος στην Καλαμάτα. Τα χρόνια εκείνα δεν υπήρχαν άλλες ομάδες και η ομάδα του Μεσσηνιακού υπήρχε ως αθλητική και εκπαιδευτική δραστηριότητα. Η περίοδος 1909-1910 ήταν η πρώτη ιστορική περίοδος για τον Μεσσηνιακό. Πατί μετά το 1911 η Ελλάδα βρίσκεται στη δίνη συνεχών πολεμικών εμπλοκών (Βαλκανικοί πόλεμοι, Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος, Μικρασιατική εκστρατεία και καταστροφή), οι οποίες φυσιολογικά πλέον νεκρώνουν μια δραστηριότητα, η οποία αφορά τους στρατευμένους πλέον νέους, τον αθλητισμό. Ο Μεσσηνιακός επανιδρύθηκε την 30.6.1924. Το 1929 υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Ένωσης Ποδοσφαιρικών Σωματείων Καλαμάτας και το 1940 σταμάτα τη λειτουργία του. Από το 1939 κάποια μέλη της διοίκησής του μαζί με μερικούς ποδοσφαιριστές του αποχώρησαν και προχώρησαν στην ίδρυση της

“ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΟΣ Γ.Σ.” 1928-32

“ΑΡΧΕΙΟ” ΤΑΚΗ-ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΙΟΥΡΕΑ, καθηγητή

Από αριστερά προς δεξιά: Χειλάς Ντίνος, Κοταχέας Στ., Παπαμικρούλης Ιω., Νταβώνης Θάνος, Γιαννακέας Μανώλης, Μελενίκος Κων., Παπαδόπουλος Λούης, Αλεξανδρόπουλος Αργύρης, Πόταρης Βασ., Αλεξανδρόπουλος Λυκούργος, Μανωλούδης Παν.

τοπικής ομάδας «Πράσινα Πουλιά», με συνέπεια ο ποδοσφαιρικός Μεσσηνιακός να υποστεί την δράση του. Ο Μεσσηνιακός την δεκαετία του '40 δεν λειτουργεί, παρά μόνο υποστηρίζει τον αθλητισμό παραχωρώντας το γήπεδό του για τέλεση αγώνων. Στην περίοδο μάλιστα της γερμανικής κατοχής, ο σπουδαίος παίκτης του Μεσσηνιακού εκείνης την εποχή, ο Πότης Μανωλούδης εκτελέστηκε από τους Γερμανούς τον Φεβρουάριο του 1944 για την αντιστασιακή του δράση. Ακόμα οι παλαίμαχοι τότε Κώστας Σταματόπουλος και

Τάκης Κατσαίτης δολοφονούνται στην διάρκεια του εμφυλίου πολέμου.

Το 1967 το ποδοσφαιρικό τμήμα άρχισε δειλά δειλά να ανασυστήνεται και το 1971 να παίρνει σάρκα και οστά, με το «παιδομάζωμα» απ' όλες τις γειτονιές της Καλαμάτας. Ο Μεσσηνιακός ζωντανεύει και πάλι, παίρνοντας μέρος στο πρωτάθλημα της Γ΄ τοπικής που ήταν πολύ μικρό για να χωρέσει το ταλέντο των πιτσιρικάδων που ξεχειλίζουν από ενθουσιασμό και δίψα για διακρίσεις. Η ομάδα ανεβαίνει διαδοχικά από τη μι-

κρότερη τοπική κατηγορία, στη μεγαλύτερη, την Α΄ τοπική, όπου πρωταγωνιστεί και διεκδικεί από την πρώτη κιόλας χρονιά σε αγώνα μπαράζ με ομάδες άλλων νομών, την άνοδο στην τότε Β΄ εθνική. Παρ' ότι κάθε χρόνο φθάνει κοντά στην πηγή, δεν πίνει... νερό με το οικονομικό να αποτελεί τροχοπέδη σε αυτή την προσπάθεια.

Οι οικονομικές θυσίες των παραγόντων και οι κόποι ετών, διακτώνται τελικά το 1987 στο πρωτάθλημα της Δ΄ τότε εθνικής, σε μια σεζόν που ξεκίνησε με εφιαλτικό τρόπο. Ο καταστροφικός σεισμός στην Καλαμάτα το Σεπτέμβριο του 1986 μετατρέπει το γήπεδο του Μεσσηνιακού σε χώρο συγκέντρωσης δεκάδων άστεγων συμπολιτών μας. Ο Μεσσηνιακός θα μπει στο πρωτάθλημα της Δ΄ εθνικής μετά από δύο μήνες και για να καλύψει το διάστημα της αγωνιστικής του απραξίας, έδινε δύο ματς την εβδομάδα. Οι περισσότεροι τον είχαν ξεγραμμένο, αλλά οι παίκτες του Μεσσηνιακού απάντησαν μέσα στον αγωνιστικό χώρο και άφησαν τη Σπάρτη, βασικό ανταγωνιστή για την άνοδο, να αναρωτιέται τι έφταιξε και χάθηκε... το εισιτήριο.

Οι καλαματιανοί με τον Αγγελο Σκαφιδά στον πάγκο, ανέβηκαν για πρώτη φορά στην ιστορία τους στη Γ΄ εθνική, χωρίς όμως να μπορέσουν να παραμείνουν.

Η μεγαλύτερη διάκριση με Παπαδόπουλο

Η άνοδος στη Γ΄ εθνική ήταν η μεγαλύτερη επιτυχία του Μεσσηνιακού μέχρι να αναλάβει τα νηπία ο Σταύρος Παπαδόπουλος.

Ο πρώην πρόεδρος της Καλαμάτας δαπανώντας πολλά χρήματα οδήγησε τον Μ.Γ.Σ. στη μεγαλύτερη διάκριση της ιστορίας του που δεν είναι άλλη από την άνοδο στη Β΄ εθνική το 2006 μετά τη νίκη στο μπαράζ με τον Πανθηραϊκό (1-0 με γκολ του Γιώργου Τριχιά) στο Αλκαζάρ, έχοντας στην άκρη του πάγκου τον Εντουάρντο Αμορίμ.

Ο Μεσσηνιακός και ο Αστέρας Τρίπολης, που ξεκινούσε τότε την αναρρίχσή του από το τοπικό στις εθνικές κατηγορίες, θεωρούνταν οι ανερχόμενες δυνάμεις του ελληνικού ποδο-

σφαίρου, βρισκόμενοι στα χέρια ισχυρών οικονομικών παραγόντων.

Παράλληλα ο Σταύρος Παπαδόπουλος μεταμόρφωσε το γήπεδο του Μεσσηνιακού σ' ένα σύγχρονο στάδιο και ο σύλλογος για να τον τιμήσει, λίγα χρόνια αργότερα, ονόμασε την ιστορική του έδρα "Σταύρος Παπαδόπουλος". Ο Μεσσηνιακός παρά το ελπιδοφόρο ξεκίνημα, θα αποχαιρετηθεί στο τέλος τη Β΄ εθνική, για να ακολουθήσει στη συνέχεια νέος υποβιβασμός από τη Γ΄ στη Δ΄ εθνική. Εκεί όπου παρέμεινε μέχρι το 2011, που ήρθε ο υποβιβασμός στην Α΄ τοπική. Την περίοδο 2012-13 κατακτά με άνεση τον τίτλο στη Μεσσηνία και στη συνέχεια την πρωτιά στα μπαράζ ανόδου,

επιστρέφοντας το 2014 στη Γ΄ εθνική. Η προσπάθεια εδραίωσης στις εθνικές κατηγορίες δεν στέφεται με επιτυχία και από το 2014 ο Μεσσηνιακός μετέχει στα πρωταθλήματα της ΕΠΣΜ. Η απόφαση

αποχώρησης του Παπαδόπουλου έχει μάλιστα ως συνέπεια η ομάδα να φθάσει να αγωνίζεται σήμερα στη Β΄ τοπική, αναζητώντας τη χαμένη της... αίγλη. Αξίζει να σημειωθεί ότι στις αρχές της δεκαετίας του '90 ιδρύθηκε και γυναικεία ομάδα, που το 1993 με προπονητή τον Μπάμπη Ρακιντζή κατέκτησε τον τίτλο στον όμιλό της στη Β΄ εθνική και ανέβηκε στην Α΄ εθνική. Το τμήμα έχει αναστείλει τη λειτουργία του.

"Γίναμε ποδοσφαιριστές ενός πολύ μεγάλου συλλόγου"

Φόρεσε τη φανέλα του Μεσσηνιακού σε ηλικία μόλις 16 ετών, μαζί με πολλούς ακόμα συνομήλικούς του, που ο ιστορικός σύλλογος μάζεψε κυριολεκτικά από τις γειτονιές, ώστε να λειτουργήσει και πάλι το τμήμα το 1971. Και ήταν τέτοιο το δέσιμο με αυτή την ομάδα, που ο Γιάννης Σπαντιδέας έμεινε 14 χρόνια, για να ακολουθήσουν ο Α.Ο. Φυτειάς, η Α.Ε. Μάνης και ο Πανθουριακός. Το 1989 σταμάτησε το ποδόσφαιρο και εργάστηκε ως προπονητής σε Θουρία, Αμφεία, Αστέρα Αρφαρών και ενδιάμεσα στην παιδική ομάδα του Μεσσηνιακού, τον οποίο έχει στην καρδιά του.

Πώς θα μπορούσε άλλωστε να ήταν διαφορετικά, όταν ο παλαίμαχος αμυντικός υπήρξε από τους πρώτους ποδοσφαιριστές στη νεότερη ιστορία του συλλόγου

"Κληθήκαμε από τις γειτονιές. Μας μάζεψαν ο Νίκος Οικονομίδης, ο Μένης Κωνσταντόπουλος, ο Ανδρέας Θεοδωρακόπουλος, ο Θεόδωρος ο Λεονταρίτης. Υπήρξαν και άλλοι αξιόλογοι παράγοντες και προπονητές. Έγινε τότε ένα «παιδομάζωμα». Γίναμε ποδοσφαιριστές ενός πολύ μεγάλου συλλόγου, κάτι το οποίο το καταλάβαμε αργότερα", λέει ο Γιάννης Σπαντιδέας και φέρνει στη μνήμη του τους δύο πρώτους του προπονητές. "Θυμάμαι τον Ντίνο Κορογώνα και το Μίμη το Μπουτιέρο, που είχε αναλάβει την εκγύμναση των τερματοφυλάκων. Αυτός ανέδειξε τον Γιώργο Μπυσέα, που δούλευε βέβαια και ο ίδιος άπειρες ώρες και έλεγε θα παίξω στον Παναθηναϊκό. Πήραμε εντιμότητα, εγωισμό, αξιοπρέπεια.

Ο επόμενος προπονητής Κυριάκος (Κούλης) Βουδικλάρης συνέχισε την πορεία του προηγούμενου". Ο Γιάννης Σπαντιδέας σημειώνει στη συνέχεια ότι: "Ανεβήκαμε από τη Γ' στη Β' τοπική με τον Κορογώνα και από τη Β' στην Α' τοπική με τον Βουδικλάρη αίτητοι. Μετά ανέλαβε ο Θανάσης Κλαψάκης, ο οποίος ήταν από την Ελευσίνα".

Τα πρώτα χρόνια ήταν λοιπόν γεμάτα νίκες και ανόδους για το Μεσσηνιακό και έτσι ήρθε η στιγμή να διεκδικήσει για πρώτη φορά την άνοδο στη Β' εθνική. Ο Γ. Σπαντιδέας θυμάται ότι αντίπαλοι των καλαματιανών, την περίοδο 1974-75 ήταν η Δόξα Βύρωνα, η Σπάρτη, η Νέα Κίος, η Αμφιάλη και το Λε-

ΟΡΘΙΟΙ: Γρ. Ζησιμάτος, Ι. Σπαντιδέας, Ι. Βαλσαμάκης, Σ. Ρεσβάνης, Χρ. Ζερίτης, Π. Σταϊνιόπουλος. **ΚΑΘΙΣΤΟΙ:** Ι. Αλεξόπουλος (Μαρκεζίνης), Δ. Πετρομιχελής, Ι. Χιώτης, Ν. Καλογερόπουλος, Λ. Δαμιανάκος.

ωνίδιο. Το ματς όμως που έχει μείνει ανεξίτηλο στη μνήμη του είναι αυτό με την Αμφιάλη.

"Παίξαμε στη Νίκαια παρουσία 6.000 κόσμου. Η Αμφιάλη που ήταν ομάδα εκατομμυριών μας κέρδισε, αλλά ο τότε μικρός Μεσσηνιακός είχε τέτοια εντυπωσιακή παρουσία, που η Αθλητική Ηχώ έγραψε για το Γιάννη Αλεξόπουλο "μικρό Δομάζο" και πολλά εγκωμιαστικά σχόλια για όλη την ομάδα".

Την επόμενη χρονιά ο Μεσσηνιακός πήρε ξανά το πρωτάθλημα, αλλά όχι και την άνοδο, καθώς το παρασκήνιο σύμφωνα με το Γιάννη Σπαντιδέα έπαιζε και τότε ρόλο και ο Πειραιάς και η Αθήνα, όπως λέει "Είχαν δημόσιες σχέσεις, ενώ εμείς παίζαμε έντιμα. Κάθε χρόνο όμως πρωταγωνιστούσαμε, αλλά δεν μπορούσαμε να πάρουμε παραπάνω λόγω του οικονομικού".

Το μεγάλο βήμα έγινε τελικά την περίοδο 1986-87, όταν ο Μεσσηνιακός ανέβηκε στη Γ' εθνική, σε μια χρονιά πάντως που ξηνιά δυσάρεστες μνήμες λόγω του καταστροφικού σεισμού στην Καλαμάτα. Ο Γιάννης Σπαντιδέας, που είχε αναλάβει πλέον γενικός αρχηγός στην ομάδα, λέει για εκείνες τις μέρες:

"Μας βρήκε ο σεισμός στις εξέδρες. Κάναμε συμβούλιο για το πρωτάθλημα, στο οποίο μπήκαμε μετά από δύο μήνες. Το γήπεδο γέμισε σκηνές και κανείς δεν μας υπολόγιζε πλέον. Δίναμε δύο ματς την εβδομάδα. Ο πιο δυνατός αντίπαλος ήταν η Σπάρτη. Καταφέραμε όμως να βρεθούμε στην κορυφή και όταν παίξαμε με τη Σπάρτη στο Στάδιο, ήμασταν 2 βαθμούς μπροστά. Κερδίσαμε 2-0 και ανεβήκαμε για πρώτη φορά στην ιστορία στη Γ' εθνική. Οι Γιώργος Λαγανάκος, Τάσος Μισέρος, Γιώργος Μαλαπέτσας, Δημήτρης Κατσιπόδας, και Κ. Λιακάκης ήταν παράγοντες που βοήθησαν σημαντικά το Μεσσηνιακό, καθώς και αρκετοί ακόμα. Διανήθησαν πολλά εκατομμύρια γι' αυτή την άνοδο. Και εγώ είχα την ευτυχία να είμαι ανελλιπώς από το 1971 στην ομάδα". Στον επίλογο ο κ. Σπαντιδέας τονίζει ότι ο Μεσσηνιακός υπήρξε πάντα αρωγός της Καλαμάτας, με την οποία εκείνα τα χρόνια κάθε Τετάρτη έπαιζε δίτερμα, διότι παρουσίαζε ανταγωνιστικό πρόσωπο και την Κυριακή οι "πράσινοι" ήταν στην κερκίδα για να παρακολουθήσουν τα παιχνίδια της "Μαύρης Θύελλας".

"Δουλεύαμε σε επαγγελματικά πρότυπα"

Μπορεί προπονητικά να έχει περάσει από πολλές ομάδες τόσο εντός, όσο και εκτός Μεσσηνίας, αλλά ως ποδοσφαιριστής μια ομάδα "σημάδεψε" τον Κώστα Κλάδη. Και αυτή δεν είναι άλλη από το Μεσσηνιακό.

Ο σημερινός τεχνικός του Παμίσου βρέθηκε το 1971 από τις αλάνες που έπαιζε μπάλα στην Παραλία, μαζί με τους φίλους του, στον υπεραιωνόβιο πλέον σύλλογο.

Και 47 χρόνια αργότερα βραβεύτηκε στην λαμπρή επετειακή εκδήλωση του Μεσσηνιακού για τα 130 χρόνια (τον περασμένο Ιούνιο) ως ένας από τους πρώτους αθλητές μετά την επανίδρυση του τμήματος.

"Ήμουν από τα πρώτα δελτία του Μεσσηνιακού, στον οποίο έμεινα μέχρι το 1987. Ο πρώτος πρόεδρος του Μ.Γ.Σ. ήταν ο Γιώργος Ζουζανέας, διευθυντής τότε στο 2ο γυμνάσιο. Ήμασταν όλα τα παιδιά σχεδόν σε μικρές ηλικίες, από 13 έως 16 ετών. Τα πρώτα δελτία ήταν οι Μπτσέας, Λαδάς, Μουζάκης, Εμμανουήλ, Πατσιλίβας, Μπρεζεράκος, Λουκάς, Γρ. Παχτίτης, Ασημακόπουλος, Καλαμουδάκος, Αλεξόπουλος, Μαζαράκης, Φαντάκος, Σπαντιδέας, Πετρόγιαννης, Λαγιάκος, Ζαρμακούπης, Χάτσισσον", θυμάται ο Κώστας Κλάδης, που αγωνιζόταν στην αριστερή πλευρά, κυρίως ως μπακ. Στο ξεκίνημα, όπως λέει: "Προπονητής ήταν ο Ντίνος Κορογώνας, τη δεύτερη χρονιά ο Κυριάκος Βουδικλάρης, την τρίτη ο Θανάσης Κλαψιάκης και ακολούθησαν οι Σωτήρης Μπούνας, Γιάννης Χιώτης, Γιάννης Ηλιάδης, Λεωνίδας Δαμιανάκος Γιάννης Παπαντωνίου και Αγγελος Σκαφιδάς". Ο Κ. Κλάδης κάνει ιδιαίτερη μνεία και στους παράγοντες που βοήθησαν ώστε ο Μεσσηνιακός να ανέβει άμεσα από τη Γ' τοπική στην Α' τοπική. "Οι παράγοντες που βοήθησαν να δημιουργηθεί το τμήμα και να φτιάξουμε μια καλή ομάδα ήταν οι Θεόδωρος Λεονταρίτης, Νίκος Οικονομίδης, Ανδρέας Θεοδωρακόπουλος, Μένης Κωνσταντόπουλος, Τάσος Κατσαφάδος, Βασίλης Κουτέλας.

Στην Α' τοπική βγήκαμε πρωταθλητές και παίξαμε με μεγάλες ομάδες από άλλους νομούς, όπως η Σπάρτη, ο Παναυπλιακός, η Αμφιάλη, η Νέα Κίος. Μετέπειτα η ομάδα συνέχισε διοικητικά με τους Βασίλη Κουτέλα, Γιώργο Λαγανάκο, Δημήτρη Κατσιπόδα, Γιώργο Αντωνόπουλο, Γιώργο Μαλαπέτσα, Κωνσταντίνo Γκότση και Νιόνιο Παπαδόπουλο.

Είχαν την ομάδα στην τότε εθνική ερασιτεχνική κατηγορία, κάνοντας φοβερές θυσίες

**Ο Κώστας Κλάδης
με το γενικό αρχηγό
του Μεσσηνιακού
Δημήτρη Κατσιπόδα
το 1982**

για να διατηρούν το Μεσσηνιακό. Αυτοί οι άνθρωποι συνέβαλαν για την πρώτη ιστορική άνοδο στη Γ' εθνική, με πρόεδρο το Λαγανάκο. Και μετά είναι η νεότερη ιστορία με τον Σταύρο Παπαδόπουλο. Θα πρέπει να πω ότι τότε δουλεύαμε σε επαγγελματικά πρότυπα, γιατί οι άνθρωποι που ανέφερα--και συνώνμη αν ξεχνάω κάποιον - στερούσαν ώρες και χρήματα από τις οικογένειές τους για να κάνουν μεγάλο το Μεσσηνιακό".

Ο Κώστας Κλάδης μιλά με έντονο το συναίσθημα για το Μεσσηνιακό, αφού θυμάται ότι "Πήγα 13 χρονών παιδάκι και ανδρώθηκα. Χρωστάω πολλά πράγματα στο Μεσσηνιακό. Με βοήθησε να γίνω σωστός άνθρωπος. Αγάπησα την ομάδα, που μου έδωσε βήμα και ως προπονητής στην τότε Δ' εθνική. όπου είχαμε αξιόλογη πορεία, παρότι ήταν δύσκολα τα πράγματα. Ακόμα ήμουν βοηθός προπονητής στις παιδικές ομάδες και βγάλαμε πολλά παιδιά από την Δυτική Παραλία, όπως οι Σεβαστέλης, Κολοκάθης". Πλέον ο Μεσσηνιακός μετέχει στο πρωτάθλημα της Β' τοπικής και ο παλαίμαχος ποδοσφαιριστής δηλώνει ότι: "Με λυπεί το γεγονός που έχει φθάσει τόσο χαμηλά. Φταίνε άλλοι και άλλα πράγματα γι' αυτό το κατάντημα, που δεν είναι της παρούσης να τα πούμε. Είναι άξιοι συγχαρητηρίων οι άνθρωποι

που τον κρατούν σε αυτά τα δύσκολα χρόνια και ευχή μου είναι να ξαναβρεί ο Μεσσηνιακός το δρόμο του".

Ο Κώστας Κλάδης πανηγύρισε πρωταθλήματα, κύπελλα και ανόδους με το Μεσσηνιακό, αλλά επαναλαμβάνει ότι αυτό που του έχει μείνει είναι ότι ήταν μια ομάδα μοντέλο που δούλευε σε επαγγελματικά πρότυπα. Μάλιστα θεωρεί πως υπήρχαν πολλοί αξιόλογοι συμπαίκτες που θα μπορούσαν να κάνουν μεγαλύτερη καριέρα, όπως ο Μπτσέας και ο Αλεξόπουλος". Του έχει μείνει όμως και ένα ταξίδι στα... Χανιά: "Είχαμε πάει για ένα ματς με τα Χανιά για το κύπελλο Ελλάδας. Γενικός αρχηγός ήταν ο Δημήτρης Κατσιπόδας που φοβόταν το αεροπλάνο. Οι μισοί τον πειράζαμε και οι άλλοι του δίνανε θάρρος. Μάλιστα λόγω απεργίας κάτσαμε δύο μέρες παραπάνω στα Χανιά και περάσαμε υπέροχα, αφού είχαμε πάρει τη νίκη - πρόκριση". Ο Κ. Κλάδης αναφέρεται και στη συνύπαρξη με τη "Μαύρη Θύελλα: "Είχαμε εξαιρετικές σχέσεις και παίξαμε κάθε Τετάρτη και Δίτερμα. Εμείς παίξαμε Σάββατο, για να δούμε την Κυριακή τη "Μαύρη Θύελλα". Μαζί με την συγχωρεμένη την Αγγέλω, και άλλους συμπαίκτες μου πηγαίναμε στον Αγρίνιο, στην Αθήνα και όπου έπαιζε για να τη δούμε".

Το ματς με τη Μάνη "θύμισε... Ιράν - Ιράκ"

Ο Κώστας Πετριμέας μπορεί να αγωνίστηκε από το 1999 μέχρι το 2002 στο Μεσσηνιακό, αλλά έζησε έντονες στιγμές και απίστευτες καταστάσεις, όπως στο περιβόητο ματς με τη Μάνη στα Μανιάτικα Πειραιά τη σεζόν 2000-01. "Τι να πρωτοθυμηθώ από αυτά τα παιχνίδια, είναι πολλά". η πρώτη αντίδραση του δυναμικού ποδοσφαιριστή, που φέρνει στο μυαλό του το πολεμικό κλίμα που συνάντησε η αποστολή μόλις έφθασε στο γήπεδο, τα εκατοντάδες μπουκάλια που είχαν πέσει στον αγωνιστικό χώρο, αλλά και τον Τάσο Χαρίτο, που τους είχε κάνει, όπως λέει, κουτούς και μοίραζε... δραμαμίνες. "Στο τέλος εκείνου του αγώνα έπεσε ατελείωτο ξύλο σώμα με σώμα", λέει ο Κ. Πετριμέας και θυμάται χαρακτηριστικά ένα περιστατικό.

"Όταν φθάσαμε στο γήπεδο είχε απέξω πολύ κόσμο, βρισίες, πέτρες και τα σχετικά. Καταφέραμε και κατεβήκαμε από το πούλμαν και πηγαίνοντας προς τα αποδυτήρια, δεν υπήρχε πουθενά ούτε ένας άνθρωπος. Ο Θεωδωράκης ο Λαμπρόπουλος μας λέει τότε στο εδώ. Το έχω ξαναδεί το "έργο" στη Ρόδο. Μας περιμένουν μέσα στα αποδυτήρια. Σαστίσαμε για λίγο και λέμε θα πάμε να αλλάξουμε σε κάτι δέντρα λίγο πιο πέρα. Ξαφνικά βγαίνουν από τα αποδυτήρια 10 φουσκωτοί και καμιά δεκαριά άτομα και εκεί έγινε το πρώτο "ντου". Μετά είχαμε τις μάχες σώμα με σώμα στο τέλος του παιχνιδιού που θύμισε Ιράν - Ιράκ, πραγματικά, αλλά δεν μασήσαμε και θα κερδίζαμε εκεί μέσα. Ο Μποροβήλος όμως μας έπαιξε 90-10 υπέρ τους, γιατί φοβήθηκε πραγματικά εκείνη την ημέρα".

Τα επεισόδια στο ματς της Μάνης με το Μεσσηνιακό είχαν κάνει το γύρο της Ελλάδας, καθώς τόσο ο τοπικός, όσο και ο Αθλητικός Τύπος τα είχαν σε πρωτοσέλιδα χτυπήματα. Τελικά οι δύο ομάδες ανέβηκαν μαζί εκείνη τη χρονιά στη Δ' εθνική, μετά από μια ακόμα απίστευτη απόφαση των φωστήρων του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Σχολιάζοντας αυτή την απόφαση ο Κ. Πετριμέας λέει: "Κοιτάξε εμείς είχαμε μια ομάδα για μεγάλη κατηγορία, αν δείτε τους ποδοσφαιριστές που ήταν στην ομάδα. Ήταν ότι καλύτερο υπήρχε στη Μεσσηνία. Παίκτες με πολύ εμπειρία όλοι μας. Η άνοδος ήταν μονόδρομος, αυτοί αν εξαιρέσεις 2-3 περιπτώσεις δεν είχαν τίποτα. Ακουγόταν πάντως από την αρχή ότι υπάρχει σκέψη να ανέβουν και οι δύο ομάδες. Μάλλον υπερίσχυσε αυτό μετά και την αδικία που υποστήκαμε και στα τρία

παιχνίδια". Ο Κώστας Πετριμέας φέρνοντας στη μνήμη τα χρόνια της παρουσίας του στο Μεσσηνιακό θυμάται ότι: "Η ομάδα είχε περάσει σε επαγγελματικό επίπεδο. Ο κ. Παπαδόπουλος μας παρείχε τα πάντα, ειδικά τη δεύτερη χρονιά η ομάδα δεν είχε να ζηλέψει κάτι από ομάδες μεγαλύτερης κατηγορίας. Είχαμε εγκαταστάσεις που δεν είχαν ούτε ομάδες στην Α' εθνική τότε. Γενικά ήταν γύρω μας άνθρωποι που αγαπούσαν την ομάδα και φαινόταν ότι ο Μεσσηνιακός ήταν έτοιμος για το μεγάλο άλμα". Ως εκ τούτου η αναρρίχηση στη Β' εθνική ήταν φυσικό επακόλουθο. Ο Κ. Πετριμέας τονίζει μάλιστα ότι: "Όλοι το καταλάβαμε από την πρώτη μέρα ότι ο σύλλογος σε 2-3 χρόνια θα είναι Α' εθνική". Έφθασε μέχρι τη Β' εθνική". Πλέον ο Μεσσηνιακός από τις εθνικές κατηγορίες βρίσκεται στη Β' τοπική και ο Κ. Πετριμέας που μένει μόνιμα στο εξωτερικό δεν κρύβει τη στενοχώρια του.

"Κρίμα. Παρακολουθούσα την πορεία της ομάδας, ακόμα και όταν έφυγα μόνιμα για το

εξωτερικό και δεν μπορώ να καταλάβω τι έγινε και η ομάδα έφθασε μέχρι εδώ. Δεν κατάλαβα τι έγινε και είχε τέτοια πτωτική πορεία. Είναι κρίμα γιατί ο σύλλογος που με την ιστορία που έχει πρέπει να είναι ψηλά και στο ποδόσφαιρο". Όσο για τη καλύτερη και χειρότερη στιγμή του στο πέρασμά του από το Μεσσηνιακό, ο παλαίμαχος ποδοσφαιριστής αναφέρει: "Είναι πολλές μικρές και μεγάλες οι στιγμές, αλλά πιστεύω ότι η καλύτερη στιγμή είναι το γκολ στον πρώτο τελικό με την Εράνη. Ήταν κάτι το ξεχωριστό, μας και εκεί κατά ένα μεγάλο ποσοστό κρίθηκε και ο τίτλος του πρωταθλητή. Η χειρότερη στιγμή μου ήταν η ήττα και η απώλεια του κυπέλλου στον τελικό πάλι με την Εράνη. Θυμάμαι μας ενόχλησε πάρα πολύ γιατί στην ουσία παίζαμε στο γήπεδό μας και μια ομάδα εξίσου πολύ καλή για τα δεδομένα. Αυτό ίσως πάντως να λειτούργησε θετικά για εμάς, γιατί στη συνέχεια όπως προείπα κατακτήσαμε το πρωτάθλημα με τον ίδιο αντίπαλο".

"Ομάδα της καρδιάς μου ο Μεσσηνιακός"

Από τους πιο ταλαντούχους παίκτες που έβγαλε το μεσσηνιακό ποδόσφαιρο τα τελευταία χρόνια είναι ο Κώστας Αργυρόπουλος.

Ο "Κόλκα", όπως καϊδευτικά τον φωνάζουν οι περισσότεροι, λόγω της ομοιότητας με τον παλιό Φινλανδό παίκτη του Παναθηναϊκού Γιόνας Κόλκα, ταυτίστηκε με το Μεσσηνιακό, αφού έπαιξε συνολικά 15 χρόνια έχοντας ενδιάμεσους σταθμούς τον Παναγιάκειο, το Θρασύβουλο, το Κορωπί και το Χαϊδάρι.

Ο Αργυρόπουλος έκανε τα πρώτα του βήματα στην Καλαμάτα και μετέπειτα στον ΠΟΚ. Σε ηλικία 15 ετών φόρεσε τη φανέλα των "πρασίνων", με τους οποίους έζησε την απίστευτη εντυπωσιακή ανοδική πορεία και την εξίσου εκκωφαντική πτωτική πορεία.

Από την Τοπική ο Μεσσηνιακός έφθασε να παίζει στη Β' εθνική, αλλά σήμερα αγωνίζεται στη Β' τοπική!

"Η αλήθεια είναι πως όταν ξεκινούσα δεν το περίμενα αυτό, αλλά ο στόχος ενός αθλητή είναι να μην σταματά ποτέ να προσπαθεί να εξελίσσεται. Και εγώ μέσα από την προπόνηση και τη σκληρή δουλειά τα κατάφερα. Πιστεύω ότι το μυστικό για το Μεσσηνιακό, ήταν η οργάνωση, οι εξαιρετικές εγκαταστάσεις και το ότι είχε ένα πολύ δυνατό παράγοντα τον Σταύρο Παπαδόπουλο. Είχαμε βέβαια και πολύ καλούς παίκτες", λέει ο Κ. Αργυρόπουλος για την αναρχή στις επαγγελματικές κατηγορίες.

"Όσο για τις εντυπώσεις του όταν πρωτομπήκε στα αποδυτήρια του Μεσσηνιακού: "Συνάντησα εξαιρετικούς παίκτες και ανθρώπους. Το κλίμα ήταν καταπληκτικό και κάθε χρόνο η ομάδα με τη συμπαράσταση του κ. Παπαδόπουλου πήγαινε όλο και καλύτερα. Με κράτησε το περιβάλλον, οι φιλίες που είχα κάνει και η ιστορία του συλλόγου. Έβλεπα ότι μπορώ να εξελιχθώ"

Για τη σημερινή κατάσταση του Μεσσηνιακού, ο ικανός μεσοεπιθετικός, που έχει φορέσει ακόμα στη Μεσσηνία τη φανέλα της Κυπαρισσίας, του Παμίσου, της Αναγέννησης Παραλίας και του Πανθουριακού δεν κρύβει τη στενοχώρια του:

"Στη Μεσσηνία γενικότερα έχει πέσει πολύ το ποδόσφαιρο, γιατί δεν υπάρχουν παράγοντες. Πιστεύω ότι δεν αξίζει ο Μεσσηνιακός να είναι τόσο χαμηλά. Υπάρχουν άνθρωποι που τον

πονάνε και ευελπιστώ να τον δω στο μέλλον πιο ψηλά. Είναι η ομάδα της καρδιάς μου. Ακόμα και στις δύσκολες στιγμές, όταν έπεσε στην Α' τοπική, εγώ γύρισα". Η χειρότερη του στιγμή στον ιστορικό σύλλογο ήταν η πτώση στη Γ' εθνική. "Πιστεύω ότι δεν ήμασταν για να πέσουμε εκείνη τη χρονιά. Ήταν άδικο αυτό που έγινε, αλλά ο Μεσσηνιακός απείχε από αυτή την... κλίκα του ποδοσφαίρου".

Ένα χρόνο νωρίτερα πάντως είχε ζήσει, όπως λέει, την κορυφαία στιγμή της καριέρας του με την καλαματιανή ομάδα.

"Δεν θα ξεχάσω ποτέ το μπαράζ ανόδου με τον Πανθρακικό στο Αλκαζάρ. Ήταν ένα παιχνίδι - τελικός που κρινόταν η άνοδος στη Β' εθνική και η δουλειά όλης της χρονιάς. Είχε έρθει πολύς κόσμος από την Καλαμάτα και έδειχνε το ματς και η τηλεόραση. Κερδίσαμε και βγήκα και καλύτερος παίκτης του αγώνα.

Ήταν η καλύτερη στιγμή μου γιατί η ομάδα ανέβηκε για πρώτη φορά στην ιστορία της στη Β' εθνική".

Ο Κώστας Αργυρόπουλος λειτουργούσε πάντα με το συναίσθημα και ενδεικτικό είναι το περιστατικό που θυμάται πριν από ένα ματς με την Καλλιθέα. "Πριν από τον αγώνα πήγα να αφήσω έναν υπολογιστή στο αυτοκίνητο, που ήταν παρκαρισμένο έξω από το γήπεδο του Μεσσηνιακού και βρήκα το αμάξι, που δεν είχα πάρει ούτε δύο μήνες γρατζουνισμένο. Παρά τη στενοχώρια μου και ενώ ήμουν και άρρωστος, έπαιξα και σκόραρα βοηθώντας την ομάδα μου να πάρει το βαθμό με την Καλλιθέα".

Στον επίλογο ο "Κόλκα" ξεχωρίζει τον Εντουάρντο Αμορίμ από τους προπονητές που πέρασαν από το Μεσσηνιακό, λόγω της οργάνωσης και δεν ξεχνά ότι η ομάδα ακόμα και στα εντός έδρας παιχνίδια έμενε στο ξενοδοχείο, προκειμένου να συγκεντρώνεται καλύτερα η αποστολή.

"Όταν χάναμε δεν βγαίναμε έξω από το σπίτι μας"

Ο Δημήτρης Πετρόγιαννης είναι ένας ακόμα παίκτης που μπορεί να χαρακτηριστεί γέννημα - θρέμμα του Μεσσηνιακού, μιας και ήταν μαθητής της Γ' γυμνασίου, όταν εντάχθηκε στον ιστορικό σύλλογο το 1971 και έπαιξε για δέκα χρόνια, είτε ως δεξί καφ, είτε ως εξτρέμ.

Μάλιστα θυμάται ότι: "Εγώ ο Γιάννης Σπαντιδέας και ο Βασίλης Γεωργόπουλος ήμασταν μια παρέα και είχαμε πει να υπογράψουμε στο Μεσσηνιακό, αλλά τελικά ο Βασίλης πήγε στην Καλαμάτα.

Μπορώ να πω ότι όλη η ομάδα ήταν μια παρέα φίλων, που παίζαμε για τη φανέλα και τον εγωισμό μας. 'Όταν χάναμε δεν βγαίναμε έξω από το σπίτι μας", λέει ο Δ. Πετρόγιαννης για να δείξει πόσο έχει αλλάξει το ποδόσφαιρο στην εποχή μας. Βέβαια και στην εποχή του ρομαντισμού, δεν έλειπαν

οι σκηνές βίας και οι προπηλακισμοί, όπως αυτοί που έζησε η αποστολή του Μεσσηνιακού την περίοδο 1976-77.

Σύμφωνα με τον Δ. Πετρόγιαννη παραμονές του αγώνα με το Λεωνίδιο, η καλαματιανή αποστολή καθυστέρησε να φθάσει στο ξενοδοχείο και τον βράδυ ήρθε αντιμέτωπη με δύο μπράβους από τη Δόξα Βύρωνα, που ήθελαν να στείλουν το... μήνυμα στους καλαματιανούς να ηττηθούν. Η ένταση στο ξενοδοχείο ήταν τέτοια που κλήθηκε η αστυνομία και έγιναν και συλλήψεις!. Ο Μεσσηνιακός παρά το κλίμα τρομοκρατίας αναδείχθηκε την επόμενη μέρα ισόπαλος με σκορ 1-1.

Από τις ευχάριστες στιγμές, ο παλαίμαχος ποδοσφαιριστής των "πρασίνων", ξεχωρίζει τη νίκη με την Κυπαρισσία στο μπαράζ ανόδου στη Μεγαλόπολη.

Τάκης Ρακιντζής και Χρήστος Σολωμάκος μετά από νικηφόρο αγώνα του Μεσσηνιακού με τη Σπάρτη το 1987. Αριστερά διακρίνεται ο τότε πρόεδρος του Μεσσηνιακού Γιώργος Λαγανάκος και στο δεξιά στο βάθος με πολιτικά ο Γιάννης Σπαντιδέας

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΑΚΩΝΑΣ

Τα έζησε όλα στο Μεσσηνιακό!

Ο τίτλος μπορεί να φαίνεται υπερβολικός, αλλά ταιριάζει γάντι στον Δημήτρη Τσάκωνα, ο οποίος υπηρέτησε το Μεσσηνιακό απ' όλα τα πόστα και έζησε μεγάλες χαρές (άνοδος στη Β' εθνική), αλλά και απογοητεύσεις (οι υποβιβασμοί από τις εθνικές κατηγορίες στο τοπικό πρωτάθλημα).

Υπερασπίστηκε τα γκολπόστ, κάθισε στην άκρη του πάγκου για να δώσει οδηγίες, έγινε γενικός αρχηγός, ακόμα και πρόεδρος! Όλα αυτά σε διαφορετικές εποχές, αλλά στον ίδιο σύλλογο. Ο παλαίμαχος τερματοφύλακας ξεκίνησε να παίζει ποδόσφαιρο στον Αστέρα Αρφαρών και εν συνεχεία στην Καλαμάτα, για να περάσει για πρώτη φορά το κατώφλι του Μεσσηνιακού το 1986. Έπαιξε στη Δ' και στη Γ' εθνική και το 1989 ασχολήθηκε με τα διοικητικά των "πρασίνων" και αργότερα ανέλαβε και την τεχνική ηγεσία. Το 1993 δέχτηκε την πρόταση του Σταύρου Παπαδόπουλου ώστε να αναλάβει την Καλαμάτα και μετά την ήττα της "Μαύρης Θύελλας" με 3-0 από την Κόρινθο, έδωσε τα χέρια με το Μεσσηνίο επιχειρηματία. Μέχρι το 2000 που ο κ. Παπαδόπουλος έφυγε από την Καλαμάτα για να αναλάβει την Καλαμαριά, ήταν το δεξί του χέρι. Δεν τον ακολούθησε όμως στον Απόλλωνα Καλαμαριάς, αλλά οι δρόμοι τους ξανάμιξαν στο Μεσσηνιακό.

Με την χρηματοδότηση του Σταύρου Παπαδόπουλου, ο Μ.Γ.Σ. έφθασε από την Α' τοπική στη Β' εθνική! και ο κ. Τσάκωνας ήταν πάντα ο άνθρωπος που υλοποιούσε το σχεδιασμό, είτε ως μέλος της διοίκησης (πρόεδρος, αντιπρόεδρος, γενικός αρχηγός), είτε ως προπονητής. Το 2014. αποχώρησε από τον ιστορικό σύλλογο, αλλά δεν παύει να νοιάζεται για την πορεία του.

"Το 1986 έφυγα από μια ομάδα όπως ήταν η Καλαμάτα και ήρθα στο Μεσσηνιακό,

χωρίς να καταλάβω καθόλου την αλλαγή. Όλα τα παιδιά ήταν ντόπια. Ήταν μια δεμένη ομάδα, μια παρέα θα έλεγα μέσα και έξω από το γήπεδο.

Στο Μεσσηνιακό ένιωσα το οικογενειακό κλίμα. Δένεσαι με αυτό το σύλλογο και γίνεσαι αναπόσπαστο κομμάτι", λέει ο Δ. Τσάκωνας για το ξεκίνημα του στο Μεσσηνιακό και δεν ξεχνά τις ομηρικές μάχες με τη Σπάρτη.

"Κάθε Κυριακή κυνηγιόμασταν με τη Σπάρτη για το ποιος θα ανέβει τελικά στη Γ' εθνική. Την επόμενη σεζόν η ομάδα ενισχύθηκε με άλλα ντόπια παιδιά και ο Άγγελος. Σκαφιδάς είχε κάνει πολύ καλή δουλειά και είχε βάλει και αυτός ένα λιθαράκι για το καλό κλίμα στην ομάδα. Τη δεύτερη χρονιά έπαιξε περισσότερο ο Κώστας Πλακουδάκης, που ήταν πιο νέος και λιγότερο εγώ που ήμουν στο τέλος της καριέρας μου".

Ο Δ. Τσάκωνας θυμάται ακόμα ότι: "Υπήρχαν πάρα πολλοί καλοί παίκτες στο Μεσσηνιακό. Ο Τάκης Ρακιντζής, ο Κώστας Ηλιόπουλος, ή ο Δημήτρης και ο Λάκης Σεβαστέλης που θα μπορούσαν να έχουν παίξει σε μεγαλύτερες κατηγορίες".

Για τη συνύπαρξή του με τον Σταύρο Παπαδόπουλο στο Μεσσηνιακό, που είχε ως αποτέλεσμα να πετύχει ο σύλλογος τη μεγαλύτερη διάκριση της ιστορίας του (άνοδος στη Β' εθνική), ο Δ. Τσάκωνας σημειώνει ότι: "Ο κ. Παπαδόπουλος μπορούσε να οργανώσει την ομάδα ώστε να ανέβει κατηγορίες. Είχαμε πλούσιες εγκαταστάσεις και έχοντας και την εμπειρία μετά από πολλά χρόνια παρουσίας στο χώρο, δεν ήταν δύσκολο να ξεχωρίσεις και να ανέβεις".

Όσο για το παιχνίδι που δεν ξεχνά; "Μου έχει μείνει το μπαράζ με τον Πανθρακικό στη Λάρισα, γιατί καθόριζε την άνοδο. Η ομάδα θα

ανέβαινε για πρώτη φορά στην ιστορία της στη Β' εθνική και το ευχαριστήκαμε ιδιαίτερα. Θα πρέπει να πω ότι είχαμε ένα πολύ καλό προπονητή τον Εντουάρντο Αμορίμ, ο οποίος είχε δουλέψει παλαιότερα στην Κόρινθιας και σε άλλες σημαντικές ομάδες".

Όσο εντυπωσιακή πάντως και γρήγορη ήταν η αναρρίχηση του Μεσσηνιακού στις εθνικές κατηγορίες, εξίσου εντυπωσιακή υπήρξε και η πτώση, με συνέπεια σήμερα ο σύλλογος να βρίσκεται στη Β' τοπική.

Ο Δ. Τσάκωνας εκτιμά ότι: "Οι ξένοι παίκτες που φέραμε τότε στη Β' εθνική ήταν νεαροί και δεν μπόρεσαν να παίξουν ηγετικό ρόλο. Θα έπρεπε να έχουμε κάνει καλύτερες επιλογές. Ο κ. Παπαδόπουλος είναι ένας έντιμος άνθρωπος, που ποτέ δεν ασχολήθηκε με το παρασκηνίο, το οποίο στην Ελλάδα παίζει το ρόλο του. Δεν είχαμε ποτέ διαιτησία 50-50., ενώ δεν πήραμε ποτέ και τα χρήματα που δικαιούμασταν από τη Σούπερ Λίγκα. Μετά την πτώση στη Γ' εθνική υπήρξε απογοήτευση και ο κ. Παπαδόπουλος σταδιακά αποφάσισε να αποχωρήσει". Ο Μεσσηνιος επιχειρηματίας πρόσφερε πάντως τα μέγιστα στο σύλλογο, 'ο οποίος για να τον τιμήσει έδωσε το όνομα του στο γήπεδο, ενώ όπως λέει ο κ. Τσάκωνας υπάρχει ακόμα το γραφείο του κ. Παπαδόπουλου, στο οποίο δεν μπαίνει κανείς μέσα και είναι διαθέσιμο για τον πρώην πρόεδρο όποτε το θελήσει.

Πλέον ο Μεσσηνιακός δεν στηρίζεται σε κάποιο ισχυρό οικονομικά παράγοντα και ο Δ. Τσάκωνας δίνει τα εύσημα στους παλαίμαχους: "Τα χρόνια είναι δύσκολα και οι παλαίμαχοι βάζουν από το υστέρημά τους για να κρατήσουν σ' έναν επίπεδο τον σύλλογο. Τους αξίζουν συγχαρητήρια. Ο Μεσσηνιακός είναι οικογένεια για μένα. Τους αγαπώ και με αγαπάνε".

Ο δημιουργός της “χρυσής” γενιάς του Μεσσηνιακού

Σχεδόν τρεις 10ετίες, για την ακρίβεια 29 χρόνια ήταν στον ανδρικό τμήμα βόλεϊ του Μεσσηνιακού ο Κώστας Δέδες από το 1965 έως και το 1994, που ανέστειλε τη λειτουργία του. Στο διάστημα αυτό υπήρξε αθλητής της ομάδας, μετά προπονητής της, ενώ ήταν συνεργάτης των προπονητών Γιώργου Δερμάτη και Γιέρτζι Βέλτζι, όταν αυτοί ήρθαν στο Μεσσηνιακό επί προεδρίας Βασίλη Κουτέλα.

Ως αθλητής και προπονητής συνεργάστηκε με αρκετούς παίκτες, όπως οι Κώστας Μακρής, Γιώργος Τσιμικλής, Πέτρος Στεφανέας, Γιώργος Δέδες, Πέτρος Σερεμέτης, Βασίλης Ξεροβάσιλας, Σωτήρης Ραμέας, Τάσος Γιατράκος, Πάννης Μπουσούνης. Ήταν καθηγητής φυσικής αγωγής και από το Λύκειο

Ανδρούσας, ήρθε στην Καλαμάτα και στο 2ο Λύκειο Καλαμάτας, στο οποίο ήθελε να οργανώσει όσο καλύτερα μπορούσε το βόλεϊ. Την περίοδο 1983-1984, η σχολική ομάδα του 2ου Λυκείου κατέκτησε τον τίτλο στο πανελλήνιο πρωτάθλημα κερδίζοντας στον τελικό που έγινε στη Νέα Σμύρνη το Λύκειο Τούμπας. Μάλιστα την προηγούμενη χρονιά είχαν συναντηθεί ξανά στον τελικό οι δύο ομάδες, με το Λύκειο Τούμπας να κερδίζει τον τίτλο. Μετά το τέλος της σχολικής χρονιάς το 1983-1984, ο Κώστας Δέδες πήρε όλα τα παιδιά του 2ου Λυκείου

στο Μεσσηνιακό, δημιουργώντας την νέα γενιά της ομάδας, η οποία στη συνέχεια κατάφερε να πάρει τον τίτλο και να ανέβει στην Α' εθνική.

Από τις στιγμές που θυμάται περισσότερο είναι με τη σχολική ομάδα του 2ου Λυκείου, η κατάκτηση του Πανελληνίου Πρωταθλήματος. “Την περίοδο 1983-1984 με την ομάδα του 2ου Λυκείου, πήγαμε στη Νέα Σμύρνη για να παίξουμε στον τελικό με αντίπαλο το Λύκειο Τούμπας, από το οποίο είχαμε χάσει την προηγούμενη χρονιά. Σε αυτό το ματς ήρθαν να μας συμπαρασταθούν τα παιδιά

από όλο το σχολείο. Με 5 πούλμαν και παρουσία του Λυκειαρχη Γιάννη Καλογερέα. Ημασταν καλύτερη ομάδα, κερδίσαμε και κατακτήσαμε τον τίτλο. Τότε ήταν διαφορετική εποχή, όχι όπως η σημερινή. Τότε με δύο ταξί πηγαίναμε να δώσουμε αγώνες για τα πρωταθλήματα με τις ομάδες παιδών, εφήβων και νεανίδων”.

Όσο για την παρουσία του στο Μεσσηνιακό και για το πως αισθάνεται που ήταν μέλος σε αυτό τον ιστορικό σύλλογο, δήλωσε: “Όπως μπορεί να αισθάνεται ένας άνθρωπος που νομίζει ότι προσέφερε και προσφέρει. Το βόλεϊ είναι υγιές άθλημα είναι καθαρό παιχνίδι, και όποιος είναι δυνατός κερδίζει. Ημασταν σε μια εποχή που ο κόσμος αγάπησε το βόλεϊ και στήριζε τις προσπάθειες μας”.

ΤΑΣΟΣ ΓΙΑΤΡΑΚΟΣ

«Νιώθω ευγνωμοσύνη για το Μεσσηνιακό»

Ξεκίνησε σε ηλικία 14 ετών να παίζει βόλεϊ και στο Μεσσηνιακό αγωνίστηκε στη θέση του διαγώνιου από το 1968 έως το 1975, όπου παράλληλα διετέλεσε και αρχηγός της ομάδας. Στο Μεσσηνιακό είχε συμπαίκτες τους Αγγελο Σκαφιδά, Γιώργο Δέδε, Κώστα Δέδε, Μαρίνο Σαραντόπουλο, που ήταν πιο μεγάλοι σε ηλικία. Την επόμενη χρονιά στο 2ο Γυμνάσιο δημιουργήθηκε ομάδα βόλεϊ, όπου γυμναστής ήταν ο Κώστας Δέδες, ο οποίος εκείνη την περίοδο ήταν και προπονητής στο Μεσσηνιακό. Τότε έγινε η πρώτη ανανέωση της ομάδας με όλα τα παιδιά που έπαιζαν στη σχολική ομάδα να μετακινούνται στο Μεσσηνιακό. Τα παιδιά ήταν οι Ηλίας Ξεπαπαδάκης, Γιάννης Μπούσουνης, Διονύσης Βασιλόπουλος, Δημήτρης Καραμπίνης και προστέθηκαν οι Γιώργος Τσιμικλής, Γιώργος Μακρυαλέας, Τριαντάφυλλος Τσικάλογλου.

Στο Μεσσηνιακό έπαιξε μέχρι το 1977-1978, καθώς τελείωνε τις σπουδές του στην ιατρική και δεν μπορούσε να ασχολείται με το βόλεϊ. Εκείνη την περίοδο ήρθαν στο Μεσσηνιακό τα πρώτα παιδιά της χρυσής ομάδας Γιάννης Λιακάκης, Σωτήρης Ραμέας, Βασίλης Ξεροβάσιλας, Νίκος Γιατράκος, Δημήτρης Μπαχράμης, με προπονητή τον Γιέρτζι Βέλτζι.

Ενα από τα περιστατικά που θυμάται είναι

έναν αγώνα διεκδίκησης άνοδου στη Β' εθνική με αντίπαλο τον Ολυμπιακό Λουτρακίου, για τον οποίο μας είπε: “Εκείνο που θυμάμαι είναι το παιχνίδι Μεσσηνιακός - Ολυμπιακός Λουτρακίου στο γήπεδο του Αιγάλεω. Ήταν αγώνας για την άνοδο στη Β' εθνική, διήρκεσε σχεδόν 3μιση ώρες. Έγινε ένα μεγάλο παιχνίδι, το οποίο τελικά χάσαμε 3-2 στο τάιμ-μπρέικ”.

Επίσης θέλησε να μιλήσει για δύο ανθρώπους που είχαν την δική τους προσφορά στο Μεσσηνιακό, τον Θεόδωρο Λονταρίτη και τον Μέννη Κωνσταντόπουλο. “Με την ευκαιρία που μου δίνεται θέλω να αναφερθώ σε δύο ανθρώπους οι οποίοι βοήθησαν ο καθένας από την πλευρά του για την λειτουργία της ομάδας,

για τους οποίους δεν έγινε καμία αναφορά στην πρόσφατη γιορτή του συλλόγου για τα 130 χρόνια. Ο ένας ήταν ο Θεόδωρος Λονταρίτης κυροπόλης στο επάγγελμα, που διετέλεσε έφορος βόλεϊ, αλλά και γενικός αρχηγός. Ο άλλος ήταν ο Μέννης Κωνσταντόπουλος, επιχειρηματίας που ασχολούνταν με την επεξεργασία λαδιού και ήταν από τους πιο σημαντικούς χρηματοδότες του Μεσσηνιακού όλα τα χρόνια. Θυμάμαι το 1971 που η ομάδα πήγε για προετοιμασία 15 ημέρες στο Βραχάτι Κορινθίας, όπου σε αυτό το διάστημα έδωσε και φιλικούς αγώνες. Αυτό έγινε χάρις τις ενέργειες του Μέννη Κωνσταντόπουλου. Τη συγκεκριμένη περίοδο 1970-1971 ο Μεσσηνιακός ξεκίνησε με στόχο να διεκδικήσει την άνοδο στη Β' εθνική”. Για το πως αισθάνεται που ήταν ένα κομμάτι του Μεσσηνιακού, ανέφερε: “Αισθάνομαι μεγάλη υπερηφάνεια, συγκίνηση και νιώθω ευγνωμοσύνη για το Μεσσηνιακό. Γιατί το άθλημα με έκανε να λειτουργώ ομαδικά. Επειδή ήμουν άριστος μαθητής και ήθελα παράλληλα να παίζω και βόλεϊ έπρεπε να μάθω να διαχειρίζομαι το χρόνο ώστε να συνδυάζω το διάβασμα με τον αθλητισμό. Με την ενασχόληση μου στο βόλεϊ απέκτησα μια αναγνωρισιμότητα που στα μετέπειτα βήματα μου με βοήθησε σαν γιατρός”.

«Όλη μου η ζωή είναι ο Μεσσηνιακός»

Ο Γιώργος Μαυρέας ξεκίνησε να παίζει βόλεϊ στις 20 Ιουλίου του 1974, σε ηλικία 13 ετών στο Μεσσηνιακό. Εκεί έμεινε μέχρι τη περίοδο 1979-1980 και τότε πήγα στο Μίλωνα, όπου αγωνίστηκε για σχεδόν δύο χρόνια. Επέστρεψε στο Μεσσηνιακό το 1982 και έμεινε έως το 1986 και μετά έπαιξε για δύο χρόνια στην Α.Ε. Κομοτηνής. Γύρισε και πάλι στο Μεσσηνιακό, όπου έμεινε μέχρι και το 1993. Μετά έπαιξε σε τοπικές ομάδες, την Καλαμάτα '80 (Γ' εθνική), την ΠΑΕ Αργής και ολοκλήρωσε την ενεργό δράση στον Πήγασο Μάνης όπου αγωνίστηκε για 4-5 χρόνια. Την αγωνιστική περίοδο 1979-1980 ήταν μέλος της εθνικής εφήβων και συμμετείχε σε προπονήσεις και σε παιχνίδια φιλικά και επίσημα.

Ως προπονητής έχει εργαστεί σε Μεσσηνιακό, Καλαμάτα '80, Ν.Ο.Κ., Πήγασο Μάνης, ενώ έχει διατελέσει και περιφερειακός προπονητής Πελοποννήσου με τα κλιμάκια.

Ως οικογένεια του βλέπει το Μεσσηνιακό

ο Γιώργος Μαυρέας, όπως δήλωσε: «Όλη μου η ζωή είναι ο Μεσσηνιακός ανεξάρτητα από τις "παρενθέσεις", που αγωνίστηκε σε άλλες ομάδες. Για έναν αθλητή είναι μεγάλη

τιμή να μεγαλώσει με τη φανέλα του Μεσσηνιακού».

Από την παρουσία του στο Μεσσηνιακό θυμάται έντονα τον πόντο που κέρδισε με τον οποίο ο Μεσσηνιακός πήρε την άνοδο στην Α' εθνική. Χαρακτηριστικά σημειώνει: "Σίγουρα, μπορεί να ακουστεί εγωιστικό, αλλά η πρώτη στιγμή που μου είναι αξέχαστη, ήταν ο τελευταίος πόντος που κέρδισα, στο παιχνίδι με τον Αετό Σκύδρας την περίοδο 1983-1984. Με αυτό τον πόντο που έδωσα στην ομάδα κερδίσαμε και ανεβήκαμε στην Α' εθνική. Είχα την τύχη να είμαι εγώ αυτός που σφράγισε την άνοδο", ενώ ξεχωριστή στιγμή ήταν η τελευταία του, ως αθλητής, για την οποία μας είπε: "Η πιο συγκινητική στιγμή απ' όλες είναι η τελευταία μου συμμετοχή στα γήπεδα σαν αθλητής. Μου στο παιχνίδι Πήγασος Μάνης - ΠΑΕ Αργής, όπου μετά το τέλος του, ολοκλήρωσα την καριέρα μου μετά από 34 χρόνια συνεχούς παρουσίας στο βόλεϊ".

Ο Τριαντάφυλλος Τσικάλογλου ξεκίνησε την ενασχόληση του με το βόλεϊ το 1970 από τις πρώτες γυμνασιακές τάξεις με τον "δάσκαλο" Κώστα Δέδε. Η ομάδα του Β' Γυμνάσιου πέτυχε Πελοποννησιακές και Πανελληνίες διακρίσεις. Η νεανική ομάδα του γυμνασίου αποτέλεσε και τον κορμό της ομάδας του Μεσσηνιακού δίπλα στους παλιότερους Γιώργο Τσιμικλή και Δημήτρη Κουμανάκο, τον Μπέμμη όπως τον φώναζαν. Βασικοί στην ομάδα εκτός από τον Τριαντάφυλλο Τσικάλογλου ήταν οι Τάσος Πατράκος, Νόνιος Βασιλόπουλος, Γιάννης Μπουσούνης, Ηλίας Ξεπαπαδάκης, Δημήτρης Καραμπίνης, Παύλος Φωτόπουλος. Το καλοκαίρι του 1975, λόγω παραμονής του στην Αθήνα μετακινήθηκε στον Ιωνικό Ν. Φιλαδέλφειας που έπαιζε στην Α' Εθνική. Στην συνέχεια, την περίοδο 1983-1989 ήταν ο υπεύθυνος από το Δ.Σ. στις προπονήσεις της ομάδας, οι οποίες γίνονταν στο γήπεδο του Πανελληνίου και παρακολουθούσε από

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΚΑΛΟΓΛΟΥ

«Αξέχαστο μπαράζ με Παλαίμωνα Κορίνθου»

Απο αριστερά πάνω: Τάκης Κουτρούλης, Ανδρέας Θεοδωρακόπουλος, Φάνης Αθανασόπουλος, Δημήτρης Κουμανάκος, Τριαντάφυλλος Τσικάλογλου, Γιώργος Τσιμικλής, Γιάννης Μπουσούνης, Τάσος Πατράκος, Γιώργος Μακρυαλέας. **Από αριστερά κάτω:** Διονύσης Βασιλόπουλος, Ντίνος Κουμανάκος, Χρήστος Μανιάτης, Χρήστος Ζερίτης, Ηλίας Ξεπαπαδάκης.

κοντά όλους τους αγώνες στην λαμυρή πορεία της ομάδας.

Χαραγμένος στη μνήμη του έχει μείνει ο αγώνας μπαράζ για παραμονή στη Β' εθνική με τον Παλαίμωνα Κορίνθου. Στην ανα-

φορά του σε αυτό, μας είπε: "Αξέχαστη ανάμνηση το μπαράζ με τον Παλαίμωνα Κορίνθου στο γήπεδο του Αιγάλεω. Ο νικητής θα παρέμενε στην Β' Εθνική και ο Μεσσηνιακός βρέθηκε να χάνει

2-1 και 9-1 στο τέταρτο σετ. Σε εκείνο το σημείο ανέβασα κατακόρυφα την απόδοση μου και δεν με σταματούσε τίποτα. Με συνεχείς πόντους και μπλοκ πέτυχαμε την ανατροπή. Μάλιστα θυμάμαι τον αείμνηστο Γιάννη Μπουσούνη που έπαιζε πάσα, να μου δίνει όλες τις μπάλες και να με εμπυχώνει με τη φράση "τελείωσε τους μόνος σου ρε Λάκη". Οσο για την παρουσία του, στο Μεσσηνιακό, ως αθλητής και αργότερα ως παράγοντας ανέφερε: "Αισθάνομαι υπερήφανος που ήμουν σε αυτό το σύλλογο σαν Καλαματιανός και σαν αθλητής γιατί πάνω απ' όλα τα πράγματα εκείνη την εποχή ήταν αγνά και όλα γίνονταν για τον αθλητισμό. Παίζαμε για το σύλλογο που αγαπούσαμε και για την πόλη μας. Επίσης αισθάνομαι υπερήφανος για την εξέλιξη του βόλεϊ, γιατί εμείς βάλαμε ένα λιθαράκι και μετά ανοίξαμε τον δρόμο για τους πιο νέους αθλητές, που έγραψαν με τη σειρά τους όμορφες σελίδες στην ιστορία του συλλόγου".

«Ήταν σαν να με χώριζαν από την οικογένεια μου»

Ο Βασίλης Ξεροβάσιλας άρχισε να ασχολείται με το βόλεϊ το 1974. Τότε ήταν σε μια παρέα παιδιών από το Β' γυμνάσιο, όπου έπαιζαν βόλεϊ στο σχολείο και ο γυμναστής τους Κώστας Δέδες τους πήγαινε στο Μεσσηνιακό. Δύο χρόνια μετά σε ηλικία 14 ετών έβγαλε δελτίο στο Μεσσηνιακό, στον οποίο αγωνίστηκε μέχρι την περίοδο 1985-1986. Την επόμενη χρονιά μεταγράφηκε στον Ολυμπιακό Πειραιώς, όπου αγωνίστηκε 7 χρόνια. Μετά έπαιξε στην Α1 εθνικής σε Πανελλήνιο, Ελληνικά Ναυπηγεία και Δραπετσώνα. Στο διάστημα που ήταν αθλητής έπαιζε ως ακραίος, αλλά έχει αγωνιστεί ως κεντρικός και διαγώνιος.

Από το 1997 και μετά ξεκίνησε την προπονητική και έχει δουλέψει στη ΓΕΜ, μετά ένα 6μηνο στην Καλαμάτα '80 και τώρα είναι προπονητής στη γυναικεία ομάδα Ιριδά Νέας Σμύρνης που συμμετέχει στο πρωτάθλημα της Β' εθνικής.

Πιο έντονα έχει ζήσει τη στιγμή που πληροφορήθηκε ότι ο Μεσσηνιακός συμφώνησε με τον Ολυμπιακό για την μετακίνηση του στην ομάδα του Πειραιά. «Η αλήθεια ήταν πως ήταν πολύ έντονες οι στιγμές που ζούσαμε τότε και αγωνιστικά και εξωαγωνιστικά», ανέφερε στην αρχή των δηλώσεων του και συμπλήρωσε: «Είχαν γίνει προτάσεις στο Μεσσηνιακό από Νηρέα και Παναθηναϊκό τα προηγούμενα χρόνια, όμως ο τότε πρόεδρος Βασίλης Κουτέλας δεν με είχε δώσει υποστηρίζοντας ότι έφτιαχνε καλή ομάδα

Νίκος Χάλαρης, Βασίλης Ξεροβάσιλας, Σωτήρης Ραμμέας, Γιώργος Μαυρέας, Γιάννης Λιακάκης, Πέτρος Σερεμέτης.

και με ήθελε κοντά. Μόνο στον Ολυμπιακό θα με έδινε αν ερχόταν πρόταση. Όταν έγινε αυτό και με ενημέρωσαν ότι οι δύο ομάδες συμφώνησαν και πήρα μεταγραφή για τον Ολυμπιακό, τότε με πήραν τα κλάματα. Αυτό μου συνέβη γιατί εκείνη τη στιγμή ένιωσα να με χώριζαν από την οικογένεια μου. Ήταν έντονο συναίσθημα δεν μπορούσα να το διαχειριστώ και έβαλα τα κλάματα. Μάλιστα θυμάμαι ότι έψαχνα τον Κώστα Δέδε, να μου δώσει κουράγιο. Ενιωθα την ανάγκη να μου πει δύο κουβέντες. Χαρές και λύπες υπήρξαν πολλές, αλλά οι στιγμές που δα-

κρύξεις είναι πολύ λιγότερες και πιο έντονες».

Για το γεγονός ότι ήταν μέλος του Μεσσηνιακού για περίπου 10 χρόνια και τα αισθήματα του για τον ιστορικό σύλλογο, δήλωσε: «Η αλήθεια είναι τότε ότι το ζούσαμε ως οικογένεια. Ο Μεσσηνιακός είναι πάρα πολύ μεγάλος σύλλογος, αισθάνομαι ότι είναι οικογένεια μου. Μια μεγάλη οικογένεια. Και αυτό που έχουν ξεκινήσει οι άνθρωποι που βρίσκονται στο σύλλογο πρέπει να το συνεχίσουν. Δηλαδή να κρατούν ζωντανή αυτή την οικογένεια».

ΝΑΤΑΣΑ ΡΑΜΟΥΝΔΟΥ

«Αυτή την ομάδα δεν θα την άλλαξα ποτέ»

Η Νατάσα Ραμούνδου ξεκίνησε να ασχολείται με το βόλεϊ σε ηλικία 9 ετών. Παίζει ως κεντρική και έχει αγωνιστεί σε Ακρίτα, ΖΑΟΝ, Γ.Σ. Ηλιούπολης και τα τελευταία 7 χρόνια βρίσκεται στο Μεσσηνιακό.

Ήταν από τις βασικές αθλήτριες της ομάδας, όπου λίγο έλειψε να πανηγυρίσει δύο φορές ανόδους σε μεγαλύτερη κατηγορία από την Α2. Η πρώτη ήταν πριν από δύο χρόνια, όταν ο Μεσσηνιακός έφτασε στα πλεί-

οφ και με λίγη τύχη θα κέρδιζε το εισιτήριο για την Α1. Η δεύτερη ήταν τη σεζόν που πέρασε, όπου και πάλι μέσα από πλεί-οφ διεκδίκησε την άνοδο στη νέα κατηγορία που είχε δημιουργηθεί την Pre League, που ήταν ένα σκαλοπάτι πριν την Α1. Από την πορεία της τα 7 χρόνια στο Μεσσηνιακό, έχει περάσει και καλές και κακές στιγμές, χαρές και λύπες, όμως δεν έχει κρατήσει κάτι το ιδιαίτερο στη μνήμη της. Όπως μας είπε: «Δεν έχω να αναφερθώ

σε κάτι συγκεκριμένο. Σίγουρα όμως το κάθε παιχνίδι που παίζαμε ήταν ξεχωριστό. Το κάθε ένα είχε την δική του ένταση».

Για το γεγονός ότι αποτελεί ένα κομμάτι, του ιστορικού συλλόγου, ανέφερε: «Νιώθω υπερηφάνεια. Και αυτή την ομάδα δεν θα την αλλάξω ποτέ. Όλοι οι άνθρωποι της ομάδας είναι κοντά μας με τον τρόπο τους και ο καθένας βάζει το δικό του λιθαράκι για να βρίσκεται η ομάδα σε αυτό το επίπεδο».

«Ο Μεσσηνιακός έχει προσφέρει πολλά στον αθλητισμό»

Η Γωγώ Σουρή ξεκίνησε το βόλεϊ το 1988 στον Μεσσηνιακό με τον Κώστα Δέδε. Εκλήθη στην εθνική Κορασίδων-Νεανίδων και κατέκτησε την 2η θέση στο Βαλκανικό πρωτάθλημα το 1995. Ακολουθώντας με τις σπουδές της στο ΤΕΦΑΑ Αθήνας, αγωνίστηκε σε αθλητικές ομάδες στην Α1 Εθνική. Τον Γ.Σ. Ηλιούπολης, τον ΑΕΒΑΣ, τον ΖΑΟΝ, τον Πανελλήνιο, με τον οποίον αγωνίστηκε σε πρωτάθλημα Ευρώπης, και τον Κηφισιώνα Παιανίας. Το 2008 επέστρεψε στην Καλαμάτα και από τότε μέχρι και σήμερα αγωνίζεται στον Μεσσηνιακό. Από το 2012 είναι παράλληλα παίκτρια και προπονήτρια στην ομάδα της καρδιάς της.

Επί των ημερών της η ομάδα γυναικών ανέβηκε στην Α2 το 2014. Τις 4 περιόδους που αγωνίστηκε κατάφερε αξιόλογη παρουσία, αφού πήρε την 5η θέση την περίοδο 2014-2015, την 2η θέση την περίοδο 2015-2016 - και αγωνίστηκε σε μπαράζ για την άνοδο στην Α1 - την 5η θέση την περίοδο 2016-2017 και την 4η θέση την περίοδο 2017-2018. Από την παρουσία της στην

ομάδα ως αθλήτρια και ως προπονήτρια έχει αρκετά πράγματα να θυμάται, αλλά αυτό που έχει κρατήσει περισσότερο είναι η προσπάθεια για άνοδο στην Α1 πριν από δύο χρόνια που τελικά δεν ολοκληρώθηκε. “Είναι πολλές οι στιγμές που θυμάμαι. Από μικρό παιδί μπήκα στον αθλητισμό, έχω δια-

κρίσεις, έγινα αθλήτρια, πήρα μεταγραφή”, ανέφερε αρχικά και πρόσθεσε: “Τα τελευταία χρόνια αυτό που κρατώ είναι η προσπάθεια για άνοδο στην Α’ εθνική πριν από δύο χρόνια, όπου παρά την προσπάθεια που κάναμε, δεν τα καταφέραμε. Ήταν ένα θαύμα εκεί που φτάσαμε γιατί είχαμε να αντιμετωπίσουμε μεγάλες ομάδες, ιστορικούς συλλόγους για να μπούμε στην Α’ εθνική με 12 ομάδες.”

Όσον αφορά το πως αισθάνεται από την παρουσία όλα αυτά τα χρόνια στο Μεσσηνιακό, δήλωσε: “Αισθάνομαι περήφανη που είμαι ένα κομμάτι σε ένα σύλλογο με τόσο μεγάλη ιστορία. Έχει προσφέρει πολλά στον αθλητισμό και στην πόλη της Καλαμάτας. Είμαι συνδεδεμένη με τον σύλλογο και τους ανθρώπους που τον αποτελούν γιατί προσπαθούν να το κρατήσουν ζωντανό και να συνεχίσει να υπάρχει. Θα ήθελα να πρωταγωνιστεί όλα τα χρόνια γιατί το αξίζει και για τους ανθρώπους που με προσωπική δουλειά προσφέρουν καθημερινά ώστε να συνεχίσει να λειτουργεί”.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΦΩΤΕΙΝΑΚΗ

«Σημαντικό να είσαι κομμάτι της ιστορίας του συλλόγου»

Η Κατερίνα Φωτεινάκη βρίσκεται στο Μεσσηνιακό 12 χρόνια από το 2005 και μετά. Ξεκίνησε να παίζει βόλεϊ το 1989-1990 στον Ακρίτα σε ηλικία 13 ετών. Αρχικά έπαιζε σε όλες τις θέσεις, αλλά στην πορεία έγινε πασαδόρος. Αγωνίστηκε στις ομάδες κορασίδων, νεανίδων και μετά στις γυναίκες, όπου έμεινε μέχρι το 2005. Από το 2005 και μετά έως σήμερα αγωνίζεται στο Μεσσηνιακό.

Σε αυτό το διάστημα υπάρχει μια εξαίρεση τη σεζόν 2016-2017, όταν και αγωνίστηκε στα Λύκαια Μεγαλόπολης, που συμμετείχαν στο πρωτάθλημα της

Β’ εθνικής. Για το ότι αποτελεί ένα κομμάτι του ιστορικού συλλόγου, μας είπε: “Είναι τιμή μου που είμαι στο Μεσσηνιακό και έχω φορέσει τη φανέλα αυτού του μεγάλου και ιστορικού συλλόγου. Είναι σημαντικό να είμαι και εγώ ένα κομμάτι αυτής της ιστορίας”.

Το 2015-2016 ο Μεσσηνιακός έχοντας καλή ομάδα, ξεκίνησε για να κάνει μια ανάλογη πορεία και να μην κινδυνεύσει. Όμως στη διάρκεια της χρονιάς κατάφερε να πλασαριστεί στις θέσεις που οδηγούσαν σε πλείοφ ανόδου στην Α1. Η ομάδα δεν τα κατάφερε να διεκδικήσει

μια θέση στην Α1, αφού είχε να αντιμετωπίσει δυνατές ομάδες αγωνιστικά και οικονομικά. Όμως εκείνη τη χρονιά έγινε ένα παιχνίδι που έχει μείνει αξέχαστο στην Κατερίνα Φωτεινάκη ήταν αυτό με τον Πανιώνιο, για το οποίο θυμάται: “Εκείνη τη χρονιά αντιμετωπίσαμε τον Πανιώνιο, που ήταν αρκετά καλή ομάδα και με στόχους ανόδου. Στο παιχνίδι είχε καταφέρει να προηγηθεί με 2-0 σετ, όμως εμείς αντιδράσαμε και καταφέραμε να κερδίσουμε με 3-2 στο τάιμ-μπρέικ. Ήταν ένα αρκετά καλό παιχνίδι για εμάς και από αυτά που θέλει ο κόσμος να βλέπει. Ήταν συ-

ναρπαστικό σε εξέλιξη και από αυτά τα παιχνίδια που σου μένουν στη μνήμη”.

“Κομμάτι από τη ζωή μου ο Μεσσηνιακός”

Η Βιβή Τασιοπούλου ξεκίνησε το βόλεϊ σε ηλικία 11 ετών. Αρχισε να αγωνίζεται στα κλιμάκια, όπου επιλέγονταν τα ταλαντούχα παιδιά, κορίτσια και αγόρια, στα οποία προπονήτρια ήταν η Μαίρη Τσιριμπή. Εκεί την είδαν άνθρωποι του Μεσσηνιακού και την πήραν στην ομάδα. Στη Γ' Λυκείου την περίοδο 1987-1988 αγωνίστηκε με υποσχετική στο ΝΟΚ, ο οποίος συμμετείχε στο πρωτάθλημα της Β' εθνικής. Μετά γύρισε στο Μεσσηνιακό, στον οποίο αγωνίστηκε σε όλα τα τμήματα από τις παγκορασίδες, κορασίδες, νεάνιδες και έφτασε μέχρι τη γυναικεία ομάδα. Εκτός από αθλήτρια έχει διατελέσει και προπονήτρια. Ως αθλήτρια αγωνιζόταν ως ακραία, αλλά έχει παίξει διαγώνιος και λίμπερο. Συνεργάστηκε με τους προπονητές Κώστα Δέδε, Δημήτρη Καραμπίνη, Ανδρέα Σάαφ, Βασίλη Δέδε, Χρήστο Διακουμέα, Χρήστο Κυριαζιδη, Πέτρο Πνάκα και Δημήτρη Καθάρειο. Το 2009 είχε διπλό ρόλο στο Μεσσηνιακό, καθώς εκτός από βοηθός του προπονητή Πέτρου Πνάκα προσέφερε τις υπηρεσίες της και ως αθλήτρια. Μάλιστα τη συγκεκριμένη περίοδο, η ομάδα κέρδισε την άνοδο στη Β' εθνική, ενώ ήταν και η χρονιά που σταμάτησε το βόλεϊ και πέρασε στο χώρο της προπονητικής.

Ήταν προπονήτρια στο Μεσσηνιακό μέχρι τη Χριστούγεννα, στο τμήμα παγκορασίδων και στην Ακαδημία, όπου και ολοκληρώθηκε η συνεργασία της με την ομάδα. Ως προπονήτρια έχει δουλέψει στα τμήματα παιδών, εφήβων, κορασίδων, νεανίδων του Μεσσηνιακού. Επίσης έχει διατελέσει προπονήτρια στους παίδες και την ακαδημία της Καλαμάτας '80. Μάλιστα την περίοδο 2016-2017 οι ομάδες παμπαίδων και παιδών τερμάτισαν πρώτες στον όμιλο τους. Να σημειωθεί ότι η ομάδα παιδών κατάφερε να φτάσει μέχρι την ημιτελική φάση, όπου αντιμετώπισε τους Μίλωνα, Ολυμπιακό, Παναθηναϊκό, αλλά δεν μπόρεσε να πάρει την πρόκριση για το φάιναλ φορ. Όλα τα

Η Βιβή Τασιοπούλου, με τον προπονητή Πέτρο Πνάκα

χρόνια στο Μεσσηνιακό έζησε πολλές καλές και κακές στιγμές και αισθάνεται υπερήφανη, που αποτέλεσε ένα κομμάτι στην ιστορία του συλλόγου, όπως τόνισε χαρακτηριστικά: “Αισθάνομαι υπερήφανη γιατί δεν είναι ένας τυχαίος σύλλογος ο Μεσσηνιακός. Είναι ένα κομμάτι από τη ζωή μου, τον θεωρώ οικογένεια μου. Υπάρχουν και καλές και κακές στιγμές όπως σε κάθε οικογένεια. Όμως πρέπει να κάνουμε σχέδια για το μέλλον και να δώσουμε ευκαιρίες στα δικά μας παιδιά, από τις ακαδημίες. Να βγάζουμε παιδιά από τα τμήματα υποδομής”. Εκείνο που κρατάει από την παρουσία της στην ομάδα είναι ότι: Γνώρισα και συνεργάστηκα με αξιόλογους ανθρώπους στο σύλλογο”.

ΣΟΦΙΤΙΝΑ ΜΠΑΞΙΒΑΝΑΚΗ

Μια φράση που λέει ο λαός μας είναι πως το μήλο θα πέσει κάτω από τη μηλιά. Στην περίπτωση της Βιβής Τασιοπούλου αυτό έχει να κάνει με την κόρη της Σοφίτινα Μπαξιβανάκη, η οποία ακολουθεί τα χνάρια της μαμάς, μιας και από μικρή έχει μπει στο βόλεϊ και συγκεκριμένα στο Μεσσηνιακό. Πλέον η νεαρή Σοφίτινα είναι αυτή που αποτελεί τη συνέχεια της οικογένειας στο άθλημα. Από την ηλικία των 6 ετών, η Σοφίτινα Μπαξιβανάκη, έχει ξεκινήσει να ασχολείται με το βόλεϊ και αποτελεί μία από τις αθλήτριες της νέας γενιάς του Μεσσηνιακού. Αρχισε το 2007 από

τα μικρά τμήματα, παγκορασίδες, κορασίδες, νεάνιδες και έφτασε τη σεζόν που πέρασε να πάρει συμμετοχές με τη γυναικεία ομάδα στο πρωτάθλημα της Α2 εθνικής. Αγωνίζεται σε δύο θέσεις, ακραία και διαγώνιος. Αν και μικρή σε ηλικία έχει προλάβει να ζήσει κάποιες καλές στιγμές στο Μεσσηνιακό, με την ομάδα κορασίδων. Συγκεκριμένα μας είπε: “Φέτος πήγαμε με τις κορασίδες φάιναλ φορ, κάτι που συνέβη για δεύτερη φορά, καθώς και πριν 2 χρόνια, βρεθήκαμε σε αγώνες μπαράζ. Με τις κορασίδες ήταν από τις καλές στιγμές η περσινή σεζόν όπου κατα-

κτίσαμε την πρώτη θέση σε τουρνουά που έγινε στην Κόρινθο”. Αξίζει να σημειωθεί ότι αναδείχθηκε MVP της διοργάνωσης, που έγινε στην Κόρινθο. Όσο για την παρουσία της στον ιστορικό σύλλογο ανέφερε: “Σίγουρα νιώθω περήφανη γιατί καταλαβαίνω την ιστορία που έχει αυτή η ομάδα”.

ΟΛΓΑ ΝΙΚΑ «Μόνο θετικά έχω από το Μεσσηνιακό»

Η Ολγα Νίκα άρχισε να ασχολείται με το βόλεϊ το 1989. Τότε έβγαλε το πρώτο δελτίο σε ηλικία 10 ετών στο Μεσσηνιακό, με τον Κώστα Δέδε στα τμήματα υποδομής. Όταν πήγε στην 1η Λυκείου προωθήθηκε στην γυναικεία ομάδα, η οποία συμμετείχε στο πρωτάθλημα της Β' εθνικής και έμεινε μέχρι το 2014. Ενδιάμεσα, σε ηλικία 22 ετών αγωνίστηκε για ένα χρόνο με τη μορφή δανεισμού στον Ακρίτα. Το 2000 επέστρεψε στο Μεσσηνιακό, όπου έμεινε μέχρι το 2014. Νωρίτερα για 2 χρόνια δεν συμμετείχε καθόλου στις δραστηριότητες της ομάδας. Επέστρεψε και αγωνίστηκε μέχρι το 2014 όπου και σταμάτησε.

Σε όλη τη διαδρομή της ως αθλήτρια του ιστορικού συλλόγου, αυτό που κρατάει είναι τα θετικά και τις επιτυχίες που είχε, όπως μας είπε: “Έχω ζήσει 4 φορές ανόδους από τον τοπικό στη Β' εθνική και μετά στην Α2 εθνική. Κρατάω τις φιλίες μου με τις κοπέλες. Όλα αυτά τα χρόνια πήρα αρκετά καλά πράγματα από την ομάδα. Και όταν σταμάτησα, ήμουν μια χαρά και γεμάτη από εικόνες και παραστάσεις με το Μεσσηνιακό. Ολοκλήρωσα τη σταδιοδρομία μου ως αθλήτρια της ομάδας φιλικά, χωρίς να υπάρχει κάτι αρνητικό. Μόνο θετικά έχω από την παρουσία μου στο Μεσσηνιακό”. Είναι μια αθλήτρια που έχει προσφέρει σημαντικό έργο στην ομάδα και νιώθει ευχάριστα που ήταν μέλος της, όπως σημειώνει:

“Αισθάνομαι πολύ ωραία που ήμουν σε αυτό το σύλλογο. Έχω καλές αναμνήσεις από τις συμπαίκτης μου, του προπονητές και γενικά όσους είχα τη χαρά και την τιμή να συνεργαστώ, όλα χρόνια που αγωνιζόμουν στο Μεσσηνιακό”.

ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Κόσμημα - ρολόι - Αξεσουάρ

Ελληνικά χειροποίητα χρυσά και ασήμνια κοσμήματα

Αριστομένους 45 - Κεντρική Πλατεία - ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Γερμανού 6 - Ιστορικό Κέντρο - ΚΑΛΑΜΑΤΑ

www.kosmimakontopoulos.gr

Οι στιγμές έρχονται και φεύγουν. Σύμμαχός σας στο χρόνο –τι άλλο; – ένα ρολόι.
Σε εμάς θα βρείτε μεγάλη ποικιλία ρολογιών για όλα τα γούστα, για άνδρες και γυναίκες.

Δημιουργούμε τις υποδομές για την αειφόρο ανάπτυξη

Η ΗΛΕΚΤΩΡ αποτελεί το βραχίονα της διαχείρισης απορριμάτων του Ομίλου ΕΛΛΑΚΤΩΡ, ενός πλήρους καθετοποιημένου ομίλου που παρέχει ολοκληρωμένες λύσεις, και καλύπτει όλο το φάσμα της διαχείρισης απορριμάτων.

The logo for HELECTOR, featuring a red triangle pointing to the right, followed by the word "HELECTOR" in a bold, black, sans-serif font.

HELECTOR

www.helector.gr